

1909 - 2019

EL FUTBOL A FORTIÀ, una història intermitent

Pol Meseguer Bell

1909-2019

El futbol a Fortià, una història intermitent

Pol Meseguer Bell

Índex

Pròleg	_____	7
Introducció	_____	9
L'autor	_____	11
El futbol a Catalunya	_____	13
Els inicis del futbol a a la comarca	_____	15
Els inicis del futbol a Fortià	_____	18
Un miratge. L'afiliació a la FCF	_____	32
Els seixanta i setanta	_____	48
El 1981, l'any del retorn al futbol federat	_____	61
La consolidació i el nou estadi	_____	72
Un himne...i l'ascens a Segona Regional	_____	84
El retorn a Tercera Regional	_____	91
Un punt i a part. Un nou model de club	_____	95
Més futbol femení	_____	99
Alts i baixos. Cap al final d'un model	_____	111
Un nou canvi de model. L'arribada del planter	_____	114
Estadístiques	_____	124
Entrevistes	_____	139
Bibliografia	_____	141
Notes	_____	143

Pròleg

Les associacions són una part important de l'ànima dels pobles, sense elles faltaria alguna cosa en la vida social de qualsevol col·lectivitat. L'exemple del CE Fortià, i el dels seus predecessors, és el d'una entitat que ha viscut diverses etapes, algunes de molt actives i d'altres amb poca empenta. Un fet que es pot assimilar a qualsevol altra associació. Es coneixen associacions fortianenques des de l'època medieval. La primera d'elles va ser la Confraria de Sant Cels, desapareguda ja en època moderna. La van seguir, com era normal a l'època, altres dues confraries, la del Roser i la del Santíssim, totes dues fundades el 1571. Eren el reflex de les noves modes emanades de la Reforma de l'Església.

Tres segles després, el 1893, es va constituir la Societat de Socors Mutus de Santa Quitèria per auxiliar els associats en cas de malaltia o viduïtat. Un tipus d'entitat comuna a tot el territori. El 1911 un grup de fortianencs va crear la societat recreativa La Juventud que fomentava els concerts i els balls. El mes de setembre de 1931 va néixer el sindicat Centre Agrícola Social, l'edifici del qual ens ha arribat als nostres dies. Fins aleshores ni rastre de cap entitat esportiva registrada com en altres pobles de la comarca. Tot i això, segurament alguns membres d'aquestes dues últimes entitats citades feien esport.

A Fortià el futbol no va arribar de la mà dels veïns del poble, sinó dels alumnes de l'escola agrícola instal·lada a Fortianell per part dels germans de la Salle. Aquestes elits van ser les propagadores d'aquests nous esports arreu del país creant tendència sobre els altres estrats socials. Es documenten dos partits el 1909 i 1910 d'aquests alumnes, en canvi, el futbol practicat pels veïns no es plasma a la documentació fins a 1929, malgrat que, amb tota seguretat, es practiqués abans.

Als anys vint i trenta el futbol era esporàdic i totalment amateur, sense cap entitat que aglutinés els futbolistes i aficionats del poble. La primera entitat apareix l'estiu de 1948 amb la constitució del *Club Deportivo Fortià*. No seria, però, fins el 1952 que s'inscriuria a la Federació Catalana de Futbol. Una experiència o miratge que va durar dues temporades. El club retornaria a l'activitat federada el 1973 després de vint anys de "súper amateurisme". I el 1981, ara sí, de manera ininterrompuda fins als nostres dies ha representat la població per les comarques gironines i, fins i tot, a l'estranger. Una trajectòria que la consolida com l'associació amb més anys de vida del municipi. El temps dirà si altres associacions, registrades o no, seguiran els seus passos.

Francesc Brugués Massot
Alcalde de Fortià

Introducció

Quan s'inicia l'estudi de qualsevol associació un topa amb un gran maldecap: la manca de documentació de la mateixa. Si bé han arribat alguns documents conservats per antics presidents, entrenadors, jugadors o col·laboradors, el conjunt no és prou bo per reflectir amb gran exactitud l'evolució de l'entitat. No és només el cas del futbol fortianenc, sinó de gran part de les associacions. El poc rigor en conservar el patrimoni dels col·lectius fa que aquests perdin gran part de la seva memòria. Espero, tanmateix, que aquesta investigació permeti plasmar l'evolució de la pràctica esportiva a Fortià dels últims cent anys, centrada bàsicament en el futbol.

Davant d'aquests inconvenients, el repte de reconstruir la història d'un club només es pot fer amb el testimoni dels seus protagonistes i les traces documentals i fotogràfiques que han quedat en calaixeres, maletes, en arxius i biblioteques. Les diferents entrevistes, fetes a gent de totes les edats i èpoques del futbol fortianenc que s'han interessat en el projecte, i les fotografies cedides per alguns veïns han permès documentar una part de la vida social d'un petit poble amb molta història. Per tant, el present estudi té una base sentimental, sorgida de les veus dels protagonistes entrevistats que han reviscut les seves experiències al CE Fortià. Alguns han viscut totes les etapes de l'entitat, altres són nouvinguts. Ara bé, tots han fet o fan el possible per tirar endavant un club humil, de poble, que intenta mantenir viva la flama dels que van començar a jugar a pilota a Fortià als anys vint.

L'autor

Pol Meseguer Bell (Terrassa, 1985) és doctor en Història per la Universitat Autònoma de Barcelona. És llicenciat en història i màster en Història Comparada per la mateixa universitat, així com màster en arxivística per l'Escola Superior d'Arxivística i Gestió de Documents. Ha realitzat investigacions de la història local de Terrassa i, especialment, des de 2006, de Fortià. Des de l'any 2011 és arxiver municipal a l'Ajuntament de Roses, anteriorment havia treballat a l'Arxiu Municipal de Terrassa. I és clar, l'autor és un apassionat del futbol, exjugador en categories inferiors del CN Terrassa i el CF Can Boada i entrenador dels prebenjamins del CE Fortià durant dues temporades .

El futbol a Catalunya

El futbol al nostre país va arribar de la mà de la mà de britànics, així com ciutadans d'altres països on l'esport ja havia germinat, establerts a les principals ciutats catalanes. Aquest esport, tal i com el coneixem avui, va començar a ser practicat a les Illes Britàniques a mitjans del segle XIX, on anteriorment hi havia hagut pràctiques esportives molt similars que van acabar desembocant en el futbol modern.

La primera entitat en autodenominar-se club de futbol va ser el Foot-Ball Club of Edinburgh escocès el 1824, tot i que no practicà ben bé el futbol actual.¹ Les primeres regles o codis van ser establertes l'any 1848, les anomenades Regles de Cambridge perquè els diversos *colleges* que practicaven aquell esport es van trobar per aprovar-les a la Universitat de Cambridge. El 1856 es van fer unes altres regles i el 1857, a Sheffield, es van aprovar les denominades Regles de Sheffield. Amb el nou codi es va crear el Sheffield Football Club, reconegut per la FIFA com el club de futbol més antic no associat a cap escola, hospital o universitat.

La primera referència del futbol a Catalunya és a la ciutat de Barcelona l'any 1875 a les pàgines de la *Linterna de Gracia. Periódico de intereses morales y materiales*: “Desde hace algunos días han escogido unos ingleses para lugar de diversión un campo de la calle Aribau, frente al Hospital de S. Juan de Dios, donde con unas más que regulares pelotas juegan la mayor parte de las tardes”.² Les informacions des d'aleshores són confuses, contradictòries i escasses. Set anys abans, la revista valenciana *Panorama* s'havia fet ressò del

foot-ball i les seves regles bàsiques sense comentar-ne la pràctica a les seves terres.³ Tot i l'existència de col·lectius i equips efímers, el club degà del futbol català és el Palamós CF, fundat el 1898.

A Catalunya, la primera entitat que va aglutinar els clubs va ser l'Associació de Clubs de Football, antiga denominació de la Federació Catalana de Futbol, fundada el 30 de novembre de 1900, trenta-set anys després que la Football Association anglesa. Una dada que denota la maduresa del futbol anglès del tombant de segle respecte del català, tot just incipient. Altres xifres, que s'han de tenir en compte per comparar el procés d'integració de l'esport rei, són que la primera competició de caire *nacional* a les illes britàniques va ser la FA Cup (la Copa anglesa) el 1871. En canvi, el primer campionat de Catalunya va ser el del curs 1903/04, que donava accés a competir a la Copa d'Espanya. Anteriorment, ja s'havia disputat la Copa Macaya des de la temporada 1900/01, un precedent del campionat català. A Espanya no arribaria fins el 1903. Pel que fa a la lliga, l'anglesa va començar el 1888 i en canvi l'espanyola no s'iniciaria fins el 1929.

Aquestes dades permeten entendre com l'extensió del futbol a Catalunya va anar lligat a la maduresa de la pràctica del futbol a les principals ciutats i de les competicions que s'organitzaven i que progressivament van impregnar en més capes socials.

Els inicis del futbol a la comarca

Segons expliquen Josep Maria Bernils i Santi Coll a *75 anys de la Unió Esportiva Figueres*, la primera pilota reglamentària de futbol va arribar a Figueres l'any 1904 de la mà de Josep Maria Giralt. Giralt era fill d'una família acomodada propietària d'una botiga de teixits de cotó del carrer de Besalú. La seva passió pel futbol va començar en la seva època d'estudiant a Suïssa, d'on va portar aquesta primera pilota. Altres companys de Giralt, com Carles Viada i Cèsar Badosa també coneixien aquest nou esport per haver-lo practicat a Barcelona on cursaven els seus estudis escolars.⁴ Ben aviat el van fer popular entre els estudiants de l'institut i els joves empleats de banca, d'oficines i despatxos.

El registre d'associacions del govern civil va, fins i tot, més enllà. Entre les seves pàgines hi consta una notícia encara més antiga a la comarca, la inscripció del Roses Futbol Club constituït entre 1901 i 1902.⁵ Un fet del tot normal per la presència constant de vaixells britànics i d'arreu del món a la badia i d'estiuejants barcelonins. Un dels ports més importants del país, com el de Roses, seguia, per tant, la línia que també es documenta a Palamós. El mes d'agost de 1905 el diari gironí *La Lucha* recollia a la seva portada una ressenya del programa de la festa major de Roses d'aquell any. Entre els actes que s'hi van celebrar, cal destacar el partit de *foot-ball* del dia 16 d'agost organitzat per la societat formada per joves distingits, fills de les famílies que acostumaven a "veranejar en esta hermosa població".⁶ Un exemple similar es troba a la festa major de Camprodon de 1906.⁷

La penetració del futbol a les capes més populars fou més lenta, però trobem alguns exemples com en el diari *La Lucha* de Girona, que fan conèixer la nova pràctica esportiva. Fins al punt que l'octubre de 1909 en el marc d'un partit del Girona i el Figueres, al Camp de Mart de la Devesa, es fa una minuciosa descripció de les regles d'aquest esport i dels principals campionats a Anglaterra, França i Catalunya.⁸

Els figuerencs abans esmentats i d'altres, tots socis del Casino Sport Figuerenc, societat de les famílies benestants de la ciutat, van començar a practicar regularment el futbol a la capital empordanesa al llarg de la primera dècada del segle XX. La primera referència documental a la premsa figuerenca de la pràctica futbolística és per les festes de Nadal de 1908. Segons Bernils i Colls, a partir d'aleshores es va començar a popularitzar entre la mainada.⁹ L'any 1909 naixeria el primer club de futbol figuerenc, que es va anomenar Sport Club Empordanès i que jugava els seus partits al velòdrom, als terrenys de l'actual estació d'autobusos. El primer partit "oficial" va ser el 4 de maig de 1909 entre l'Sport Club Empordanès i el Girona Football Club amb victòria gironina per 3 a 1.¹⁰

El 1910 va nèixer una nova entitat anomenada Club Figueres Sport o Football Figueres, nodrit de joves menestrals i obrers, és a dir, l'antítesi de l'equip del Casino. Aquell mateix any, el Futbol Club Barcelona, campió de Catalunya, va jugar un partit d'exhibició a Figueres contra el Nimes. Un fet remarcable per a una comarca on el futbol començava a caminar. S'ha de tenir en compte que a Barcelona els primers

partits de futbol documentats foren a la dècada de 1870 i que al tombant de segle a la mateixa capital es van fundar la majoria de clubs catalans existents al llarg de la primera dècada de 1900.

L'any 1911 l'Sport Club Empordanès seria aixoplugat pel Casino Menestral Figuerenc i dos anys després absorbiria el Club Figueres Sport tornant a tenir a la capital un sol equip de futbol. Aquell

mateix any es va jugar el primer campionat provincial de Girona amb només dos equips, el Palamós i l'equip figuerenc, una bona mostra de la poca implantació del futbol lluny de Barcelona. L'Sport Club va acabar campió després de guanyar 5 a 1. D'altra banda, el 1912 hi ha documentada la pràctica del futbol a l'Escala.¹¹

.....

Els inicis del futbol a Fortià

Com en l'estudi de tota pràctica lúdica o esportiva, conèixer la data exacta de l'inici de la pràctica d'un esport en un país o població es fa difícil. Encara més si es tracta d'una població rural petita. La primera notícia de la pràctica del futbol a Fortià ens porta a les Fires i Festes de la Santa Creu de l'any 1909, el mateix any de la fundació del primer club de la comarca l'Sport Club Empordanès (1909-1914). El 16 de maig de 1909 *El Ampurdanés. Periódico científico, literario de intereses morales y materiales* es feia ressò, en l'apartat de crònica general, que durant les fires d'aquell any:

“(...) se nos pasó desapercibido el importante match de foot-ball del día 4 del actual verificado por los jóvenes alumnos del Instituto Agrícola de San José, de Fortianell. El partido jugado llamado Rugby se hizo interesante por la originalidad y novedad que resultó para los figuerenses que durante aquella tarde fueron a presenciar la nueva lucha en el Campo de los Ingenieros.

La extrañeza causada por el nuevo sport importado por los alumnos de dicha Granja agrícola, no dejará por esto de encontrar émulos en nuestra ciudad y pronto hemos de ver jugar otro partido entre dichos alumnos y varios aficionados de Figueras.

Merecen agradecimiento los directores de la Institución agrícola por haber aportado un nuevo número al programa de las ferias de la Santa Cruz, últimamente celebradas”.¹²

En aquest fragment podem copsar que la premsa empordanesa encara no tenia del tot clara la diferència entre el futbol i el rugbi,

dos esports que feia poques dècades que havien agafat camins separats. En aquelles mateixes fires el Camp dels Enginyers, com ja s'ha ressenyat, va acollir un partit entre l'Sport Club Ampurdanès i el Gerona Football Club.¹³

La Granja Escola de Fortianell, aleshores Institució Agrícola Sant Josep, havia tornat a funcionar de la mà dels germans maristes el curs 1904/1905 per la prohibició de l'ensenyament de caire religiós a l'Estat francès. El 1904 es va aprovar la Llei anomenada de Combes, pel cognom del primer ministre francès Émile Combes, que prohibia l'ensenyament religiós, tan extès per les congregacions arreu de la geografia francesa. L'arribada a Fortià dels maristes, per seguir amb el seu projecte educatiu lluny de casa seva, va ser l'11 de juny d'aquell any 1904 i l'inici de les classes el 10 d'octubre.¹⁴

La presència d'un equip format per alumnes de l'escola no és estrany. Una bona mostra del paper de l'esport en l'ensenyament dels germans de la Doctrina Cristiana són les postals editades durant la primera dècada del segle XX on es veuen els alumnes realitzant pràctiques esportives. També la llibreta d'un alumne de l'escola demostra el paper que se li donava a l'esport per educar els futurs agrònoms que passaven per Fortianell. L'alumne Jean Gaubert, de 12 anys, en una classe de moral del dimecres 20 de setembre de 1907 va prendre diferents apunts dels “Deures envers el cos”: “Le corps est l'instrument de l'âme. Pour que l'âme soit bien servie il faut que le corps soit maintenu en bon état et qu'il soit doué à la fois de suplesse et de force”. Així com “L'hygiene est la gymnastique doviens être associées pour remplir ce double but”.¹⁵

Crónica general

Al reseñar los festejos celebrados en esta ciudad, durante las pasadas ferias, se nos pasó desapercibido el importante *match* de *foot-ball* del día 4 del actual verificado por los jóvenes alumnos del Instituto Agrícola de San José, de Fortianell. El partido jugado llamado *Rugby* se hizo interesante por la originalidad y novedad que resultó para los figuerenses que durante aquella tarde fueron á presenciar la nueva lucha en el Campo de los Ingenieros.

La extrañeza causada por el nuevo *sport* importado por los alumnos de dicha Granja agrícola, no dejará por esto de encontrar émulos en nuestra ciudad y pronto hemos de ver jugar otro partido entre dichos alumnos y varios aficionados de Figueras.

Merecen agradecimiento los directores de la Institución agrícola por haber aportado un nuevo número al programa de las ferias de la Santa Cruz, últimamente celebradas.

Institution Agricole FORTIANELL - FIGUERAS
15 - La Boxe

Cliché SALLIS

Postals de la pràctica esportiva a la granja escola

Roudiero, éditeur
Institution Agricole
FORTIANELL
FIGUERAS - 27. Cymnastique

L'entrada dels esports anglesos com el futbol, el rugbi o el tennis venien de la mà, primordialment, de les classes benestants, que eren les que nodrien l'escola agrícola establerta a Fortianell. Malgrat que el curriculum de l'escola era allunyat de la realitat educativa espanyola, s'ha de tenir en compte que la Direcció General d'Instrucció Pública a partir de 1894 propugnava el model d'educació física utilitzat per l'Instituto de Libre Enseñanza des de principis de 1880, basat en el model britànic basat en els esports.¹⁶

Un any després de la primera notícia del futbol fortianenc, el 17 d'abril de 1910, en l'apartat "Notes de sport" en *El Ampurdanés* s'hi comentava que "Avuy diumenge, si fa bon temps, jugaran un match de foot-ball en el camp de Sports el team del Col·legi Granja Escola de Fortianell contra el primer team del Sport Club Ampurdanès".¹⁷ Malauradament, no se sap el resultat del mateix. A partir d'aleshores no es tenen més notícies del paper dels equips formats a l'escola lasal·liana de Fortià.

L'existència de la pràctica del futbol a la propietat llogada per la família Estrada és doncs un fet que no es pot deixar de banda a l'hora d'analitzar la penetració d'aquest esport al poble. S'ha de tenir en compte que els maristes tenien famílies, amb fills, que treballaven a la granja escola i que tenien contacte directe amb la resta d'habitants del terme. Així, es podria pensar que la mainada i joves fortianencs es veiessin atrets pels partits que jugaven els interns als voltants de Fortianell.

El 1920 l'Estat francès va derogar la llei de 1904, que prohibia l'ensenyament religiós, i els germans de la Salle van decidir tornar a la seva escola agrícola de Limós. Tot i això, la congregació restava a Fortianell amb la instal·lació del seu noviciat, fins aleshores a Hostalets de Llers. Segons els testimonis orals, el futbol va continuar entre els novicis i aspirants. Entrevistat per Gisela Espigulé, un d'aquells novicis, el germà Guillermo, recordava que ja no tenien el gimnàs que anys abans havien tingut els estudiants de l'escola agrícola i simplement es dedicaven a córrer i a fer

---

NOTES DE SPORT

Avuy diumenge si fa bon temps jugarán un *match* de *foot-ball* en el camp de Sports el *team* del col·legi granja agrícola de Fortianell contra el primer *team* del «Sport Club Ampurdanés.»

Nota de premsa a l'Ampurdanés

una gimnàstica bàsica al pati. Els dijous, afirmava el lasal·lià, “anàvem a una finca, sortint per aquella (...) hi ha una avinguda davant de la porta principal que surt de la casa. Doncs, sortint, agafàvem aquell camí i al cap d’un quilòmetre o així hi havia una finca i jugàvem tota la tarda allà, i jugàvem a futbol o altra cosa o a córrer. I això era cada, cada dijous. Necessàriament, tota la santíssima tarda, [quan] arribaves a casa ben cansat per berenar”.¹⁸

D’acord amb les seves apreciacions al llarg de l’entrevista, sembla que es refereix a l’avinguda de platans que mena cap al Far, tot i que en el moment de fer la pregunta dubta i bé podria ser el camp de l’Estany Robert situat a un quilòmetre de Fortianell. Per contextualitzar aquesta informació, l’arribada del germà Guillermo va ser amb 13 anys l’11 de setembre de 1934 amb vuit companys més, tots ells de la província de León. En total hi havia 27 joves aspirants i novicis. Dos anys més tard, el 5 d’agost de 1936 ja es trobaven exiliats a Limós degut a l’esclat de la Guerra Civil.

A banda de les evidències que documenten la presència de futbol a Fortianell, al poble, es té constància que el 28 de febrer de 1925 el setmanari *La Comarca. Semanario de vida empurdanesa* es feia ressò dels actes del Carnaval a Fortià, en el qual s’hi va sortejar una pilota de futbol: “No fueron a orquesta los bailes de Carnaval, no obstante fueron muy animados y concurridos, sorteándose un balón de foot-ball. Nos tomaremos la revancha, celebrando con mayor esplendor el próximo venidero en la Piñata de San José, por poco que las circunstancias lo favorezcan”.¹⁹

Aquesta notícia denota que la pràctica del futbol es coneixia i, com ja hem vist, potser ja es practicava entre els fortianencs, encara que fos amb una pilota feta amb draps. Ni la premsa, ni la documentació de l’Ajuntament donen cap més notícia anterior a aquesta notícia carnavalesca de 1925. Tot i això, com hem vist, la pràctica del futbol a Fortià segurament era més reculada per l’influència dels alumnes de l’antiga Granja Escola de Fortianell.

De Fortiá

No fueron a orquesta los bailes de Carnaval, no obstante fueron muy animados y concurridos, sorteándose un balón de foot-ball. Nos tomaremos la revancha, celebrando con mayor esplendor el próximo venidero en la Piñata de San José, por poco que las circunstancias lo favorezcan.

C.

Notícia del Carnaval de Fortià de 1925

En aquella època altres clubs de poblacions com Fortià ja estaven registrats legalment. El Govern Civil tenia als seus llibres de registre a l'Atlètic Club Vilajuïga, primer el 1923, i després el 1931 com a Societat Esportiva Vilajuïga, així com el Futbol Club Armentera el 1925.²⁰ El 1923 constaven inscrits a la FCF cinc equips de la comarca, la UE Figueres, el FC Portbou,²¹ el FC l'Escala, l'Empòrium Figueres i el Vilafant FC.²² A través de reculls locals es daten altres entitats com el Peralada, el 1915, el Vilafant el 1918, l'Espolla²³ o el Vilabertran²⁴ l'any 1923; o l'Agullana el 1929,²⁵ així com els presents al primer campionat empordanès de 1923.

Precisament, el 1923 *La Veu de l'Empordà* es feia ressò de l'organització del primer Campionat de l'Empordà, ideat per la UE Figueres i amb la presència de tretze equips més: l'Empòrium de Castelló d'Empúries, el FC l'Armentera, el Colera Sport, La Jonquera, el CD Montgrí, el FC Sant Pere Pescador, el FC Llançà, el FC Roses, el FC Tramuntana de Port de la Selva, el FC Camallera, el FC Vilafant i el FC Peralada.²⁶ És l'època en què les classes populars penetren en la pràctica del futbol, és a dir, la democratització del que a partir d'aleshores seria l'esport de masses del país.

S'ha de tenir en compte que Catalunya era la capdavantera en aquesta pràctica esportiva. De les 705 entitats futbolístiques

inscrites a les federacions territorials, 210 eren catalanes, seguides per les 91 viscaïnes i les 64 madrilenyes.²⁷ Unes dades que no tenien en compte els clubs no afiliats per incompatibilitats i de grups o equips ocasionals i/o "superamateurs", que "son más numerosos aún que todos los anteriores".²⁸ Era una etapa diferent a la de les dues primeres dècades del segle, que havien estat les de la gestació del futbol català, eminenment burgès i esnob.²⁹

El primer partit de futbol documentat a Fortià es troba a la notícia de *La Veu de l'Empordà* del partit entre l'equip del poble, del qual no en diu la denominació, i l'Atlètic Figuerenc el 27 d'abril de 1929. El partit va acabar amb el resultat de 0-2.³⁰ La mateixa primavera de 1929 hi hauria una nova referència de la pràctica del futbol a Fortià. El 12 de maig es va celebrar en un camp fortianenc el partit entre el Fortià Futbol Club i la Penya Esport, de Figueres. El periodista de la *La Veu de l'Empordà* informava que a "A l'esplèndid camp que posseeix el Fortià, diumenge passat es va celebrar aquest encontre, que fou disputadíssim, empatant a dos gols".³¹ En el mateix diari s'informava del calendari dels dos grups del Torneig Copa Empordà d'aquell any en el que no hi consta el Fortià.³² Sembla ser el primer grup consolidat que practicava el futbol a Fortià.

A Fortià l'Atlètic Figuerenc vencé el diumenge passat al primer equip d'aquell poble per 2 a 0, després d'un bon partit, sobresortint Roig (A), Costa i Campà.

Retall del primer partit amb ressò a la premsa

A finals del mateix any 1929 dos partits més del Fortià van tenir ressò a la premsa. A principis d'octubre el Comerç Futbol Club, de Figueres, va visitar Fortià per acabar guanyant per 0 a 3, segons *El Ampurdán*.³³ El 9 de novembre *La Veu de l'Empordà* ressenyava, un mes després, un altre partit també amb el Comerç FC amb el mateix resultat de 0 a 3. El periodista en feia aquesta crònica:

“Després d'uns quants partits desgraciats, el diumenge l'equip professional Comerç FC va aconseguir guanyar a Fortià per 3 gols a cap. Es distingiren en primer terme Monfort, Soms I i Lastra, i en pla inferior Ribas i Prats; els altres volenterosos i res més. Els professionals sembla que s'han imposat a no pedre cap més partit”. Unes paraules que denotaven l'amateurisme dels clubs de futbol en poblacions com Fortià.³⁴ Res més se sap d'aquests partits, que tenien notes breus a la premsa comarcal del moment.

Abans de 1939 qualsevol entitat que volgués actuar oficialment, i no només a nivell amistós i puntualment, havia d'estar inscrita al Govern Civil i a la Federació Catalana de Futbol (FCF). Si repassem els registres d'associacions dels anys trenta no hi ha cap referència de clubs esportius a Fortià. S'hi troben la societat recreativa La Juventud, existent abans del juliol de 1931, el Centre Agrícola Social, el setembre de 1931, la Mútua Social del Centre Agrícola Social, de socors mutus, constituïda el març de 1933, la Unió Republicana, de caràcter recreatiu, el desembre de 1934, entre d'altres.³⁵

A nivell comarcal, l'any 1930 la UE Figueres va organitzar el Torneig Primavera, també anomenat Copa Unió Esportiva Figueres, on hi havia l'Arenes de Llançà, l'Armentera, el reserva de la UE Figueres, el Camallera,

la Jonquera, el Cabanes, el Llançà FC, el Borrassà, el CD Roses, el Peralada FC i l'UE Estartit.³⁶ Alguns d'ells amb una població similar a Fortià. Són moments en què la pràctica del futbol a nivell competitiu es trobava a les vecerol·les i la majoria de poblacions no tenien una estructura prou sòlida per competir, fins i tot, a nivell comarcal.

El 5 de juliol de 1932 el Diari de Girona recollia la notícia del partit jugat a Fortià entre el Futbol Club Fortià i el potent Ràcing Club de Figueres, fundat el 1931.³⁷ El periòdic descriu així el partit:

“En el camp que posseeix el FC Fortià es jugà el passat diumenge un interessantíssim partit de futbol entre el primer equip propietari del terreny i una selecció del Racing Club d'aquesta ciutat”.³⁸

Segurament aquest camp era el situat en un erm de l'Estany Robert. Els camps van ser totalment improvisats fins que no es van tenir els camps del Pont Martí i els Cossos als anys quaranta i cinquanta. Segons fonts orals, els jugadors, que jugaven amb una samarreta amb els colors de la Senyera, eren portats per un remolc, sense baranes, propietat d'en Gispert i el viatge costava 15 cèntims per persona. D'aquesta primera etapa hi jugaven: els germans Via -que feien de porters-, Pere Ramis, Rius, Feliu, Jofre, Prats, Gifreu, Carles Amiel, Armand Dalmau, Joan Llorens, Salvi Brugués Serra, entre d'altres.³⁹ De la tripleta de jugadors Joan Llorens, Francisco Rius i Ramis en deien la RA-RE-RI. Precisament, en Pere Ramis (1915-1986) —segons el seu fill— va jugar també amb els equips de Roses i de Castelló d'Empúries, bona mostra del seu amor pel futbol, que va abandonar als 46 o 47 anys.

Equip del Fortià a l'Estany Robert. Procedència: Josep Llorens

---

Pere Ramis i el porter de l'equip. Procedència: Josep Ramis

En aquesta època els equips eren reforçats per jugadors d'altres poblacions i ho ressenyaven a les notícies dels partits, com en el cas dels jugadors fortianencs, figuerencs i castellanins l'any 1936 amb l'equip de Vilatenim, que havia de jugar contra el potent Ràcing Club Figueres, que va guanyar contra aquest combinat per 0 a 2.⁴⁰ Aquest darrer partit es va jugar un cop esclatada la Guerra Civil.

Durant la Guerra Civil el futbol no va desaparèixer del dia a dia dels fortianencs. El refugiat aragonès Martín Arnal Mur, que vivia a una capella de l'església amb la seva família, afirma que va jugar amb l'equip del poble algun partit al camp de l'Estany Robert. A més a més, s'ha de tenir en compte la presència de les Brigades Internacionals a Fortianell. No se sap, però a la temporada 1938/1939 hi ha documentat un equip de la 3a Regió Aèria de Figueres, que jugava amb altres equips de militars republicans.⁴¹

Un cop acabada la Guerra Civil moltes poblacions van tenir problemes per retornar a la normalitat esportiva. Les noves autoritats no van posar les coses fàcils. El mes de març de 1940 s'iniciava el torneig Copa Empòrium que enfrontava els clubs d'Albons, Belcaire, Castelló d'Empúries, l'Escala, Roses i Verges. Després de tres jornades, a mitjans d'abril, la Federació va ordenar la finalització de la competició perquè no estava emmarcada dins de l'àmbit federat.⁴²

No només hi havia problemes per formar equips pels problemes governatius per reinscriure les entitats de preguerra o inscriure'n de noves, sinó també per la manca de joves. Alguns perquè van morir, altres perquè eren a camps de concentració, al Servei Militar o, fins i tot, a l'exili. Un bon exemple és l'equip de

l'AE Roses de 1939 amb quatre integrants castellanins perquè no trobaven jugadors rosincs.⁴³

Durant els anys quaranta, a les petites poblacions de la contrada els ajuntaments intentaven celebrar cada any les seves festes majors amb la màxima esplendor.⁴⁴ Poques referències hi ha d'aquells moments a banda dels testimonis orals. A Fortià hi havia jugadors d'abans de la guerra com el davanter Armand Dalmau, que segons en Josep Llorens "era un crack" i que era una sort tenir un jugador "amb una elegància amb la que jugava aquest noi. En un partit amistós contra el Llers, l'Àngel va fer una centrada meteòrica i l'Armand va fer un gol com en Cèsar del Barça" també hi havia el defensa Daniel Jordà, del mas d'en Dorra; o el porter Enric Mir; o un tal Àngel.⁴⁵ L'únic jugador de la dècada dels cinquanta que va jugar amb aquesta generació va ser en Josep Via. Els acompanyava en Fèlix Noguer amb la farmaciola, sempre amb una ampolleta de conyac per si algú es feia mal.

En el marc d'una festa major de Riumors dels anys quaranta en Josep Llorens recorda un gran partit entre riumosencs i fortianencs. El Riumors tenia de porter en Roca i, entre d'altres, van reforçar-se amb tres jugadors del Girona FC. El Fortià per la seva banda va tenir el suport de quatre o cinc jugadors de Vila-sacra, que aleshores tenia molt bons jugadors, com el porter Enric Rovira. Si bé jugaven partits de costellada, sovint alguns jugadors de Riumors, com en Joan Mauné o en Paulí ajudaven els fortianencs.

El 1942 hi havia 82 clubs federats a tot el país i el 1944, 209. No hi ha gaire dades d'aquella època, però sembla ser que hi havia un campionat d'aficionats

Equip dels anys quaranta. Procedència: Josep Ramis

Equip dels anys quaranta. Procedència: Tríptic del "50 aniversari" del CEF

empordanès amb el Camallera, l'Escala, l'Albons, el Roses, el Figuerenc, el Garriguella i el Sant Pere. El 1943 ja hi havia el Torneig de Primavera que es jugava després del torneig provincial.⁴⁶

En aquells anys de postguerra, els camps eren totalment improvisats. Quan hi havia un partit a la vista es preparava algun camp erm o ja collit que algun veí que deixava sense cap tipus de contraprestació. S'havien arreglat camps en els terrenys de l'actual urbanització del Camp de l'església, entre el carrer de

Pep Ventura i el Dispensari Municipal, propietat de can Boixedes, entre d'altres.⁴⁷

L'any 1946 el cartell de la Festa Major que es va celebrar els dies 28 i 29 de juliol anunciava els diversos actes que amenitzarien la festivitat de Sant Cels, entre els quals hi havia "partidos de fútbol". L'esport rei se sumava així als actes més tradicionals com l'ofici solemne, l'audició de sardanes, els balls i una festa infantil.⁴⁸ El camp segurament es deuria ser improvisar en un camp amb la collita ja feta.

Cartell de la Festa Major d'estiu de 1946. Procedència: Can Bayre / Lupe Ruiz

El el 10 d'agost de 1948 Jaume Busquets Llach, Joan Llach Tarrés i Esteve Cabrafiga Llonch, acompanyats d'altres veïns, van fer un pas endavant i van fundar el Club Deportivo Fortià. Era un fet importantíssim, atès que fins aleshores no hi havia hagut, si més no documentada, cap entitat que aixoplogués els futbolistes fortianencs. Segons una carta d'Esteve Cabrafiga Llonch, feta per uns tràmits del CE Fortià a Hisenda l'any 2001, "que degut al pas del temps els documents escrits han desaparegut al igual que molts altres d'aquella època. Del que jo en tinc constància és que, des de l'any 1920 i en diferents etapes fins al dia

d'avui hi ha hagut futbol en aquest poble, però també és cert que no fou fins el 10 d'agost del 1947 que el CE Fortià existí com a tal".⁴⁹

Els estatuts del club, registrats el 29 de setembre de 1982, també recullen la mateixa data. Ara bé, la història oral ha fet endarrerir un any aquesta data establerta per en Cabrafiga. Un jovenet Pau Puig, que va assistir a aquesta reunió fundacional, no va arribar al poble fins l'estiu de 1948, per tant, no era el 10 d'agost de 1947, sinó de 1948. Tanmateix, no es constata enlloc l'activitat d'aquesta nova entitat.

Equip d'inici dels anys cinquanta

Un miratge. L'afiliació a la FCF

La primera referència que documenta l'afiliació del futbol fortianenc a la Federació Catalana de Futbol és de l'any 1952. El secretari general de la FCF Lluís Parcerisas comunicava a l'alcalde Salvi Tibau Gusó que "existen noticias en esta Federación, según las cuales en esa población radica un núcleo de afición al fútbol, susceptible de encauzarse debidamente para participar en competiciones comarcales de fácil desarrollo, que contribuyan a dar impulso a nuestro deporte, al aumentar el interés de los encuentros".⁵⁰ Van citar als interessats a la seu social de la UE Figueres on s'hi celebraria una reunió amb un representant federatiu per intercanviar impressions amb altres poblacions de la comarca en una situació similar. Acabava la carta afirmant que era important la creació de nous clubs "convencidos de lo que el deporte representa en la educación cívica de los pueblos".

Aquesta carta iniciaria un expedient per a la legalització del grup que jugava a futbol a Fortià des de 1948 com a CD Fortià.

Les instruccions per ingressar a la FCF indicaven que calien tres socis fundadors per iniciar la sol·licitud d'inscripció. Aquests tres socis van ser Joan Llach Tarrés, Esteve Cabrefiga Llonch i Jaume Busquets Bach, que van proposar com a president al fuster Miquel Vilà Salleras, de quaranta anys, que era descrit com a persona activa i amant del futbol.⁵¹ A contianuació, l'alcalde Tibau, com a Jefe del Movimiento a Fortià, certificava que Vilà "es persona de una buena e inmejorable conducta, tanto moral como política".⁵² Aleshores només mancava l'aprovació dels estatuts, la relació nominal dels socis, els seus domicilis, les quotes i les dades bàsiques del terreny de joc.

D'acord amb les normes de la FCF, calien divuit jugadors majors de 18 anys per participar en els tornejos oficials, i si tenien entre 18 i 21 anys, calia que tinguessin un permís del Frente de Juventudes.⁵³ Aquesta i d'altres obligacions relatives als pagaments per

Segell del CD Fortià

PROPUESTA de nombramiento de Presidente del C. D. Fortiá, que formulan los socios fundadores del mismo, D. JUAN LLACH TARRÉS, D. ESTEBAN CABRAFIGA LLONCH y D. JAIME BUSQUETS BACH mayores de edad y domiciliados en el pueblo de Fortiá.

En virtud de reunión general convocada al efecto, se propone como Presidente del C. D. Fortiá, al socio D. MIGUEL VILÁ SALLERAS, mayor de edad, profesión carpintero y vecino de Fortiá, persona activa y amante del deporte.

Y para que conste firmamos la presente propuesta para ser elevada a la Federación Catalana de Fútbol, en Fortiá, a tres marzo de mil novecientos cincuenta y dos.

Proposta de nomenament de Miquel Vilà

 <p>Sello del Club</p>	Nombre del Club	C. D. Fortiá			
	Domicilio	Plaza del Candillo	Teléfono		
	Población	Fortiá	N.º habitantes	455	Provincia de
TERRENO DE JUEGO					
¿Es propiedad del club, arrendado o Sub-arrendado?					Sub-arrendado
Nombre y dirección del propietario o arrendatario					D. Pedro Busquets Bach
					C/ Castells nº 1
Dirección del Campo					Norte a Sud
Teléfono					
Medidas					95-80
Horario					
¿Abierto o cerrado?					Abierto
Duro o de hierba?					Duro
Aforo: sentados					—
de pie					pie
Total					—
Colores uniforme y características					
Camiseta					Blanqui y azul
Pantalón					Negro
SOCIOS					
Total	Ninguno				
CLASE	N.º	Cuota			
Presidente - Don					José Via Prats
Domicilio					C/ Iglesia 10
Teléfono					
horas					
Auxiliar del Club - Don					Fidel Vidal Sala
Domicilio					Castells nº 6
Teléfono					
horas					

Fitxa del CD Fortiá a la FCF

CARGOS	NOMBRES	FIRMAS
Presidente	D. MIGUEL VILÁ SALLERAS	<i>Miguel Vilá</i>
Domicilio	c./ Plaza Caudillo	Teléf. Central
VICE PRESIDENTE	D. MARCELO CONDOM BOLAÑELL	<i>Marcelo Condom Bolañell</i>
Domicilio	Plaza Caudillo	Teléf. Central
SECRETARIO	D. AMADEO PUIG BADOSA	<i>Amadeo Puig</i>
Domicilio	Unión	Teléf. Central
DEPOSITARIO	D. PEDRO RAMIS ROVIRA	<i>Pedro Ramis</i>
Domicilio	Castelló	Teléf. Central
VOCAL-Delegado del Club	D. LORENZO GIFREU PUJOL	<i>Lorenzo Gifreu</i>
Domicilio	Plaza Caudillo	Teléf. Central
VOCAL	D. DANIEL JORDÁ AMIEL	<i>Daniel Jordá</i>
Domicilio	Plaza Caudillo	Teléf. Central
	<i>Antoni Vilardell Rigall</i>	
Domicilio		Teléf.

Directius del CD Fortià el 1952

LP/SLW

Ref. Ingreso Club.

Aceptado el ingreso en esta Federación del CLUB DEPORTIVO FORTIÀ, cúmplenos adjuntar con la presente un ejemplar de sus estatutos, debidamente conformados.

Al propio tiempo nos es grato notificarles que ha sido aprobado el nombramiento de D. Miguel Vilá Salleras como Presidente del expresado Club; confiando que, de conformidad con las atribuciones que le corresponden tendrá a bien formular cuanto antes, propuesta de constitución de la Junta Directiva de ésa entidad, devolviéndonos totalmente cumplimentado el impreso que acompañamos.

Asimismo agradeceremos nos remitan debidamente diligenciado, el impreso de campo que se adjunta.

Dios guarde a Vd. muchos años.

Barcelona, 18 de Marzo 1.952

SECRETARIO GENERAL
Firmado: L. Parcerisa

Sres. C.D. FORTIÀ.

Notificació de l'ingrés del club a la FCF

a l'afiliació eren veritables esculls per aconseguir introduir el futbol oficial en l'àmbit rural, en aquells moments Fortià tenia 455 habitants.

En la documentació conservada per la FCF hi consta que el domicili social del CD Fortià estava situat a la plaça del Caudillo, segurament al Cafè. Segons aquesta fitxa, el president era Josep Via Prats, exporter de l'equip als anys vint i trenta, i l'auxiliar del club Fidel Vidal Sala. En la mateixa s'hi consignava que el terreny de joc era subarrendat, la propietat del qual era Pere Busquets Bach. La seva orientació era nord-sud, tenia unes mides de 95x70 metres, era de terra i no estava tancat. Els assistents, per descomptat, havien de veure els partits de peu dret.⁵⁴

Els estatuts eren un model bo i fet de la

FCF que només necessitava d'afegir el nom del club que es constituïa. Segons els mateixos, calia un president, un vice-president, un secretari, un tresorer i dos vocals. El 8 de març de 1952 l'assemblea del club va aprovar-los i a finals d'aquell mateix mes l'ens federatiu els ratificava. El 28 de març se celebrà una nova assemblea general per escollir una nova junta presidida per Miquel Vilà Salleras, que reunia les condicions per ser-ho d'acord amb l'informe favorable de la Jefatura Local del Movimiento.⁵⁵ Els altres membres de la junta foren el vicepresident Marcel Condom Bolasell, el secretari Amadeu Puig Badosa, el dipositari Pere Ramis Rovira, el vocal delegat del club Llorenç Gifreu Pujol i el vocal Daniel Jordà Amiel, aquest últim nomenat el 8 de juliol d'aquell any.

El mateix dia que es va nomenar vocal

Formació del Fortià amb la samarreta blanc i blava. Procedència: Josep Llorens

Daniel Jordà, es va comunicar a la FCF la dimissió de Marcel Condom, perquè canviava de poble, i es poposava per vicepresident Josep Vilardell Rigall. Amb tots els tràmits realitzats el club passava a ser l'afiliat 479,⁵⁶ un número que ens indica que en menys de la meitat de pobles del país no hi havia cap equip de futbol federat.

En el mateix expedient trobem la descripció d'un altre terreny de joc situat a la carretera de Vila-sacra. Les mides eren de 106x72 metres, les porteries tenien xarxa (segons en Pau Puig, les porteries d'aquella època van ser fetes per l'Amadeu Puig i en Macau) i el terreny era d'herba i totalment pla, sense pedres ni sorra. A més a més, indicaven que hi havia un pas exclusiu pels jugadors i els àrbitres des de la caseta, que es trobava fora del recinte. Els vestidors tenien lavabo, dutxes, seients, miralls, penjadors i taula per l'àrbitre. D'altra banda, ressenyaven que hi havia deu cadires preferents i vuitanta "altres localitats", segurament de peu. Una descripció totalment edulcorada de la realitat.

El propietari del camp era Carlos Casades de Còdol, hereu del gran nombre de propietats de la família Ferrer de Fortià, titular de la gran majoria de masos del poble, que l'arrendava a 20 pessetes mensuals. Segons el declarant, tenia una tanca parcial feta de canyes i hi havia dues entrades al recinte. Els responsables comunicaven que hi havia el projecte d'instal·lar una tanca interior, a 2 metres de les línies del camp, per separar el camp dels aficionats.

La indumentària de l'equip seria blanc-i-blava i amb els pantalons negres. Un gran canvi, ja que tradicionalment s'havia vestit una samarreta amb els colors de la Senyera. Les samarretes van venir en tren des de Barcelona. Es va aprofitar que Josep Llorens feia estudis d'ebanisteria a la capital perquè portés samarretes, pantalons i bo-

tes de la botiga de l'exjugador del FC Barcelona Mariano Martín. La curiositat és que la futura dona de Josep Llorens, la Marina Iler, va cosir els dorsals a les samarretes.⁵⁷

La primera competició oficial documentada del CE Fortià és la Copa Primavera de l'any 1952. Com bé diu el seu nom, aquesta lliga es jugava durant aquesta època de l'any. Tenia diferents grups i els equips s'enquadraven per la qualitat dels mateixos. El grup del Fortià aquell any va ser el XVIII i competia amb el Cabo de Creus, el Capmany, el Llers, la Jonquera, l'Agullana, el Santa Lucía i el Vila-sacra. La competició va començar a mitjans de març i el CE Fortià va guanyar el primer partit. Per la manca d'informació als diaris de l'època no se sap el contrincant. El primer resultat que es coneix és de la segona jornada, del diumenge 23 de març. El Fortià jugava a casa i va perdre 2 a 3 contra el Cabo de Creus.⁵⁸ A la tercera jornada tornaria a perdre al camp del Llers per 3 a 2.⁵⁹ La setmana següent es va sumar un punt a casa contra el CD Agullana després d'empatar a un.⁶⁰ El 13 d'abril havien de jugar al camp del líder, el Capmany, però es va suspendre pel mal temps.⁶¹ Set dies després caurien 4 a 1 al camp de La Jonquera, la qual cosa els deixava cuers amb 3 punts juntament amb el Vila-sacra, una puntuació que denota que potser a la primera jornada es va guanyar. Gràcies a la crònica d'aquella jornada se sap que el Santa Lucía va sorgir de la fusió dels equips de Vilamalla i Siurana i el seu terreny de joc era a l'esplanada de Santa Llúcia de Tonyà.⁶²

Curiosament, la primera crònica extensa d'aquesta època va ser del partit que es va jugar a Fortià contra el Santa Lucía, que va acabar amb un 1 a 4 i amb els fortianencs a la última plaça de la classificació. Segons l'*Ampurdán*, a la segona part en Serra, que jugava de volant del Fortià, va marcar el gol de l'honor a falta d'un minut per aca-

bar l'encontre. Aquell 27 d'abril el conjunt fortianenc va alinear Roca, Via, Mir, Oliva, Lozano, Serra, Cupons, Pou, Compte i Diego.⁶³ Fins al 18 de juny no es tornarien a ressenyar resultats del grup XVIII de la Copa Primavera, un fet que demostra la poca infraestructura, la poca cobertura periodística i les males comunicacions que hi havia en un país encara marcat per la postguerra. En aquesta crònica es relata el partit endarrerit jugat el 15 de juny amb el Campany, que va acabar 3 a 1 a favor dels locals, i el partit del dia 18 a casa de l'Agullana que va acabar amb victòria local per 2 a 0, destacant el porter Quim, que va jugar per la lesió del porter titular i que va salvar molts gols. Tot continuava igual i el Fortià acabava cuer del grup amb 6 punts, segons la premsa.⁶⁴

Gràcies als breus de l'apartat d'esports, encara coneixem tres partits més de l'any 1952, tots ells de caràcter amistós. El primer va ser la primera setmana de juliol amb motiu de la Festa Major de Cistella on va perdre 3 a 4 contra l'Agullana. El 27 de juliol, per la Festa Major de Sant Cels, el Fortià va empatar a dos contra la UD Santa Lucía. I el 14 de setembre el Fortià va perdre a casa contra el Vila-sacra 2 a 4 en un partit benèfic a favor de Maria Isern Carbó, víctima d'una cruel malaltia. Una bona causa que va fer omplir el camp amb molts veïns dels dos pobles. Els dos gols del Fortià van ser obra d'en Quim.⁶⁵

L'any 1953 va continuar la tasca de la FCF per intentar captar nous clubs per fer més estables les competicions regionals arreu del territori. En aquest sentit s'emmarca l'article del 14 de gener titulat "En pro del futbol". En ell es feia un elogi de la tasca realitzada des del novembre de 1951 per la subdelegació a la comarca, dirigida per Pedro Prada. L'any 1952 havien aconseguit federar set equips nous: el Cabo de Creus, el Llers, el Fortià, el Santa

Lucía, la Jonquera, el Capmany i el Vila-sacra. El 1953 entraven nous equips com el Camallera i el Lladó, així com el Castelló i l'Escala, que tornaven a les competicions. Hi havia 24 equips entre aficionats i juvenils. En aquells moments també es va crear el col·legi d'àrbitres comarcal amb l'àrbitre López Escudier al capdavant, la qual cosa va permetre abaratir els costos de l'arbitratge, un dels principals esculls perquè els clubs entressin al futbol federat.⁶⁶

En la mateixa notícia el representant de la subdelegació informava que la FCF donava una pilota per temporada a cada equip, 5 pessetes per quilòmetre en un desplaçament de més de 20 km, així com l'assistència mèdica i quirúrgica. Fins i tot es cobrien les lesions amb 15 pessetes diàries per aquells que no poguessin treballar per alguna lesió, 50.000 pessetes per aquells que quedessin incapacitats permanents i 30.000 pessetes en cas de mort durant el partit. Els clubs, per la seva part, havien de pagar les fitxes, la mutualitat de 80 pessetes per al club i 28 pessetes per cada jugador, així com 1.000 pessetes a fons perdut. Unes condicions força costoses per a clubs totalment amateurs.

L'any 1953 va començar amb un bon partit per al Fortià. El 15 de febrer va jugar a casa de l'equip del Frente de Juventudes de Sant Pere Pescador dins dels actes de la celebració del XIV aniversari del *Liberamiento Nacional*. El matx va acabar amb la victòria fortianenca per 3 a 4. Al mateix temps, el Vila-sacra jugava en el Campionat Regional d'Aficionats amb equips com el Darnius.⁶⁷ Aquesta competició es jugava durant la tardor i l'hivern i era prèvia a la Copa Primavera. Per les dades que hi ha no sembla que el Fortià hi estés inscrit. Com tampoc en cap competició d'*Educación y Descanso* de la FET y de las JONS.

Instantànies d'un partit a Castelló Procedència: Josep Llorens

---

Instantànies d'un partit a Castelló Procedència: Josep Llorens

Amb l'arribada del bon temps va començar la Copa Primavera de 1953. En aquest segon any dins del futbol federat, el Fortià va quedar enquadrat en el grup XXI amb el Darnius, Llançà, Llers, Capmany, Santa Lucía, Camallera i Lladó.⁶⁸ El primer partit va seguir la tònica de l'anterior campionat amb una derrota 4 a 1 al camp del Darnius.⁶⁹ La primera victòria arribaria a la segona jornada el 29 de març amb un ajustat 3 a 2 al camp dels Cossos en el derbi contra el Santa Lucía. L'enviat a Fortià assenyala que "un magnífico partido han presenciado los aficionados que han asistido al encuentro contra el CD Santa Lucía" i que "el equipo local ha desarrollado una magnífica labor en el transcurso de todo el partido consiguiendo una merecida victoria y arrancando en diversas ocasiones los aplausos de los espectadores". Cal destacar que al minut 3 Roca va aturar un penal i que la victòria va arribar al minut 84 amb un gol, també des dels onze metres. L'alineació d'aquell dia estava formada per Roca, Via I, Terrulà, Ortensi, Pérez, Saurí, Via II, Gasull, Abad, Ramió i Huguet.⁷⁰

A la tercera jornada els aficionats van veure la segona victòria consecutiva amb un 3 a 2 a Fortià contra el Lladó.⁷¹ La quarta i cinquena acabarien amb derrota. Primer al camp de l'històric Camallera per 2 a 1;⁷² al camp del CD Llançà per 6 a 0 amb Roca, Vila, Ortensi, Turró, Saurí, Pérez, Comet, Ganulls, Abot, Font i Vila, jugadors d'un Fortià que "ha actuado con mucho entusiasmo pero escaso juego".⁷³ La victòria tornaria a finals d'abril amb un clar 3 a 1 contra el Capmany, resultat que el deixava quart del grup. L'equip d'aquell dia estava format per Via I, Ortensi, Serra, Pérez, Comet, Turrà, Via II, Abat, Saurí i Huguet. La crònica descriu les condicions adverses en què es va jugar el partit: "Los que hemos asistido a este partido demostramos ser amantes del fútbol soportando la lluvia que no cesó de caer durante toda la tarde".

Un error de Roca i Via I va propiciar el gol local, Huguet va marcar l'empat i el segon gol, i no només això, sinó que també es destacaven les seves passades matemàtiques. El tercer gol arribaria amb un fort xut de Via II.⁷⁴

El mes de maig hi hauria dos bons resultats, un 2 a 2 al camp del Llers i una victòria per 4 a 1 contra el líder, el Darnius, mantenint la quarta posició del grup. En aquesta victòria Huguet va mantenir el seu nivell amb un gol i una assistència perquè Abat marqués el primer. El marcador el tancaria el mateix Abat a la segona part "haciendo lucir los colores albiazules". Era el primer equip que derrotava al líder aquella temporada, fruit del joc de Roca, Via I, Ortensi, Serra, Pérez, Comet, Gasull, Berto Turrà, Abat, Saurí i Huguet.⁷⁵ El mes acabaria amb una victòria a domicili al Pla de Santa Llúcia de Siurana contra el Santa Lucía per 2 a 3. Amb aquest resultat passava a la tercera posició amb 11 punts, per darrera del Llançà i el Darnius, ambdós amb 12.⁷⁶ Tot un canvi respecte la temporada anterior.

Els mals resultats del mes de juny, però, deixarien el Fortià a mitja taula, empatat a 12 punts amb el Capmany a la quarta

Grupo XXI

RESULTADOS

Llansà - Llers	8-1
Capmany - Darnius	2-1
Santa Lucía - Fortià	2-3
Lladó - Camallera	5-2

CLASIFICACION

Llansà	9	6	1	2	44	19	13
Darnius	8	6	0	2	26	17	12
Fortià	9	5	1	3	20	22	11
Capmany	9	5	0	4	20	17	10
Camallera	9	4	0	5	17	22	10
Lladó	8	3	1	4	18	20	7
Llers	9	2	1	6	17	29	5
Santa Lucía	9	2	0	7	15	31	1

Resultats i classificació de la jornada a l'Ampurdán

posició. Són significatives les derrotes per 0 a 5 contra el Llançà, 1 a 2 contra el Camallera i per 6 a 0 a casa del Capmany. L'últim partit, als Cossos, acabaria amb un 0 a 0 contra el Llers.⁷⁷ La derrota contra el Llançà tindria ressò a la premsa el 5 d'agost d'aquell any amb la publicació d'una carta de la directiva llançanenca a la junta del CE Fortià lloant l'esportivitat dels fortianencs:

“En nombre de la Junta de este club debo manifestale nuestro agradecimiento por el buen comportamiento de la Junta y el público en el partido de fútbol celebrado en esa villa el pasada 14 de junio.

Cuando se olvidan con demasiada frecuencia los principios elementales del deporte y la cultura en la mayoría de campos de futbol, ya puede ponerse por excepción que el equipo visitante sea tratado como lo fué el C.D. Llansá en vuestro campo. El C.D. Llansá, reconociendo, felicita a la Directiva, equipo y afición de Fortiá”.⁷⁸

A partir d'aleshores ja no es documenta la presència del Fortià a les competicions comarcals. En aquest sentit, l'any 1956 en un article titulat “El principio del fin” es criticava que feia unes temporades que a la comarca el futbol anava a la baixa.⁷⁹ Els formats canviaven d'una temporada a l'altra o se susprenien promocions i tornejos. Calia doncs, una fórmula bona per mantenir l'estabilitat del futbol empordanès, de marcat caràcter rural. La FCF havia de tenir en compte que les competicions fossin en benefici de tots els clubs per evitar la desaparició del futbol regional. No es podia obligar als clubs petits a tenir un equip juvenil quan tenien prou feina en aconseguir jugadors per al primer equip. L'autor, que no signava el text, remarcava que l'any 1953 hi havia tres grups del Torneig de Primavera a la comarca i el 1956 només n'hi havia dos. També deixava palès

que “tampoco somos partidarios de que los jugadores tengan que retirarse a los 26 años edad, que todo deportista consciente coincide con su verdadera plenitud, lo mismo física que técnica”.

La importància del futbol al poble feia que el cafè de l'Ernesto tingués una pissarra on hi havia els resultats i les alineacions. Un fet que es repetiria als anys vuitanta a a can Berto.⁸⁰ La plaça també era testimoni de les tardes en què els nens i nois jugaven a pilota i de les esbrincades corresponents de l'Estanquera i de la Conxita per les pilotades a casa seva.⁸¹ El carrer Major entre la carnisseria i can Turrà era utilitzada per la mainada per delimitar una porteria, que a vegades deixava de ser-ho quan passava algun vehicle.

A finals dels anys cinquanta la samarreta de l'equip encara era blanc-i-blava amb els pantalons negres i les mitges a ratlles horitzontals, també blanc-i blaves.⁸² La Justeta d'en Berto les rentava a casa seva després dels partits. Això sí, les botes cadascú portava les seves, menys alguns reforços als quals se'ls en facilitaven. Segons en Joan Ferrer, que jugava de central amb el seu cosí Josep Via, i alguns cops també de lateral esquerra, els jugadors es vestien a casa menys els reforços com en Miquel Pujol de Riumors, que jugava a l'USPEAC de Figueres,⁸³ que es canviava a casa seva.

Aquells anys es va jugar sobretot al Camp de l'Estrada, a Fortianell, davant de l'actual polígon industrial. El títol Estrada els hi arrendava el camp a canvi que els jugadors treballessin dos o tres cops a l'any despedregant camps on hi tenia plantada userda. S'ajudaven d'una màquina que araconava les pedres i ells les carregaven a palades en un remolc.⁸⁴ Les porteries eren fetes pels propis jugadors i aficionats. En Josep Llorens, fuster de professió, va ser rar les fustes i a la sala de dalt de can Berto

Pintant les porteries noves als Cossos Procedència: Josep Llorens

les va arrodonir per la part de fora. Després es van col·locar uns escaires de ferro i es van pintar.

Els camps també anaven canviant. Fins i tot per una Festa Major dels cinquanta es va jugar en un camp improvisat darrera de can Castanyer. Per tant, ja no sempre jugaven als Cossos, com havien fet els seus antecessors fortianencs a principi de la dècada.

En aquells moments, a diferència de 1953, el futbol a Fortià no tenia directiva i els jugadors ho havien de fer tot. Les dificultats que posava la federació impossibilitava que l'equip jugués cap competició oficial. El principal motiu era la suma de diners que es necessitaven per la inscripció i els àrbitres, com s'ha ressenyat abans. Tenien un fons d'estalvi de la disputa de partits de festa major a altres poblacions i que, com veurem, es va gastar en part en un viatge a Madrid. Havien pensat, fins i tot, de comprar un cotxe per als desplaçaments, idees de joves il·lusionats amb la seva afició.⁸⁵

En Josep Tarrés recorda els desplaçaments en aquella època amb l'autocar d'en Pa-

ciència per anar a jugar les festes majors d'altres pobles de la comarca, com les de Sant Climent Sescebes, Ventalló o Darnius, que tenia un molt bon equip reforçat per soldats. Algun desplaçament, però, el van fer amb motos, com el que els havia de dur a una Festa Major de Sant Mori.

D'aquesta època es pot destacar un partit de la Festa Major de Capmany. A l'arribar al poble, l'equip local els hi va dir que s'havien de canviar en un cobert brut i deixat i van demanar canviar-se en un altre lloc. El fet és que els van portar a un celler proper al camp. Abans de sortir es van beure el conyac que es portava per costum a la farmaciola i abans de sortir el van omplir de vi bo d'una de les botes del celler. No podien permetre's no portar cap beguda que els refés en el cas d'alguna forta entrada.

En una altra ocasió, a la festa de Lladó van tenir problemes per sortir del poble. Enmig del partit en Pere Carbó, de Roses, que els reforçava, va rebre una coça als testicles i es va muntar una batussa. Van haver de tancar-se a la sala on s'havien canviat abans d'iniciar-se el matx. Per sortir van

Jugadors i ajudants amb les eines Procedència: Josep Llorens

necessitar que la Guàrdia Civil els escoltés per no resultar agredits.⁸⁶

Tot i això, la gran tarda de “glòria” del Fortià de finals dels cinquanta va ser al camp del FC Palafrugell. El matí d’aquell dia els jugadors van anar amb algunes noies del poble a la platja per remullar-se, prendre el sol i anar en patinet. Per adobar-ho van fer un bon dinar. Un dia de festa que va provocar que a la mitja part ja no tenien ni esma per continuar jugant. Els jugadors ja no podien ni arrossegar les sabates i volien retirar-se, però els palafrugellencs els van amenaçar que no els hi pagarien. Finalment van accedir a acabar el partit, que va finalitzar 16 a 0.

Els nois anaven d’una Festa Major a una altra, fet que va portar a conèixer el Fortià com “l’equip de les festes majors”. I no és d’estranyar. Com que la majoria treballaven a casa, podien compaginar la feina per anar a jugar. Fins al punt que un any, un 20 de gener jugaven a Sant Mori i el dia següent a Sant Pere Pescador. Durant aquells anys no només jugaven de visitant. Jugaven partits de la festa a Fortià, però tam-

bé al llarg de l’any. Als partits hi assistien un gran nombre de veïns, que quan se’ls necessitava, també ajudaven a preparar el camp per cada matx. Alguns dels jugadors de l’època destaquen la passió de la Justeta d’en Turrà els dies de partit, animant com ningú.

A finals dels cinquanta alguns jugadors van venir a reforçar l’equip, un fet recurrent en el futbol amateur local des de principi de segle. L’Antoni Carbonell, que havia jugat a la UE Figueres, el RCD Espanyol i l’Hèrcules CF a Primera divisió i que els va reforçar un dia amb 15 anys a la Festa Major d’Argelaguer; o l’Isidre Sala, olímpic a Mèxic 68 i jugador destacat del Girona FC, o en Revuelta. Així com un tal Finín, natural de Navarra i casat amb una filla de la casa Fages de Figueres, en Quintana de la carnisseria del carrer Nou de Figueres, l’Escuadra, també de Figueres, en “Xuxo”, pastisser de Roses, o en Vilà del Mas del Tec, i molts altres que no es recorden que també havien completat l’equip fortianenc.⁸⁷

Un bon exemple d’aquests partits és la

que mostra la següent fotografia, que va ser presa abans de començar un partit de Festa Major a Castelló d'Empúries i que va acabar amb victòria fortianenca. El partit es va jugar en un camp sorrenc prop del Pont Nou.⁸⁸ L'equip estava format per Martínez (de Figueres), Ribas (de Castelló), un de Roses, que era constructor; Josep Via "el Torero", Ernest Tibau –a dalt–, Ramon (de Roses), Enric Noguer, "el Mistol", els germans Pere i Àngel Carbó Terradas (de Roses, però descendents de Vila-sacra), Josep Tarrés "el Tet" i Joan Via "Xixa". El motiu de Xixa provenia de "Xixarreta", que feia referència al porter de la UE Figueres Echezarreta.⁸⁹ A l'Enric Noguer l'anomenaven "Mistol" perquè era tan ràpid com el detergent netejant.⁹⁰ Curiosament aquell dia el porter va ser en Martínez i no el porter del Fortià, l'Ernest Tibau, que aquell dia va fer de davanter.

Un dels fets més esbojarrats d'aquells anys és el viatge a Madrid organitzat pels jugadors. L'any 1962 van fer una excursió amb autocar a Madrid per veure un partit del Real Madrid CF a l'estadi de Chamartín, actualment Santiago Bernabéu.⁹¹ La gent que freqüentava el cafè d'en Berto, com ara els germans Busquets, els germans Via o en Pere Bolasell de Riumors, van fer els preparatius de l'excursió que aplegaria gent d'altres pobles també. Una part dels costos van ser sufragats per la caixa que havien fet en algun partit. El transport va anar a càrrec d'Autocar Rosa, que feia el servei de Sant Llorenç de la Muga a Figueres, propietat d'en Pitu de Llers. El partit escollit va ser la tornada dels quarts de final de la Copa d'Europa de la temporada 1961/1962, que va enfrontar el Madrid contra la Juventus FC, que va acabar 0 a 1. L'equip madrileny passaria l'eliminatòria en un partit de desempat, però perdria la final contra el Benfica del mític Eusebio.

A banda del futbol, l'expedició va visitar les

principals atraccions de l'època de Madrid i els seus entorns: el Valle de los Caídos, El Escorial, el Prado, entre d'altres. A la tornada del viatge van fer parada a València i van aprofitar per veure el partit de Segona Divisió entre el Mestalla, filial del València CF, i el Granada CF (0-1).⁹²

Un cop destacats els reforços i aquest viatge, cal remarcar la trajectòria del jugador més destacat d'aquella època, l'Ernest Tibau Salleras. Nascut el 3 d'abril de 1940 a can Tibau, al carrer de Requesens. A l'edat d'onze anys va anar a estudiar el preparatori i Comerç a La Salle de Figueres després d'haver estudiat a les Escoles Nacionals de Fortià. En els sis anys que va ser a l'escola dels Fossos va jugar diversos partits amistosos amb l'equip del centre, quasi sempre de porter, contra equips de la UE Figueres. Amb 16 o 17 anys va acabar els estudis a la capital empordanesa i va tornar a Fortià, on no va trigar gaire a jugar amb l'equip del poble amb companys com en Josep i Joan Via, en Josep Tarrés, l'Enric Noguer, en Francisco Coll, en Joan Ferrer o en Fernando Calsat. En aquella època el mateix Ernesto recorda que anaven per lliure, sense entrenador, i que ell acostumava a portar un jersei marró per defensar la porteria fortianenca. Al cap de poc, cap a 1960, la UE Figueres es va fixar amb les seves qualitats i el va fitxar, per cedir-lo al cap de poc al seu filial.

El 1961 l'equip unionista el va cedir al FC L'Escalera perquè el porter del conjunt escalenc estava fent el servei militar. El partit més destacat d'aquesta etapa va ser la victòria 1 a 2 contra l'AE Roses, el màxim rival dels escalencs. Vista l'actuació de l'Ernesto, el president dels rosincs, José Díaz Pacheco, va oferir-li fitxar pel seu equip. Tanmateix, el març de 1962 havia d'anar a la "mili" i tot i que li havien promès fer el servei a Roses si fitxava per ells, va acabar destinat a Palma. El 1964, quan va acabar

el servei, va tornar al Roses on va ser suplent d'un porter natural d'Olot. Malauradament, es va trencar el menisc i ja va deixar el futbol després d'operar-se a Barcelona. El CE Fortià no tornaria a tenir a les seves files la presència del porter.⁹³

Per la seva banda, en Joan Ferrer Tibau, nascut el 1942, que formava part de l'equip d'aquella època també va rebre una oferta de l'AE Roses quan va anar fer el servei militar a la Torre d'en Mornau el 1960, però va tenir uns problemes de salut i no va poder continuar jugant.⁹⁴

Equip del Fortià entre 1957 i 1958. Procedència: Família Tarrés. Autor: desconegut

Els seixanta i setanta

Als seixanta ja quedaven molt lluny les dues temporades en què s'havia disputat el Torneig de Primavera. En el context d'una FCF més estricta en l'àmbit econòmic i el nombre de jugadors que a principis dels cinquanta, els fortianencs s'havien de ressignar a jugar, com a la segona meitat dels cinquanta, alguns partits de Festa Major. Com ara el celebrat per la festa de Sant Llorenç de Castelló d'Empúries el 20 d'agost de 1960. Els castellanins s'enfrontaven primer al Fortià i després al Vilajuïga. El partit contra els forianencs va acabar amb un 2 a 0 a favor dels locals, tal com recull *l'Ampurdán*, el setmanari de FET y de las JONS.⁹⁵

D'un any després, el 1961, es coneixen dos partits més de Festa Major. Un del 22 de setembre al camp del Vilabertran, que va acabar amb un 6 a 2. I per la Festa Major de Ventalló, el del 29 de setembre, amb un combinat de jugadors de Fortià i el Viladamat. El resultat no es coneix, però se sap que el vencedor guanyaria un trofeu donat per Josep Dardé, de Sant Pere Pescador.⁹⁶

Aquell mateix any 1961 altres clubs de la comarca participaven en el Torneig d'Aficionats, que tenia un grup específic de l'Empordà en el qual hi havia el Figueres, el Ventalló, el Roses, la Bisbal, l'Escala, el Verges, el Salt, el Portbou, el Begur i el Flaçà.⁹⁷

D'aquella època, de principi dels seixanta, trobem un oasi enmig del desert. Un equip infantil entrenat pel músic Josep Llorens, potser el primer conjunt amb nens amb una certa estructura. L'equip estava format pels següents jugadors: Sibeques, Joan Arnau, Cordoní (de Vila-sacra), Esteve Llorens, Francisco Rius, Francisco Brugués, Pere Puig, Cosme Vilanova, Joan Fàbrega, Pere Vinyes i Josep Sala.

La fotografia va ser presa en un partit que van jugar i guanyar a Castelló d'Empúries per 1 a 2. Alguns la recorden perquè va ser penjada durant força temps al Centre Agrícola i Social per rememorar aquella victòria contra la vila veïna.⁹⁸ La no afiliació a cap campionat va fer que l'experiència no

---

L'equip entrenat per Josep Llorens Procedència: Família Brugués

Cartell dels partits per la Festa de Sant Antoni Abat. Procedència: AMCE. Fons Municipal.

Els germans Guanter i Josep Rius amb la pilota davant de l'Ajuntament. Procedència: Pere Guanter

L'equip de fortianencs amb l'elàstica blaugrana el 1969. Procedència: Pere Guanter.

Pere Guanter a l'entrada de casa seva. Procedència: Pere Guanter.

II Campionat Local de Fútbol en Pista

Organitzat per el C. A. A. D.

Tots els diumenges, dilluns, dimecres i divendres en la
Pista Municipal disputaran el torneig els següents equips:

C. A. A. D. - B. P. Castelló
Meri Club - Fortià - Ildasa

Aficionats tots a la Pista

Dilluns, dia 26 a les 10 de la nit
1.º partit del campionat entre els equips

B. P. Castelló - C. A. A. D.

Imp. La Rápida - Figueras 1967

la bebida de la cordialidad

Cartell del II Campionat local de futbol el pista de Castelló. Procedència: AMCE, Fons Ripoll

quallés. Tot i això, a banda de la disputa d'alguns partits de caràcter amistós, el futbol sempre era present al pati de l'escola i als carrers i places del poble. Un bon exemple d'això és l'anècdota de l'Ernest Sagué, que recorda que el senyor Bosch dividia els nens en equips amb noms relatius a la història, com ara Esparta i Atenes. Una manera d'introduir conceptes de classe a l'hora de l'esbarjo.

L'any 1965 el Castelló va convidar el Fortià i al Palau-savardera per disputar un parell de partits amistosos. Eren uns encontres per preparar l'equip del Castelló, que tornava a jugar després d'un temps sense equip i que "de sus cenizas ha vuelto a resurgir con vigor redoblado". La descripció s'adiu amb els resultats, ja que va guanyar tots dos partits.⁹⁹ No tenim fotos d'aquells anys però segons en Joan Tibau van canviar diverses vegades de samarreta. Recorda que algun cop en van portar una amb els colors de la Senyera, record d'aquella primera samarreta dels anys vint, un fet que també es repetiria als anys setanta.¹⁰⁰ També es va vestir algun partit amb una samarreta blaugrana, pagada, segons en Pere Guanter, per en Víctor Ferreras. Una foto del mes de febrer de 1969 en el camp de l'església, abans d'arribar a la plaça, i una foto del mateix Guanter a l'entrada de casa seva, ho testimonia. Eren anys de total amateurisme amb gent del poble com en Pere Viñas, Ramon Custey, Josep Sala, Pere Guanter, Rafael Rosillo, Moisès Vidal, Josep Rosillo, Joan Massot, Francisco Rius, Pere Ferrer, Josep Guanter i Ernesto Sagué.

L'any 1967 un equip denominat "Fortià", format per jugadors del poble, va formar part del II Campionat local de futbol en Pista organitzat pel CAAD de Castelló. Els altres equips eren el ma-

teix CAAD, el BP Castelló, el Meri Club i l'Idalsa.¹⁰¹

A principis del setanta també hi ha la notícia d'alguns partits de futbol base. En Pau Puig n'era l'entrenador i vestien samarreta groga i pantalons i mitges blaves. Alguns jugadors d'aquell equip, d'entre 10 i 15 anys, eren en Josep Massot, l'Àngel Puig, l'Eulalio Hernández Porcel, en Joan Sagner, en Josep Via o en Vicenç Colomer.¹⁰² En Vicenç Colomer recorda que les samarretes les havia portat el pare de la Maria Mercè Gelabert. En Josep Massot recorda també que en aquella època hi va haver un camp improvisat al nord de Fortianell, just on deixen d'haver-hi cases a la carretera de Vila-sacra.

Amb un futbol de caràcter intermitent, vint anys després de la primera experiència federada, el Fortià tornaria a jugar un campionat. El futbol federat va retornar a Fortià la temporada 1972/1973 al grup 16 de la categoria d'aficionats, organitzat per la delegació provincial de la FCF. Els seus rivals van ser el Bàscara, el Verges, el Garriguella, l'Esplais, el Sant Pere Pescador, el Camallera, el Llançà, el Bellcaire i l'Armentera.¹⁰³ El grup 15, per la seva banda, estava format íntegrament per equips altempordanesos. L'entrenador aquella temporada va ser el ferrer del Far d'Empordà i el president en Pere Busquets, de can Bach. El seu germà Jaume, que tenia el motiu de míster Meana, segons en Pere Guanter, havia pitat molts partits amistosos del Fortià a casa.

Els diaris només van recollir quatre resultats d'aquesta lliga i cap d'ells va ser gaire positiu.¹⁰⁴ Només cal tenir en compte que l'equip va acabar últim, en novena posició, amb tres punts. Els mateixos punts que el Navata a l'altre grup i només superats pel Begur, amb 0 punts al seu grup baixempordanès.¹⁰⁵ El 27 de gener de 1973 el diari

Los Sitios destacava que el campionat provincial continuava i que es començava a organitzar el torneig provincial juvenil Emílio Martínez Laguardia i el Torneig de Primavera reservat a equips aficionats, superant les inscripcions dels anys anteriors.¹⁰⁶

L'11 de febrer de 1973 el CD Fortià torna a jugar el Torneig de Primavera, just 20 anys després de la seva darrera participació. Malauradament, el Vilabertran va guanyar a Fortià 1 a 2 en un partit molt igualat. Els vilabertranencs acabarien guanyant el campionat. La resta d'integrants del grup 19 eren el Bac, el Sant Pere Pescador, el Garriguella, el Port de la Selva, el Vilabertran, l'Armentera, l'Esplais, el Cadaqués i el Camallera.¹⁰⁷

La temporada va acabar amb el Fortià a la setena posició amb 9 punts amb alguns partits destacats a la premsa comarcal i provincial,¹⁰⁸ com ara la victòria per la mínima contra a Castelló amb l'Esplais per 0 a 1.¹⁰⁹ La victòria per 1 a 0 contra el Cadaqués, a casa, el 13 de maig.¹¹⁰ L'empat 3 a 3 a casa el 27 de maig contra l'AD Bac, de Figueres, quan als trenta minuts els visitants guanyaven per 0 a 2, però que gràcies a l'empenta i als aficionats fortianencs, que havien omplert el camp, van aconseguir un valuós empat.¹¹¹ Però també hi va haver derrotes. Com el 5 a 1 al camp de l'Armentera, el 5 a 3 encaixat al camp del Cadaqués o el 0 a 4 a casa contra el Sant Pere.¹¹² La

crònica més extensa d'aquella temporada fou la derrota a Figueres contra l'AD Bac per 5 a 3. Després d'encaixar cinc gols, els fortianencs van fer 3 gols en els últims minuts per maquillar el resultat final, dos de Recio i un d'en Ferrer. Aquell dia el Fortià va jugar amb Barbosa, López, Pont, Font, Donat, Bolasell, Pere Ferrer (en Peya), Marí, Ramon Marés, Recio i Muñoz.¹¹³ La lliga va acabar amb un 2 a 2 a casa contra el Port de la Selva, que va acabar cuer.¹¹⁴ Altres jugadors que van formar part de l'equip aquella temporada van ser l'Ernest Sagué, en Josep Rosillo o els germans Pere i Josep Guanter, el segon conegut com en Puskas.

L'Ernest Sagué recorda anar amb el seu dos cavalls, comprat el 1972, amb en Josep Sala, en Josep Rosillo i en Pere Ferrer a altres pobles, fins i tot de la Garrotxa, a buscar contricants per jugar partits amistosos.

Aquell Torneig de Primavera seria el final d'un nou miratge. La temporada següent, la 1973/1974, es va iniciar una nova competició que s'anomenaria Tercera Regional, la qual "suplantó a la serie de grupos y grupitos que formaban diferentes campeonatos de aficionados. Ahora con más de quince equipos cada grupo, la Liga de aficionados (III Regional) se desarrolla de una forma más brillante, habiendo subido, de forma progresiva, el interés por dicha competición".¹¹⁵ Tot i l'èxit i brillantor que recollia

Fitxes d'Ernest Sagué Costals de la temporada 1972/1973. Procedència: Ernest Sagué

la premsa, aquella temporada el Fortià ja no va participar a nivell oficial malgrat que molts dels seus rivals la primavera de 1973, i poblacions similars a Fortià, si que hi participessin: Espolla, Capmany, Garriguella, Cadaqués, Port de la Selva, Sant Climent, Cantallops, Maçanet de Cabrenys, Vilafant, Bac, Esplais, Agullana, Bàscara, Camallera, Sant Miquel de Fluvià, Sant Pere Pescador i el filial del Roses. A partir d'aleshores el Fortià ja no tornarà a jugar durant tota la

dècada dels setanta en cap competició de la FCF, tampoc la temporada 1976/1977 quan tornà la categoria d'aficionats.

Entre els anys 1974 i 1975 aficionats al futbol com en Josep Puig i en Pau Puig van organitzar un nou petit equip infantil. A banda de jugar alguns partits, també va servir per fer pinya entre els aficionats al futbol de Fortià. Com denoten les fotos de la "peixetada" que van fer els nens,

Sortida de l'equip al rec del Molí per fer la "peixetada"

entrenadors i col·laboradors. Tanmateix, l'experiència no va tenir gaire continuïtat, com el camp de la carretera de Vila-sacra, just després de Fortianell o el del camp de l'església, davant de can Xatart.

Segons en Pau Puig, la principal motivació per involucrar-se era que el seu fill Àngel pogués jugar a futbol a Fortià. Recorda

també que amb en Fidel Vidal, en Pere Busquets i en Berto Turrà van anar a parlar amb el president de l'OJE del Frente de Juventudes per poder legalitzar l'equip, però la qüestió no va reeixir i va haver-hi algun malentès per la vinculació del projecte amb les institucions del règim. Havien entrenat alguna vegada en un camp de la fàbrica de llet Ydalsa, de Castelló Nou.

Sortida de l'equip al rec del Molí per fer la "peixetada"

Fotos de l'equip infantil entre 1974 i 1975 Procedència: Josep Tell

En la foto cedida per Josep Tell es veu l'alineació de l'equip que es va enfrontar contra l'Sporting Roses, l'equip infantil de l'AE Roses. Alguns d'ells acabarien jugant, anys després, al primer equip del Fortià.

En Pere Ramis va ser un altre d'aquests amants del futbol que va intentar la creació d'un equip infantil, però la manca de nens va impossibilitar que l'experiència s'allargués en el temps. En Jaume Vinyoles recorda com abans dels partits anaven a canviar-se al pis de can Berto i en acabar el partit hi tornaven a berenar. Hi han altres fotos sense datar d'aquella dècada dels setanta, un fet que mostra l'interès per donar als nens d'un espai d'esbarjo i aprenen-

tatge. Una és al centre del poble, dues al camp dels Cossos i una en un partit a Castelló:

A tall d'anècdota, el 1978 també hi havia a la comarca el Trofeu Vinyets, que aquell any arribava a la seva tercera edició. Tampoc hi ha documentada la participació del Fortià en aquest torneig, però sí la de la Jonquera, Lladó, Port de la Selva, Espolla, Bellcaire i Capmany.¹¹⁶ Aquell mateix any al campionat d'aficionats hi havia 8 equips de la comarca i debutaria al Roses el juvenil Àngel, de Fortià, en un partit de principis de gener entre l'AE Roses i el Palafolls.¹¹⁷

Procedència: Jaume Vinyoles

Procedència: Josep Ramis

Procedència: Pau Puig

Procedència: Pau Puig

El 1981, l'any del retorn al futbol federat

El futbol a Fortià als anys setanta, tot i el campionat disputat la temporada 1972/1973, es va centrar bàsicament en jugar partits amistosos, sense tenir cap estructura que donés respost a les ganes d'alguns joves de jugar a futbol al poble. Davant d'aquesta situació, sense club, ni equip amb el que passar el temps i passar-s'ho bé, un grup de joves i adults de Fortià i Riumors van decidir fer una junta per iniciar un nou projecte, la refundació o nova fundació d'un nou club. Per uns serà la recuperació de l'antic club, però per la federació és la inscripció d'una nova entitat, sense cap lligam amb el CD Fortià.

La junta era la següent:

Josep Maria Tell Poch, president.

Pau Puig Bayé, vicepresident.

Francesc Viñolas Sala, secretari

Josep Sala Ferrer, Tresorer

I com a vocals:

Ramon Tell Sala, Josep Sala Mauné, Miquel Ferrer Pou, Pere Ramis Rovira, Joan Maza Rubiella, Josep Colls Casanovas.

Abans de començar a jugar en les competicions de la Federació Catalana de Futbol el nou equip va participar al Torneig Primavera (alguns l'han anomenat torneig de l'Amistat) de l'Alt Empordà contra el Ventalló, el Doble Set, el Vilanova de la Muga, el Vila-sacra i el Siurana.¹¹⁸ El Fortià va acabar la lliga "quedant al mig de la classificació".¹¹⁹ Les pàgines d'*El Punt* es feien ressò el 21 de març de 1981 que els veterans del Doble Set s'havien d'enfrontar aquell cap de setmana al Fortià a domicili a les quatre de la tarda.¹²⁰ No es tenen més dades

per reflectir en una classificació el resultat final del campionat, els diaris del moment no van fer-ne cap tipus de seguiment exhaustiu.

Segons els autors del llibre *Un segle de futbol català*, el CE Fortià va ser inscrit a la FCF l'any 1981. Es passava de la denominació Club Deportivo Fortià, nom de l'equip deferat als cinquanta i els setanta, a Club Esportiu Fortià, una picada d'ullet a la tradició del futbol fortianenc. L'equipació ja no seria blanc-i-blava o quatribarrada sinó samarreta verda, pantalons blancs i mitges verdes. Una equipació que no s'acabaria consolidant, però que restaria en els colors de l'escut. En aquella època molts equips de la comarca es van fundar o refundar com ara l'Atlètic Empordanès l'any 1979, la UE Siurana, la UE Ventalló, el CF Llers el 1981, la UE Cadaqués el 1982 i el FC Sant Llorenç de la Muga el 1984.¹²¹ Sembla ser un intent generalitzat de fundar nous clubs que persistissin més que els seus precessors.

El retorn oficial del CE Fortià va ser a la temporada 1981/1982 entrant al Grup Provincial d'Aficionats. Els rivals aquella temporada serien el Frankfurt Bisbal, el Batet, el Doble Set, el Medinyà, el Vilanova de la Muga, el Ventalló, el Culubret, el Sant Pere de Banyoles, en Monells, el Mieres, el Siurana,¹²² el Llers,¹²³ el Joanetes i el Corçà. L'existència d'un sol grup per a totes les comarques gironines suposava grans desplaçaments a Girona (uns 45 km), la Bisbal (uns 35 km), Banyoles (uns 42 km), Mieres (uns 55 km) o Batet (uns 65 km). El primer partit es va disputar a casa contra el Monells el 27 de setembre amb victòria del Club Esportiu Fortià per 1 a 0.¹²⁴

L'inici del campionat va ser prometedor, però les baixes van ser constants i es van jugar molts partits amb 3 o 4 baixes importants. Quan es va iniciar la lliga la junta creia que podria continuar utilitzant els vestidors que hi havia al poble (ja fos can Berto o el Centre Agrícola), però quan estava a punt d'arribar la primera jornada es van assabentar que no podien jugar si no en tenien al costat del camp. Així, durant vuit nits consecutives, entre les 9 del vespre i la 1 de la nit, un grup de voluntaris va fer una construcció amb les condicions mínimes per canviar-s'hi. Tampoc la il·luminació era completa, ja que a mitjans de gener de 1982 només hi havia mig camp il·luminat.¹²⁵

La primera plantilla del refundat CE Fortià, que comptava amb Bernard Recio González com a entrenador-jugador, i Josep Maria Manera Domingo de massatgista, estava formada per:

Jaume Turbau Viusà, Ricard Jubany Roch, Josep Maria Padrosa Gorgot, Esteve Puigmal Vila, Miquel Vilardell Subirà, Josep Font Condom, Josep Colls Casanovas, Pere Bolasell Tarrats, Ramon Piris Llorens, Àngel Puig Coll, Isidre Alfaro Martínez, Francesc Rius Figa, Josep Sala Ferrer, Jaume Viñolas Costa, Ramon Tell Sala, Miquel Font Tabernero, Joan Sagué Costals, Pere Guanter Perich, Carles Fàbrega Jiménez, Pere Ferrer Dalmau, Miquel Font Condom, Ramon Fernández Armijo. Les cròniques esportives també citen a un tal Tabernero i en Llorenç Ayats.

Va ser una temporada força irregular per a l'equip, que va acabar en sisena posició amb 29 punts després d'una victòria disputada per 3 a 2 contra el Medinyà en la última jornada. Caldria destacar el primer partit oficial d'aquesta nova etapa amb una victòria a Monells 0 a 1 amb un gol d'en Joan Font; el 3 a 1 aconseguit a casa en el

derbi contra el Siurana, tot i perdre a Siurana per 2 a 1, els quatre partits guanyats consecutivament a la segona volta contra el Corçà, Siurana, Mieres i el Vilanova de la Muga; o del 5 a 0 contra la Penya Doble Set "en una tarda agradable i nombrós públic".¹²⁶ Parlaven del Fortià com l'equip revelació de la segona volta. La lliga la va guanyar el Frankfurt de la Bisbal amb 41 punts i el Doble Set de Girona va quedar últim amb 7 punts.¹²⁷

Un fet a destacar és la tasca de Josep Sala que enviava al setmanari *El 12 esportiu* les cròniques d'alguns partits de l'equip durant aquella temporada. Gràcies a les notes de Josep Sala coneixem els golejadors d'aquella primera temporada, que van aconseguir 50 gols. En Piris va realitzar 11 gols, l'Àngel Puig 9 i en tercer lloc amb 6 gols en Josep Font i en Recio.¹²⁸ La nota negativa de la temporada, en canvi, van ser els actes vandàlics que la UE Siurana va denunciar a la premsa. Segons els dirigents siuranencs els jugadors del Fortià havien llençat la brossa del sopar de celebració del partit entre ambdós clubs a la porta de l'Ajuntament de Siurana. A més a més, tres cops durant el campionat les porteries del Siurana van ser arrencades, suposadament per jugadors fortianencs, uns actes que van provocar que el Siurana hagués de jugar alguns partits lluny del seu camp.¹²⁹

Aquell any 1982 l'entitat va tenir el seu primer escut, que va ser dissenyat pel fortianenc Vicenç Colomer.¹³⁰ En ell hi ha un castell flanquejat per dues epigues de blat i a sota una pilota de futbol. El fons de color verd i amb una banda vermella, amb lletres blanques amb les lletres "CE Fortià". Segons el mateix Colomer, es va basar en un antic escut de l'Ajuntament de Fortià, que tenia un castell i dos elements vegetals als costats. A sota les quatre barres de la senyera catalana. Des d'aleshores, amb algunes modificacions de forma i colors, és

---

Plantilla amb l'equipació verda. Procedència Josep Font

l'escut de l'entitat. A banda del definitiu, en va fer diversos, un d'ells més triangular i un altre similar a l'escut del Futbol Club Barcelona.

La preparació de la segona temporada al grup d'aficionats de la província de Girona, la 1982/1983, va començar amb els tradicionals partits de Festa Major. A finals d'agost trobem l'equip enfrontant-se amb el Sant Climent i l'Espolla a la festa del primer. La victòria final va ser per als locals.¹³¹ L'entrenador aquell any seria el farenç Xavi Lleó.

Aquella temporada es va semblar la gespa si ens atenem al peu de l'esgrogueïda i malmesa fotografia de l'equip d'aquella temporada. En ell s'hi llegeix "sembrada de gespa". Aquesta fotografia col·locada en una de les parets de la sala polivalent, i abans havia estat decorant can Berto.¹³² Precisament, en els primers anys d'aquella nova etapa de l'entitat la directiva, els entrenadors i els jugadors freqüentaven el bar d'en Berto per reunir-se, veure les filmacions dels partits que feia en Macau o per passar l'estona al futbolí o al billar.

La temporada del Fortià va ser més aviat discreta, amb una setena posició d'un total d'onze, amb set partits guanyats, cinc empatats i vuit perduts. L'AD Casera va guanyar el campionat. El final de la temporada 1982/1983 va acabar amb un torneig d'homenatge a Rafael Morales organitzat pel Sant Miquel de Fluvià amb la presència del primer i el segon equip de Sant Miquel, el Fortià i el Siurana. La semifinal es va perdre 3 a 0 contra el Sant Miquel B i es va guanyar el tercer i quart lloc amb el Siurana per 5 a 2.¹³³ Tot i que no va ser una gran temporada, la continuïtat del projecte des de 1981 feia possible que els joves fortianencs que acabaven l'etapa juvenil en altres clubs poguessin continuar jugant a futbol al seu poble. Un dels primers

casos d'aquesta nova etapa és en Jaume Vinyoles, que va apostar per jugar a casa un cop acabada la seva etapa juvenil al CF Peralada.

De la pretemporada 1983/1984, en la qual es va passar a utilitzar una samarreta vermella, cal destacar un accidentat en un triangular a Bàscara amb l'equip local i el Vilafant. El Fortià va guanyar 2 a 0 als vilafantencs i va perdre 4 a 2 la final amb el Bàscara. El partit va acabar amb tres jugadors bascarencs i quatre fortianencs expulsats. Juncà, Costa i Padrosa per una picabaralla i Puig minuts després. Aquell dia pel Fortià van jugar Bolasell, Alegrí, Costa (Xiuxó), Puig, Vicens, Piris, Alegrí II, Padrosa, Font (Costa) i Font II.¹³⁴

Una bona manera d'entendre el context del futbol a la comarca a principis dels vuitanta és la notícia publicada al *Punt Diari* titulada "Per fi, un camp de futbol". L'article feia referència al nou estadi que la Unió Esportiva Cadaqués, refundada el 1981, havia aconseguit després de les gestions del seu alcalde amb la Diputació i la Generalitat per aconseguir un recinte reglamentari després de molts anys d'interrupció de la pràctica del futbol des de la seva desaparició el 1974.¹³⁵ El Fortià aleshores encara jugava en un camp propietat d'un veí en unes condicions millorables.

A banda de la lliga i els partits amistosos, també trobem referències a la premsa del futbol aficionat fortianenc. Un bon exemple és el partit que es va jugar l'1 de gener de 1984 a Castelló d'Empúries entre les velles glòries castellanines i els veterans de Vilanova i de Fortià en homenatge als jubilats de la vila comtal.¹³⁶

En aquella època va tornar a aparèixer un equip amb nens del poble de 10 i 11 anys entrenat per en Pere Ramis. Van jugar alguns partits, però no tenien prou efectius ni recursos per jugar partits en cap com-

.....
Equip als Cossos amb la samarreta vermella. Procedència: Josep Font

.....
Equip infantil al camp dels Cossos amb la samarreta verda. Procedència: Albert Brugués

petició. Al cap de poc, els integrants com l'Albert Brugués, en Marc Tibau, en Josep Tarrés o en David Masplà van anar a jugar a Vila-sacra i després als Esplais.

Tornant a l'equip amateur, a principis de juny d'aquell any el CE Fortià va jugar amb el Llemotges francès en un partit amistós abans d'un partit entre l'Esplais i el Besalú per celebrar l'ascens a Segona Regional dels castellonins.¹³⁷ Per la seva banda, el Fortià aconseguiria l'ascens a la Tercera Regional per la reestructuració de les categories. Per aquella temporada 1984/1985 la FCF havia aprovat el juliol de 1983 agrupar la Tercera Regional i els grups d'aficionats d'acord amb criteris de proximitat geogràfica. L'equip quedaria enquadrat al grup 31, de l'Alt Empordà. Al grup 32 quedarien alguns equips de la comarca amb equips del Baix Empordà i finalment només que-

daria un dels dos grups d'aficionats.¹³⁸

En la campanya 1984/1985 el club va introduir l'esponsorització de la samarreta per primera vegada. L'empresa que va estampar el seu logotip a l'elàstica fortianenca va ser el Captain's Pub, d'Empuriabrava. L'any abans els Esplais ja havien començat també a patrocinar la seva samarreta amb Scopas, una relació que els hi duraria fins a la 1990/1991.¹³⁹

Si a finals del XIX a Anglaterra i a la dècada dels vint a Catalunya havia estat tan difícil introduir el professionalisme, als setanta va sorgir el mateix fenomen amb els patrocinadors a les samarretes. En un inici no va ser ben vist, però de mica en mica es va anar normalitzant. El 1973 l'Eintracht Braunschweig alemany va ser el pioner d'aquesta pràctica amb la signatura d'un

Nova equipació esponsoritzada. Procedència: CRDI. Ajuntament de Girona

CAPTAIN'S CABIN el Pub para todos abierto cada dia. Todo el año
CAPTAIN'S CABIN el esponsor del equipo de Futbol de FORTIÀ

Esto es el

CAPTAIN'S **CABIN**

Música **Video** **Ambiente** **Deportes**

Sant Mori, 7 **AMPURIABRAVA** EMPURIABRAVA

CAPTAIN'S CABIN es esponsor del campeón de Cataluña de Karting Gaspar Colomer
CAPTAIN'S CABIN anuncia su próxima participacion en el más famoso Rally del mundo

PARIS - DAKAR

Elaboración de Girona — Servicio de Edición de Impresos

Anunci del Captain's Cabin a l'Hora Nova

contracte amb l'empresa productora del licor Jägermeister, que li va permetre poder quadrar els comptes de l'entitat. A la lliga espanyola el primer va ser el Real Racing Club de Santander l'any 1981 amb la marca Teka en un partit a l'Estadi Santiago Bernabéu.¹⁴⁰ Tot i això, no seria fins l'any 1988 que es regularitzaria la publicitat en el món de l'esport espanyol.¹⁴¹ A l'Alt Empordà l'any 1981 el Llançà de Segona Regional lluí la publicitat de l'empresa SAVA,¹⁴² i el Llers el 1982 pel Restaurant Costa.¹⁴³ Tot i això, altres equips empordanesos durant els anys setanta havien sigut precursors: el segon equip de l'AE Roses, patrocinat per la Ferreteria Bernadette o el Vilafant, patrocinat per Mosaics Soler,¹⁴⁴ deixant a banda els equips de les lligues d'empresa.

La pretemporada va estar plena de partits, el triangular de la Festa Major de Lladó, el torneig de l'Esplais amb l'equip local, l'Escala i el Figuerense, la presentació del Banyoles B

i el torneig de Sant Bartomeu de Camallera amb els camallarencs i el Llers. En aquest darrer torneig, el Fortià va guanyar el primer partit per penals després d'acabar 1 a 1 contra el Llers, amb un gol d'en Font; i el segon contra el Camallera, també per penals, després d'un altre empat a un gràcies a un gol d'en Capel. L'equip estava format per Alegri, Ballesteros, Font, Saurí, Font II, Ramió, Capel, Martínez I, Martínez II, Juncà i Camós.¹⁴⁵

La revenja del Camallera arribaria al primer partit de lliga amb un ajustat 1 a 0. El periodista va narrar: "A un Fortià combatiu i lliutador va oposar-s'hi un Camallera que va destacar per la seva defensa".¹⁴⁶ D'aquella temporada s'han de destacar tres victòries remarcables, el 5 a 0 contra el Culubret, l'1 a 0 contra el filial de l'AE Roses B i el 0 a 3 al camp del Llers.¹⁴⁷

Amb la consolidació de l'entitat, mai havia jugat tantes temporades seguides, els jugadors i directius van iniciar un nou costum: els viatges a l'estranger. Entre els dies 20 i

A la porta del Palau de Buckingham.

Procedència: Jaume Vinyoles

Expedició amb la samarreta del CE Fortià l'any 1984.

Procedència: Jaume Vinyoles

25 de novembre de 1984 l'equip emprendria el seu primer viatge fora del país. L'organitzador va ser el patrocinador de l'equip, en Michel Monod, propietari del Captain's Cabin i un dels grans dinamitzadors dels Arcs d'Empuriabrava. Van jugar contra un equip de barriada als afores de Londres i van guanyar per 3 a 5.¹⁴⁸

Era una bona manera de celebrar l'inici de la primera temporada a la Tercera Regional, en un grup amb divuit equips altempordanesos. Un dia després de la tornada de Londres, el 26 de novembre de 1985, el partit del Fortià al camp de l'Agullana seria notícia per la tangana amb què va acabar el partit. Amb el marcador favorable al Fortià, el periodista va narrar que el "súmmum arribà quan, ja amb el zero a dos, i a tres minuts del final, Juncà va agredir sense pilota a Quico. Bufes per donar i per vendre, i final del par-

tit".¹⁴⁹ Aquell dia l'equip va estar format per Fernández, López, Font, Saurí, Font II, Donoso, Garcia, Puig, Juncà, Janés i Camós.

La temporada 1984/1985 acabaria amb l'equip en vuitena posició, amb 34 punts, 63 gols a favor i 54 en contra. La lliga la va guanyar el Bàscara amb 50 punts. L'inici d'una bona experiència a la nova categoria, demostrant la consolidació i maduresa del projecte iniciat el 1981. La següent temporada, la 1985/1986, amb un equip més fet i amb noves incorporacions van permetre que els aficionats gaudissin encara més dels seus futbolistes.

Una de les curiositats d'aquell any va ser el canvi de samarreta. Si des de 1981 es va jugar de color verd, a partir de la temporada 1982/1983 s'havia canviat per un conjunt totalment vermell en homenatge

Membres de l'expedició que va viatjar a Menorca l'any 1986.

Procedència: Josep Font.

Partit als Cossos amb les samarretes a l'estil Ev

Procedència: Josep Font

al gran Liverpool FC d'aquells moments. Els *reds* van guanyar tres lligues angleses seguides i dues Copes d'Europa. Ara bé, el triomf del màxim rival del Liverpool, l'Everton FC, a la lliga 1984/1985 va fer que els futbolistes decidissin jugar de color blau per homenatjar els *tofees*, que feia quinze anys que no guanyaven la lliga. Una anècdota curiosa relatada per en Josep Font, un riumossenc amant del futbol i jugador clau del CE Fortià als vuitanta.

La bona temporada realitzada es pot resumir en la nota de premsa publicada a *Los Sitios* el 5 de març de 1986: "Un equipo que está sorprendiendo por la buena campaña realizada es el Fortià, que sinó dos importantes positivos en el terreno del La Jonquera. De hecho, con esta

victoria, los del Fortià ya están en la segunda plaza, aunque con clara desventaja respecto al líder, Empordanès".¹⁵⁰ La lliga va acabar el segon cap de setmana de juny amb el Fortià en quarta posició empatat a 43 punts amb el Maçanet de Cabrenys, cinquè. Els tres primers van ser l'Atlètic Empordanès amb 51, el Cadaqués amb 47 i el Vilafant amb 44.¹⁵¹ Un resultat molt notable en el segon any a la categoria.

Al final d'aquella temporada uns quants jugadors i aficionats van anar a Menorca per fer turisme i jugar un partit a Maó. El directiu riumossenc Josep Sala Mauné coneixia un funcionari dels jutjats de Figueres que va contactar amb un equip format per membres d'un jutjat de l'illa.¹⁵²

Segurament aquella temporada, no es té documentada la data, per primer cop es va organitzar un equip femení no federat que va jugar un parell o tres de partits. Fins aquell moment, el paper de la dona al CE Fortià quedava en l'anonimat. Bé ajudant als seus marits membres de l'equip o de la junta amb encàrrecs o netejant l'indumentària de l'equip, com ara la Margarita Vilarrasa o la Teresa Costa. Tot i que el primer equip femení a Catalunya va sorgir el 1914, l'Spanish Girls Club, el futbol practicat per les dones no va començar a enlairar-se fins l'any 1971, quan es va constituir el Consejo Nacional del Futbol Femenino. A Anglaterra el futbol femení no va ser reconegut per la federació fins el 1969 i a Espanya el 1980. El primer campionat, no oficial, va ser la Copa de la Reina Sofia l'any 1981, el primer oficial va ser el Campionat d'Espanya de 1983.¹⁵³

Segons sembla, en Miquel Juncà va exercir d'entrenador de l'equip que va jugar un parell o tres de partits. Hi ha dues fotografies, una davant del cafè de can Berto, vestides de carrer amb en Juncà. Cal destacar que a darrera, assentat, hi ha en Fidel Vidal, un dels primers presidents del CE Fortià. L'altra instantània va ser presa en un camp de futbol vestides amb la samarreta vermella de 1984 amb la propaganda del Captain's Cabin. Moltes d'elles eren novies o dones dels jugadors de l'equip masculí, que després de tantes hores als camps de futbol havien format una segona família. Hi havia l'Anna Gusó, la Roser Gou, la Mercè Font, la Dolors González, la Granés, l'Esther Arnau, la Marta Puig i la Susanna Puig. Precisament una de les més joves aleshores recorda que van jugar contra el Llers i a Banyoles.

Foto davant de can Berto d'una part de l'equip femení. Procedència Pau Puig

Foto de l'equip femení vestit amb l'equipació vermella. Procedència: Josep Font

La consolidació i el nou estadi

El creixement de l'entitat va anar seguit de millores constants al camp dels Cossos, malgrat que tot plegat estava marcat d'una certa provisionalitat. El propietari no deixava ni clavar l'estructura dels focus a terra i aquella temporada 1986/1987 va fer saber que volia que el club deixés el més aviat possible el camp. És per això que abans del canvi de govern municipal l'any 1987, l'equip de Convergència i Unió havia iniciat els tràmits per a la compra d'un terreny de 20.000 m² a Fortianell per a la instal·lació del camp de futbol. La intenció era que la Generalitat subvencionés la compra, però la línia de subvencions només era per a la construcció d'equipaments i la sol·licitud no va ser admesa.¹⁵⁴ La compra tenia un pressupost de dos milions i mig de pessetes i volia solucionar la situació de l'arrendament a precari del terreny dels Cossos.

L'equip de la temporada 1986/1987 estava format per Tell, Miquel, Bosch, Font II, Àngel, Camós, Juan, Lluís, Vinyoles, Alfonso, Tonín, Joan Carles, Navarro, Font I, Miquel, Juncà i Joan. Una plantilla amb un gran nombre de jugadors de casa, tant fortianencs com riu-mossencs. Unes dades que es coneixen per les cròniques enviades per en Josep Font al *Punt Diari*. Aquell any els jugadors tornarien a fer una temporada grandíssima amb l'assoliment, altre cop, de la cinquena plaça del grup amb 43 punts, a només quinze del campió, el Cadaqués.

L'inici de la següent temporada tindria una bona traca. La pretemporada de la temporada 1987/1988 vindria marcada per la visita el 29 de juliol del primer equip de la Unió Esportiva Figueres, que jugava a Segona Divisió, per la Festa Major de Sant Cels. La banqueta figuerenca l'ocupava l'històric

Paquito i destacaven jugadors com Gra-

tacós, Jurgen Müller, Valentín, Bosniak o Brasi. El partit va acabar amb un clar 0 a 13. Per aquest partit en Miquel Juncà i en Pere Vilarrodà, que aleshores jugaven al Banyoles, van reforçar un equip que "no va poder fer res més que defensar l'onada ofensiva figuerenca, que en un camp estret i sense gaires condicions no va poder exhibir el joc que haurà de fer la propera temporada". L'alineació del Club Esportiu Fortià aquell dia la van compondre Tell, M. Juncà, Donoso, Saurí, Font, Buixó, À. Puig, M. Puig, J. Juncà, Bob i Vilarrodà.¹⁵⁵

Partit de festa Major sense gaire qualitat

Bosniak i Brasi destaquen en l'estrena del Figueres, que en marcà 13 al Fortià

FORTIÀ (De la nostra Redacció). — La Unió Esportiva Figueres va superar amb bona nota la seva primera prova de la temporada. Encara que el rival de torn no va poder fer gaire res per defensar-se, el 0-13 que ahir va aconseguir en el camp del Fortià deixa una bona impressió, sobretot per l'estrena d'alguns dels nous jugadors de la Unió. Particularment van destacar Bosniak, al centre del camp i sobretot quan es va dedicar a missions ofensives, i Brasi, l'únic jugador que va estar al camp durant els noranta minuts de joc. De la resta, a part les habilitats ja conegudes de Paco Martínez, que va marcar dos gols consecutius de cap, l'objecte de gol de Forcadell i Valdo, i la manca de sort de Corominas, caldria remarcar la manca de forma pal·sada per Muller, que va semblar que no trobava exactament quin era la seva posició en l'equip, i les habilitats de Muñoz, que va lluitar per guanyar-se un lloc en l'equip titular de la temporada vinent.

L'equip que tenien al davant els homes figuerencs, el Fortià de tercera regional, malgrat els esforços d'homes del Banyoles com Miquel Juncà i Pere Vilarrodà, no va poder fer res més que intentar defensar l'onada ofensiva figuerenca, que en un camp estret i sense gaires condicions no va poder exhibir el joc que haurà de fer la propera temporada. En tot cas, era un partit de

Brasi va ser un dels jugadors més destacats en el partit d'ahir del Figueres a Fortià. Foto: Jordi Picazo.

proves per a Paquito, que va tenir ocasió de veure com responen els seus homes davant una lliga en què s'haurà de jugar força millor que no pas ahir. Tot i els tretze gols.

13 UE Figueres: Boix, Arturo, Brasi, Guitart, Gratacós, Bosniak, Muller, Casals, Corominas, Martínez, Muñoz. Al segon temps jugaren Ferrer, Russat, Bolaños, Maldonado, Mentxaca, Duran, Cañizares, Valdo, Forcadell i Valentín.

0 CE Fortià: Tell, M. Juncà, Donoso, Saurí, Font, Buixó, À. Puig, M. Puig, J. Juncà, Bob i Vilarrodà.

Arbitre: Martí, bb.
Gols: 1-0 1' J.L. Muñoz, 2-0 18' Martí, de falta directa; 3-0 m 23' Martínez, de falta directa; 4-0 Corominas, 43'. Segona part: 5-0 3' Forcadell, 9-0 11' Mentxaca, 7-0 32' Forcadell, 8-0 35' Duran, 9-0 35' Valdo, 10-0 38' Forcadell, 11-0 41' Bolaños, 12-0 42' Valdo, 13-0 44' Cañizares.

Retall de premsa del Punt diari

Aquella temporada hi havia serioses aspiracions d'ascendir per primer cop a la Segona Regional després de la consolidació a la Tercera Regional. La Junta va cessar Josep Fàbrega "Pau" el mes d'octubre i van fitxar a Josep Lluís Echezarreta, ex entrenador del Roses, que va accedir a entrenar al CE Fortià sense cobrar. També es van fitxar Jaume Buixó, de l'AE Roses, Miquel

Alineació de la temporada 1986/1987. Procedència: Josep Font

Capitans i àrbitres abans de començar el partit amistós.

Entrega per part de Francisco Viñolas d'una placa d'homenatge del club a Berto Turrà.

Martínez i Joan Bagué, del Llers, i Francesc Serra, del Vilabertran.

La plantilla la conformaven: Lluís Nogué, Josep Alfonso, Josep Tell, Antonio López "Toñín", Pere Saurí, Joan Coll, Miquel Puig, Quim Isern, Miquel Font I, Josep Font II, Antonio Navarro, Gregorio Monoso/Donoso, Jaume Buixó, Joan Bagué, Josep Juncà, Pere Bolasell, Roberto Genes, Juan Carlos López, Luis Garcia, Àngel Puig, Miquel Martínez, Joan Anton, Jaume Vinyoles, Xavier Camós i Josep Maria Isern.

El pressupost aquell any era d'1.200.000

pessetes, provinents de la subvenció municipal, les entrades, les rifes i els carnets dels 120 socis (les quotes eren de 3.000 pessetes els homes i 2.500 les dones i els jubilats). A més a més, l'Ajuntament es feia càrrec de l'arrendament del camp. En aquest sentit la junta anunciava al *Punt Diari* que "El club està ara a l'expectativa del veure si el nou ajuntament presidit per Joan Via Ferrer, del PSC, els construeix unes noves instal·lacions esportives, tal com havia promès durant la campanya electoral". A banda, els jugadors, com l'entrenador, no cobraven res, però se'ls hi pagava un sopar dos cops al mes.¹⁵⁶

RADIOGRAFIA / CF FORTIÀ

De l'Amistat a l'esperança

El Fortià espera pujar a segona amb el nou entrenador, Echezarreta

TURA SOLER. Fortià.

El Club Futbol Fortià, nascut del torneig de l'Amistat, confia quedar classificat en primera posició de la classificació del grup 31 de tercera Regional i pujar de categoria. La junta directiva del club va cessar l'entrenador Josep Fàbrega i actualment han deixat la direcció dels jugadors a Josep Luis Echezarreta, ex-entrenador del Roses i ex-jugador del València, que ha accedit anar al Fortià sense cobrar.

El Fortià porta quatre anys a Tercera Regional. Se'n passà dos a Aficionados, després d'aprendre a jugar futbol en l'anomenat «Torneig de l'Amistat», en el qual jugaven alguns equips de poblacions veïnes que no estaven federats. La plantilla del Fortià no pot completar-se amb els jugadors de la població més els veïns de Riumors, i necessita jugadors provinents de Figueres per completar-se. Aquesta temporada, el club ha fitxat Jaume Buixó, del Roses, Miquel Martínez i Joan Bagué, del Llers, i Francesc Serra, del Vilabertran. Fa uns dos mesos, la junta cessà Josep Fàbrega d'entrenador en considerar que l'equip anava malament. Després de dubtar-ho molt perquè temia que no acceptaria fer d'entrenador

Amb aquests homes, el Fortià espera aconseguir l'ascens a la segona regional. Foto: Joan Castro.

sense cobrar, el club fitxà Josep Luis Echezarreta, que ja porta cinc partits entrenant el Fortià. «Molta gent no es creu que ens entreni sense cobrar», afirmen els jugadors del Fortià. El Club Futbol Fortià compta amb un pressupost de 1.200.000 pessetes que ha de cobrir amb les subvencions municipals, les entrades, les rifes i els carnets de socis. Cada diumenge que es juga a casa, el club sorteja una panera, que suposa uns ingressos superiors a les entrades. Els cent vint socis paguen una quota anual de 3000 pessetes si són homes i dues mil cinc-cents si són dones o jubilats. La plantilla no té sou assignat i la junta únicament els paga un sopar dos cops al mes.

El Fortià juga en un camp de propietat particular arrendat per l'ajun-

tament per a ús del club de futbol. El club està ara a l'expectativa del veure si el nou ajuntament presidit per Joan Via Ferrer, del PSC, els construeix unes noves instal·lacions esportives, tal i com havia promès durant la campanya electoral.

El Fortià, que diumenge passat empatà a dos gols amb el Darnius, confia pujar de categoria, sobretot tenint en compte que li queda encara un partit ajornat per jugar, contra el Santa Llogaia, que s'ha de jugar avui. Dels catorze partits que ha jugat fins ara, n'ha guanyat set, empatat un i perdut sis. Ha marcat un total de vint-i-nou gols i ha encaixat vint-i-set barraques. La Unió Esportiva Sarrià es manté a la vuitena posició de la classificació del grup 31 de Tercera Regional.

La plantilla: Lluís Nogué, Josep Alfonso, Josep Tell, Antonio López (Toñín), Pere Saurí, Joan Coll, Miquel Puig, Quim Isern, Miquel Font I, Josep Font II, Antonio Navarro, Gregorio Monoso, Jaume Buixó, Joan Bagué, Josep Juncà, Pere Bolasell, Roberto Genes, Juan Carlos Lopez, Luis Garcia, Àngel Puig, Miquel Martínez, Joan Anton, Jaume Vinyoles, Xavier Camós, Josep Maria Isern.

GOLEJADORS

Nom	Gols
Martínez	10
Buixó	4
Lluís	3
Saurí	2
Bagué	2
Roberto	2
Font I	1
Camós	1
Juncà	2
Puig	1

REGULARITAT

Nom	Punts
Martínez	16
Buixó	12
Saurí	7
Àngel	7
Juncà	10

Reportatge del club al Punt Diari del 06/01/1988

Una de les campanades d'aquell any va ser la victòria 1 a 2 el 18 d'octubre contra el filial de l'AE Roses, precisament l'exequip de Buixó i Martínez (que va fer els dos gols), dos veterants procedents del seu primer equip.¹⁵⁷ Tot i això, les grans expectatives van acabar en no res. El conjunt blau acabaria en la desena posició, de divuit, amb 34 punts. L'únic apunt positiu és que van fer 76 gols, el tercer màxim golejadors de la categoria, i en van rebre 64, el setè per la cua en aquesta estadística.

Un dels destacats de la temporada, l'Àngel Puig, va fitxar la temporada 1988/1989 per l'Esplais.¹⁵⁸

En canvi, arribaven nous jugadors, com en Toni Catalán, que anys després recordava un dels seus millors records, els viatges: “ [vull] agrair a en Bob les sortides que sempre organitzava, cosa que corroborava el bon ambient que es respirava al vestidor, ja que vivíem uns dies entre nosaltres i amb gent del poble inclòs. Eren molt divertides”.¹⁶⁰ Efectivament, el bon ambient es va traduir en una molt bona temporada. El Fortià va acabar quart a quinze punts del campió, la Jonquera. Van fer menys gols, 50, però només en van rebre 40, 24 menys que la temporada anterior.

Instantànies d'un dels viatges. Procedència: Josep Tell

Enmig de la temporada 1988/1989 es documenta la participació d'un equip de Fortià, amb jugadors com en Josep Tell o en Santi Jordà, patrocinat per MW Diter al Torneig de Tardor de Futbol Sala, al Gol Sud, en què hi participaven vint equips.¹⁶¹

Si l'any anterior el govern del PSC presidit per Joan Via havia hagut de complir les promeses electorals d'ajudar econòmicament a l'entitat, l'any següent va fer un pas endavant. Els socialistes fortianencs informaven el mes de juliol de 1989 que havien comprat uns terrenys situats a la Closa Gran, a l'entrada del poble per Riumors per fer-hi una zona esportiva. El finançament de l'operació vindria d'un crèdit de tres milions de pessetes, sense interessos, concedit per la Diputació, a tornar en cinc anys a partir de 1990; i un crèdit de la Caixa de Girona per valor de 4 milions de pessetes, al 13,75% anual, a tornar en deu anys.¹⁶²

*L'equip amb els fortianencs Josep Tell i Santi Jordà.
Procedència: Josep Tell*

A la comarca uns quants equips ja havien modernitzat les seves instal·lacions, sobretot després de l'adveniment dels ajuntaments democràtics. Abans i tot, Cantallops havia projectat nous vestidors l'any 1973.¹⁶³

Capmany tenia la intenció de millorar el camp de futbol municipal el 1975.¹⁶⁴ Altres, com els aficionats del futbol a Garriguella, s'havien posat d'acord per

Terrenys comprats amb el rètol "Terrenys adquirits per zona esportiva". Procedència: Josep Ramis

presentar una instància a l'ajuntament perquè els hi adequessin un camp de futbol.¹⁶⁵ El mateix van fer a Sant Llorenç de la Muga el 1985 per demanar la construcció d'uns vestidors, que es farien realitat la temporada següent.¹⁶⁶ A Vilafranca el 1971 i a Lladó el 1982 optaren per l'arrendament d'una parcel·la per instal·lar-hi el camp de futbol.¹⁶⁷

Dies abans de la inauguració del nou estadi l'*Hora Nova* va dedicar un especial al club titulat "CE Fortià, un club amb història", signat per P. Oliver, en el qual es feia un resum de l'història del futbol al poble. Des dels partits entre amics dels anys vint, la fundació el 1941 (una dada errònia, atès que la fundació va ser l'any 1948), la inscripció el 1981 a la categoria d'aficionats i l'entrada a la Tercera Regional la campanya 1984/1985.¹⁶⁸

El 17 de novembre de 1990, el dia de la inauguració del nou estadi municipal, va ser un abans i un després per a la història del

futbol a Fortià. Bona prova d'això és que va ocupar la portada del setmanari l'*Hora Nova* dies després. Els actes van durar tot el dia, de les 11 del matí fins a la matinalda amb un ball de nit. Es va poder gaudir d'exhibicions atlètiques, a càrrec dels nens i nenes de l'escola, de paracaigudisme, de genets, d'unes traques, d'una taula popular, de sardanes i el partit de lliga contra el Vilanova de la Muga, que va acabar en victòria local per 6 a 3.

A la inauguració hi va haver la presència del governador de Girona, Pere Navarro, del Delegat d'Esports de la Generalitat de Girona, del Diputat d'Esports de la Diputació de Girona, Jordi Montaner, la junta del club amb el president Albert Turrà, i les autoritats del poble encapçalades per Joan Via Ferrer. L'alcalde acabava el seu discurs mostrant la seva satisfacció i exposant que "espera que es vegi reforçat properament amb un pavelló".¹⁶⁹

La temporada del nou estadi va acabar

Roda de premsa del club i l'Ajuntament. Procedència: AMFO

INAUGURACIÓ

CAMP MUNICIPAL
D'ESPORTS

17·XI·90

C
E
F
O
R
T
I
A

ACTES de la INAUGURACIÓ :

- MAJORETS .
- FISPO .
- GENETS .
- ACTES D' INAUGURACIÓ
- PARACAIGUDISME .
- PARTIT DE LLIGA . 15'30 h.
- C.F. VILANOVA de la MUGA - C.E. FORTIA
- RIFA .
- EXHIBICIÓ ESCOLAR-ATLETICA .
- TRACA .
- TAULA POPULAR .
- SARDANAS .
- BALL DE NIT .

- ACTES AMENITZATS PER COPLA ... AMOGA

AMB EL SUPORT D'INICIATIVES MUNICIPALS

REALITZACIÓ D'ACTES - VILA FORTIA

CREACIÓ I ORGANITZACIÓ

AMB LA COLABORACIÓ DE :

Ajuntament de Figueres
Patronat Municipal de l'Esport

FISPO

FIRESPORT'90

Programa de mà dels actes de la inauguració. Procedència: AMFO

Actes d'inauguració del nou estadi. Procedència: AMFO

amb la pitjor classificació del club a la Tercera Regional amb una trista catorzena posició, només per sobre de l'Atlètic Figuerenc, la Marca de l'Ham, l'Espolla i el Port de la Selva. L'any següent l'afició va veure un canvi substancial en l'equip, fins al punt que la temporada 1990/1991 seria recordada com la millor del club fins aleshores amb una segona posició. Tot i rebre 53 gols, quasi el doble que el líder Viladamat, va ser el segon màxim golejador amb 78.

La temporada 1991/1992 va ser totalment diferent. De setembre a juny l'equip es va mantenir a la zona mitja de la taula, sense destacar per sobre de cap equip. Aquell any no només hi jugaria el CE Fortià al nou estadi, sinó que també ho farien equips de la UE Figueres. La municipalitat va accedir a llogar el camp per a les divisions inferiors de la Unió Esportiva Figueres, com és el cas del cadet, que hi jugaria tots els seus partits de local la temporada 1991/1992.¹⁷⁰ El mes d'abril de 1992 es documenta també algun partit de l'equip de categoria infantil de la Unió.¹⁷¹

A finals de 1991 el club va celebrar el 50 aniversari de la seva suposada fundació l'any 1941. El diumenge dia 15 de desembre es van fer els actes de commemoració. Al matí

es van fer diferents demostracions de judo, de cavalls i ultralleugers, però no es va poder enlairar un globus aeroestàtic per la presència de vent. Al migdia es va fer una botifarrada i una sardinada per tots els assistents. La jornada va continuar amb el partit de lliga contra el Borrassà que va acabar amb una victòria per 2 a 0 a favor del Fortià. Per cloure la jornada es van entregar diferents premis a la gent vinculada al club als Arcs d'Empuriabrava.¹⁷² La curiositat és que aquella temporada no era el cinquantenari de l'entitat, que havia sigut fundada el 10 d'agost de 1948.

Durant el pont de maig de l'any 1992 es va disputar la primera edició del Torneig de Joves Figures organitzat pel CE Fortià. Els infantils de la UE Figueres va guanyar 4 a 2 el CE Sabadell, que havien vençut respectivament a les semifinals al Palamós CF i a la UE Lleida. En benjamins, la Penya Unionista Figueres va superar a la final l'equip de La Salle per 6 a 1, el tercer i el quart lloc van ser per l'Atlètic Figuerenc i la Penya Blanc i Blava.¹⁷³

La temporada 1991/1992 es va acabar amb 30 punts a la vuitena posició del grup 31 de la Tercera Regional, que tenia quinze equips. L'Armentera aconseguia aquell any l'ascens amb 44 punts.

Batussa en un partit al camp del Flaçà. Procedència: CRDI. Ajuntament de Girona

CEFORTIÀ

50 ANIVERSARI

VENIU!
Al camp d'Esports Municipal de Fortià
A partir de les 12 h.

GRAN GRILL
amb
SARDINADA - BOTIFARRADA
Vins - Cava - Refrescos
a continuació . . .
mols actes amb regals commemoratius . . .
-Exhibicions esportives
MATCH LLIGA FUTBOL
C.E. Fortià - C.D. Borrassà
- Música en viu i fi de festa
amb entrepans

GRAN RIFA 50 ANIVERSARI
VENIU!

VIATGES FIGUERES
15 - DESEMBRE - 91

PUBLICITAT **TEMA**
IMATGE S.L.

Programa de mà del 50 aniversari i Banderí commemoratiu

Caricatures de l'equip i directiva del CE Fortià. Procedència: Jaume Salís i Josep Font

Un himne...i l'ascens a Segona Regional

La temporada 1992/1993 començaria amb novetats en la simbologia de l'entitat. Els aficionats van viure l'estrena de l'himne del Club Esportiu Fortià, escrit i arranjat pel músic fortianenc Josep Llorens, en *Reus*, i que va ser gravat amb els seus companys de l'Orquestra Amoga. Una bona mostra de la importància de la voluntarietat en el futbol amateur local i de la sort de tenir un músic entre els aficionats del club del poble. L'autor remarca que la iniciativa no va ser personal, sinó que en Pau Puig el va anar a trobar perquè fes un himne en honor al club.

Fortià! Fortià! Fortià! (Tornada)

El seu equip de futbol,

Fortià! Fortià! Fortià!

Tots anem cap al camp,

Fortià! Fortià! Fortià!

És el club que estimem tots,

Veniu d'ací, d'allà

I

Fortià és el nostre poble

Collonut i vigorós,

Amb una gent molt noble

Que estima els seus colors,

II

L'afició molt bona

Anima els jugadors,

Perquè cada diumenge

Es puguin marcar

GOOOOOLS!!!!!!

La pretemporada també va comptar amb un partit a casa amb la UE Figueres. El resultat no es coneix però en Xavier Dunjó a *l'Hora Nova* va descriure que el Figueres havia fet figa al camp del Fortià, segurament pel nivell del joc.¹⁷⁴ Aquest partit potser va ser la gossipa que necessitava l'equip per fer un pas endavant. La temporada havia de ser un punt i apart a la història del CE Fortià, ja que hi havia esperances d'ascens a la Segona Regional. El mateix president Albert Turrà comentava que el poble estava a l'expectativa del somni de pujar a Segona després de diversos intents. De fet, a finals de novembre es deia que era "al capdamunt de la classificació i aspira al títol". A més a més, aquell any la UE Figueres ja no s'entrenaria al municipal fortianenc i, segons el mateix president, "ja torna a ser el camp del Fortià" després de quedar en molt mal estat i generar malestar entre els veïns. L'entrevista a Turrà acabava demanant que la Unió acabés pagant el que devia per l'ús de l'estadi.¹⁷⁵

Aquell any l'entitat tenia 90 socis i havia fet tres incorporacions: Juncà, Paquito i Antonio Catalán, els tres cedits per l'Esplais. L'objectiu que tenia el club era potenciar els joves del poble que fins ara jugaven a les categories inferiors de l'Esplais. En aquest sentit la plantilla del curs 1992/1993 tenia cinc jugadors fortianencs: Marc Tibau, Puig, Quim Isern, Jordi Coll i Josep Tell. El *Punt Diari* va fer una radiografia de la plantilla entrenada per Josep Font, que es detalla a continuació:

Porters: Josep Tell i Justo Quintana

Defenses: Vicenç Catalán, Jordi Coll, Miquel Juncà, Jordi Bartra, Marc Tibau i Esteve Oliva.

Migcampistes: Joaquim Isern, Eduardo

Club Esportiu de Fortià

Sr. Pau Puig

HIMNE AL CLUB ESPORTIU DE FORTIA

Fortià ! Fortià ! Fortià !
i el seu equip de futbol,
Fortià ! Fortià ! Fortià !
tots anem cap el camp,
Fortià ! Fortià ! Fortià !
és el club que estimem tots,
veniu d'açí d'allà
a futbol a Fortià.

1ª estrofa

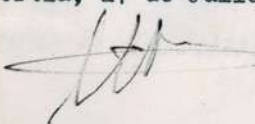
Fortià és el nostra poble
cullonut i vigoros,
amb una gent molt noble
que estima els seu culors.

2ª estrofa

L'afició molt bona
ànima als jugadors,
perqué cada diumenge
és puguin marcar !! GOOOOOOLS !!

(tornar a la 1ª estrofa i fi.)

Fortià, 17 de Juliol de 1.992

 Josep Llorens

Lezama, Roberto Valmana, Antonio Catalán, Àngel Puig, Francisco Catalán.

Davanters: Francisco Rodríguez "Paquito", Joan Góngora, Ferran Casadevall, Joan Anton, Francisco González i Joan Viarnés.

Tot i el bon inici i les expectatives dels aficionats, el final de temporada va ser accidentat. L'equip va quedar en cinquena posició amb 42 punts, per darrera de la Penya Blaugrana de Roses amb 42 i el Verges, el Flaçà i l'Escala amb 43. Una lliga molt igualada i amb opcions de ser campions fins al darrer partit. Els quatre primers pujaven i la victòria en la darrera jornada del Verges al camp del Bellcaire relegava el Fortià a la cinquena plaça. Un somni que s'esvaïa, però gràcies a la retirada d'un equip de Segona Regional el CE Fortià va aconseguir una de les fites més importants des de la refundació de 1981, l'ascens a Segona Regional, encara que fos als despatxos. Aquella mateixa temporada es va trencar el patrocini amb el Captain's Pub per la incorporació del bar La Barca com a patrocinador, el qual va comprar uns xandalls de color verd. De la mateixa època és la segona equipació groga amb el patrocini de Construccions Rifor.

L'equip per la temporada 1993/1994, que competiria per primer cop a la Segona Regional, es va presentar per la Festa Major de Sant Cels amb el mateix bloc que havia aconseguit l'ascens. Al conjunt s'hi sumava el porter Conrad Carles Serra, del juvenil de la UE Figueres, que substituïa el fortianenc Josep Tell, que va fitxar pel Sant Pere per desavinències amb l'entrenador; i el defensa Pere Saurí, del Siurana. D'altra banda, Viarnés podia acabar sortint per l'interès de la UE La Jonquera per fitxar-lo.¹⁷⁶

A mitja temporada, el periodista de *l'Hora Nova* Xavi Dunjó elogiava la tasca d'un dels col·laboradors de l'entitat, en Joaquim Oli-

veras, que era definit com l'Arguiñano del club per l'exquisitesa dels seus suquets de peix. En el mateix article, publicat el 29 de març, també afirmava que "al poble del millor pa de la comarca veuen el descens una mica més lluny", tot i haver empatat a Santa Llogaia i haver acabat amb l'expulsió de tres jugadors, l'entrenador Miquel Juncà i, fins i tot, el delegat Joaquim Oliveras.¹⁷⁷ El mateix periodista informava el 12 d'abril que una calamarsada va malmetre els camps sembrats i la gespa de l'estadi municipal. I la cosa no acabava aquí. Un grup de "ximplers i covards" durant la nit van causar desperfectes a les instal·lacions de l'entitat.¹⁷⁸

La primera temporada a Segona Regional va acabar amb una merescuda permanència, tot i patir per no acabar baixant. L'equip va quedar penúltim amb 21 punts, just per sobre de la Jonquera, amb 15, que va baixar a Tercera. Es van guanyar vuit partits, empatat cinc i amb 90 gols en contra.

A finals d'aquella mateixa temporada la zona esportiva va acabar la seva ampliació amb una flamant pista poliesportiva a tocar del camp de futbol, així com d'un nou dispensari al costat de l'Ajuntament. Precisament aquell estiu, per la Festa Major de Sant Cels de 1994 es va celebrar un partit de casats contra solters.¹⁷⁹ Un acte que s'ha repetit en moltes festes majors i que permet jugar a tots els veïns, tinguin el nivell que tinguin.

En la temporada 1994/1995 tocava tornar a lluitar per mantenir la categoria, que tan havia costat l'any anterior, amb la mateixa base de jugadors de la casa. La plantilla estava formada pels porters Eloi Méndez i Eduard Macias; i els jugadors de camp Narcís Garriga, Jordi Bolasell, Jordi Coll, Carles Guanter, Joan Valls, Francesc Ramos, Eduard Lezana, Jordi Soler, Camilo Gameiro, David Catalán, David Viudez, Marc Tibau, Francesc González, Jordi Coll Bret, Pere Alabau, Rafael Martín, Francesc Grau, Josep Juncà i Jordi Brugués.

Equip del Fortià entrenat per Josep Font. Procedència: Josep Tell

Aficionats del CE Fortià amb Josep Tell a la porteria. Procedència: Josep Tell

Samarreta amb l'escut del Fortià, sobre de l'antic sponsor

Samarreta amb el patrocini de la Barca. Procedència: CRDI Ajuntament de Girona

L'inici de la temporada, tot i la presència de bons jugadors, no anava del tot bé, fins i tot la premsa comentava a inicis d'octubre que "Si els fortianencs assisteixen més sovint als entrenaments, de ben segur que aconseguiran més punts com el d'aquest diumenge a Cadaqués". La setmana anterior, el Verges li havia fet un set a casa i a principis de desembre havien perdut 0 a 6 amb la Marca de l'Ham.¹⁸⁰ El primer triomf no va arribar fins el 30 d'octubre amb una remarcable victòria de l'equip entrenat per en Miquel Juncà per 3 a 0 contra a la Penya Blaugrana de Roses.¹⁸¹ La següent victòria seria a casa contra l'Escala per 4 a 1, això sí, després de perdre un partit a casa per 0 a 2 contra el Peralada.¹⁸² Tot just sortirien de la zona de descens per primer cop, des de la primera jornada, la setmana abans de Nadal, amb una victòria per 1 a 2 al camp del Darnius.¹⁸³

El setmanari *l'Hora Nova* del 3 de gener de 1995 dedicava un extens article al CE Fortià amb el titular "CF Fortià, la millor gespa de la categoria". El tàndem d'entrenadors format per Miquel Juncà¹⁸⁴ i Josep Font comentaven que "aquí es juga per afició, no pas per diners". Ara bé, també deien "dubto que hi hagi equips que facin tants sopars com nosaltres". Les coses no eren fàcils per mantenir-se a la Segona Regional per segon any consecutiu. Sobretot si s'hi sumaven problemes interns com la baixa del massatgista Josep Maria Manera "per motius personals". La seva pèrdua suposava que marxava el massatgista i l'encarregat de la gespa i del material. L'entrenador riomossenc demanava a través del diari que tornés perquè el necessitaven.¹⁸⁵

El mateix article relatava qui formava part de l'organigrama de l'entitat. El president era Francesc Viñolas, el secretari Joaquim Oliveras, els vocals Joan Mayolas, Josep Rosillo, Isidro Alfaro i Enric Mir. El nombre de socis a aquelles alçades era de 61.

Amb el canvi d'any els jugadors de Juncà i Font havien fet una metamorfosi, fins al punt que a finals de febrer amb una victòria per 0 a 7 quasi s'asseguraven la permanència a la categoria, segons la premsa.¹⁸⁶ En la última jornada el Fortià va empatar a 3 a casa contra l'Agullana, que no s'hi jugava res. La sort no va acompanyar els fortianencs, que van errar un penal al final d'un partit "molt tens, tant pel joc realitzat com per la necessitat dels dos punts per part del conjunt local". Macias, Garriga, Viudes, Coll, Bolasell, Valls, Brugués (Catalán), Lezama, González (Grau), Tibau i Ramos no van poder acabar per segon any consecutiu mantenint la categoria. Als vint minuts el Fortià guanyava 2 a 0 amb dos gols de Jordi Brugués, tot i això, abans de la mitja part els agullanencs ja havien empatat el partit. González al seixanta avançava el Fortià i cinc minuts després empatava Barbesà per l'Agullana.¹⁸⁷

Dos partits més hi havia en joc pel descens. La PB de Roses va guanyar a l'Escala B assegurant la permanència dels rosincs amb 24 punts. I el partit més decisiu, entre el Santa Llogaia i el Vilajuïga va acabar amb un empat a dos que els hi donava la permamència amb 23 i 22 punts respectivament. Si el Fortià hagués guanyat hagués aconseguit la permanència gràcies a un millor balanç de victòries i derrotes, al tenir el gol average empatat. Van acabar amb un balanç de menys 13 cadascun, amb la victòria hauria sigut menys 12 pel Fortià. El gol average no comptava, atès que tots dos partits de lliga havien acabat amb el mateix resultat d'1 a 2. El mal inici de temporada amb set derrotes consecutives les set primeres jornades va ser una rèmora massa difícil de superar.

El retorn a Tercera Regional

La temporada 1995/1996 a Tercera s'iniciaria amb dues noves incorporacions provinents del Vilamalla, els fortianencs Carles Guanter i Quim Isern. Al final de la primera volta l'equip estava situat a la setena posició amb 21 punts en quinze partits. Un any sense massa història que va acabar amb un empat a dos a casa contra el Llers, equip amb el que van quedar empatats a 42 punts, ocupant la novena posició, amb 66 gols a favor i 58 en contra. El Lladó i el Vilafant pujarien amb 78 i 77 punts i el Vila-sacra quedaria cuer amb 1 sol punt.¹⁸⁸

A banda del futbol, durant bona part de la seva trajectòria, la implicació del Club Esportiu Fortià en la vida social del poble ha estat important. Bona mostra d'això és el seu paper en la organització de forces festes majors. El 23 de juliol de 1996 en Joaquim Oliveras era entrevistat per *l'Hora Nova* i exposava que no es jugaria el partit de la festa perquè la junta i els jugadors havien de treballar la nit de dissabte i diumenge al migdia, així com "patir" els succulents àpats de mares i padrines. Una combinació no gaire bona per afrontar un partit, i més tenint en compte que l'equip no estava del tot confeccionat. Aquell any també havien organitzat un campionat de botifarra i una festa per Sant Joan.¹⁸⁹

La temporada 1996/1997, famosa al món del futbol per l'aplicació de la llei Bosman, va ser molt positiva per al Fortià a la Tercera Regional. Ara bé, abans de descriure aquell any futbolístic, cal comentar el cas d'en Bob, un dels jugadors insignia del Fortià a finals dels vuitanta. Com era estranger i no podia jugar en categories amateurs, d'acord amb el reglament, es van haver de fer certes argücies perquè pogués gaudir del seu esport preferit, el futbol, i jugar

amb els seus amics. Per sort, mai ningú se'n va adonar. Una injustícia patida per tants jugadors i jugadores, que va acabar amb la victòria als tribunals del jugador belga Jean-Marc Bosman. I que al cap dels anys ha comportat una manca de jugadors de la casa en la majoria d'equips professionals. A més a més, Josep Rosillo—porter del CE Fortià als anys setanta i membre de la junta en aquells moments— recorda que algun veí va pintar un grafiti relatiu a l'aplicació de la llei Bosman a Fortià per la manca de jugadors de casa. Malauradament, no es té cap foto del fet.

Aquell any l'equip va acabar en tercera posició amb 63 punts (i un partit menys contra el Cadaqués que no es va jugar) per darrera dels equips que van ascendir, el Vilabertran (75 punts) i la Fundació Esportiva Figueres (70 punts). Amb només quatre derrotes i un balanç de gols de 88 a favor (22 més que la temporada anterior) i 34 en contra.¹⁹⁰ Un gran canvi respecte la temporada anterior, que permetia pensar que l'ascens a Segona Regional no era tan difícil de repetir com es pensava.

L'inici de la següent temporada va començar en el marc de la Festa Major de Sant Cels de 1997. El CE Fortià va jugar amb un combinat de Terraube, poble amb el que està agermanat Fortià des del 21 de juny de 1990. Aquell any el conjunt que va amenitzar la festivitat va ser l'orquestra Ébanos.

El bon regust de la temporada 1996/1997, amb una merescuda tercera posició, no es mantindria al llarg de la 1997/1998. El titular de *l'Hora Nova* a mitja temporada, el 16 de desembre de 1997, era del tot encertat: "Amb una junta molt reduïda, el Fortià es troba immers en una temporada

de transició". El periodista Joaquim Balles-tero comentava que "d'aficionats ja n'hi ha, però a l'hora de la veritat, la cosa és molt més difícil" i que hi ha poca gent que s'implica en la gestió de les entitats. El club estava presidit per Isidro Alfaro, amb Joaquim Oliveras de secretari, Francisco Viñolas de tresorer, i Enric Mir i Josep Rosillo de vocals. Quatre persones que portaven el pes i la organització del CE Fortià. Com a tants equips, la junta havia hagut de posar diners de la seva butxaca per tancar algun forat, per tal de fomentar l'esport al poble.

El secretari Joaquim Oliveras informava que el pressupost previst era d'un milió de pessetes i tan sols hi havia 48 associats, molts menys que els anys anteriors. En els partits, però, l'estadi rebia cap a una seixantena d'aficionats locals i visitants. Hi havia gent que preferia pagar les

tres centes pessetes d'entrada que fer-se soci. Una part de les despeses les cobria una subvenció de tres-centes mil pessetes de l'Ajuntament i la resta, les tanques publicitàries, el campionat de botifarra i el lloguer de l'estadi a clubs estrangers a les seves estades a l'Empordà. Els mesos de febrer i març Oliveras comentava que equips russos feien estada a Roses i entrenaven i jugaven partits a Fortià. A banda, el mes de maig es jugava la Copa Roses, que tenia equips alemanys convidats. Unes visites que també aportaven molts beneficis en el servei de bar.¹⁹¹

L'equip d'aquella temporada, dirigit per Manuel Cabezas, amb molts fitxatges nous i una mitjana d'edat molt jove, de 23 anys. S'entrenaven dos dies a la setmana, el dimarts i el divendres. Al final del segon entrenament es feia un sopar de germanor

Un equip alemany en una Copa de Roses. Procedència: AMR

per a la directiva, entrenadors i jugadors. A més a més, es pagaven les botes a tots els jugadors de la plantilla, que estava formada per:

Juan González, com a porter; Francisco Rivero (FE Figueres), Víctor M. González (Llers), Jordi Coll, Gregorio López (Sant Miquel), Ramon Martín, com a defenses; Marc Tibau, Marcos Orozco, Miguel Bretones, Eleuterio Martínez (Llers), José M. Fernández (Sant Miquel), com a migcampistes; i Antonio Morilla (Juvenil de la FE Figueres), Cèsar Landeras (Burgos), Mohamed Boulifa (Esplais), Francisco López (Sant Miquel), Jaume Caberol (FE Figueres), Ramon Ocaña (L'Escala FC), com a davanters.

Una nòmina que denota la manca de jugadors fortianencs, un fet que va marcar

la pèrdua d'interès de l'aficionat local, que no es veia tan identificat com anys abans, quan hi havia forces jugadors de Fortià i Riumors. Tanmateix, i com a contrapunt, d'aquella època dels anys noranta és l'anomenada Penya Moltó, que aglutinava un conjunt d'adolescents que animava l'equip amb l'ajuda d'un bombo. Els testimonis no recorden ni quan va començar, ni quan va acabar la seva activitat.

Durant la temporada, l'equip mantindria una evolució molt irregular acabant en la tretzena posició del grup 32 de la Tercera Regional, compostat per setze equips. Només es van guanyar sis partits i se'n van empatar sis més.¹⁹² El Cadaqués ascendiria i quedaria altre cop últim de la lliga la UE Vila-sacra.

Un punt i a part. Un nou model de club

La primavera de 1998 va marcar un abans i un després de la història del CE Fortià. La junta va decidir deixar el projecte per la manca de suports i els magres resultats aconseguits al terreny de joc. Fins i tot, disset anys després de la refundació el club veia perillar per primer cop la seva continuïtat. L'esforç dels joves i veterans dels anys vuitanta, que havien lluitat tantíssim per aconseguir una estabilitat esportiva, econòmica i un camp digne, podia anar-se'n en orris.

En aquest sentit, en Marc Tibau comenta que "el bloc que s'havia format els anys anteriors es va disoldre degut en part a l'edat dels jugadors, i això obligà a la Junta que hi havia llavors a fitxar nous jugadors, però que per diferents motius no donaren els resultats esperats, fet que

precipità la renúncia de la Junta a la fi de la temporada".¹⁹³ Davant d'aquest problema el mes de juny una colla de joves del poble va decidir reunir als socis per exposar la situació i trobar una solució. L'objectiu era involucrar a diverses generacions que ja havien col·laborat en èpoques anteriors, trobar jugadors del poble i aconseguir d'aquesta manera que els aficionats tornessin al camp. Una fórmula molt senzilla, però que era difícil d'aconseguir.

La Junta que es va formar va ser encapçalada per Josep Sala i comptava amb en Xico Viñolas, en Pau Puig, en Ricard Víudez, l'Albert Brugués, en Xavi Sala, en Francesc Mumbrú, en Pere Puig, l'Esteve Sánchez, en Josep Juncà, en Joan Anton Marmaneu, en Jacky Dubois, en Jordi Rosillo, en José

Partit a l'estadi municipal. Procedència: Albert Brugués

Antonio Martínez i en Marc Tibau. Posteriorment s'hi incorporà en Lluís Castro.

El partit de la Festa Major de 1998 es va jugar contra els veterans de Vilatenim,¹⁹⁴ que va acabar amb un empat a un. A tall d'anècdota, gràcies als únics llibres de comptabilitat conservats de tota la història del club, en aquell partit hi va haver una recaptació de 31.251 pessetes del bar. A banda de les 298.762 pessetes de la barra de la festa d'estiu.¹⁹⁵ Cal agrair en aquest sentit a en Marc Tibau la seva sensibilitat per conservar els documents que molts d'altres han llençat. Són documents que permeten resseguir l'evolució de l'entitat i que si s'haguessin conservat els anteriors haguessin permès fer una anàlisi més correcta de l'evolució del club. Com per exemple, els beneficis obtinguts de l'ús del camp per part d'equips estrangers per Setmana Santa, que pujava aquell any a 90.000 pessetes.

La temporada 1998/1999 va acabar amb el Fortià a la tretzena posició del grup XXXII, que estava format per disset equips, amb 30 punts (set victòries, nou empats i quinze derrotes).¹⁹⁶ Es poden destacar els partits a casa contra l'AE Roses B, que es va perdre per 1-7, o el 12-0 en el partit amistós entre veïns de Fortià i Riumors disputat el mes de maig.

A la temporada 1999/2000 es va estrenar una nova indumentària, tota blava amb una senyera a la samarreta i l'escut al mig.¹⁹⁷ Es continuava amb el color blau de

mitjan dels vuitanta, deixant de banda els colors verd, vermell i groc, aquesta última emprada com a segona equipació alguns anys.¹⁹⁸ Aquell any també es va organitzar per primer cop el triangular anomenat Santa Quitèria, disputat el 29 d'agost, contra el Camallera (0-2) i l'Agullana (1-2).¹⁹⁹ Un detall curiós és l'estada del CSKA de Kiev a l'Empordà durant sis dies el mes febrer en els que van entrenar a l'estadi municipal.

Aquell any la Tercera Regional va passar per primer cop a tenir sis grups a les comarques gironines. El grup XXXIII, el del CE Fortià, amb catorze equips, estava integrat només per equips altempordanesos, la resta de clubs de la comarca eren al grup XXXII. La plantilla estava integrada pels següents jugadors: Paco, Xavi Sala, Coll, Vilanova, Masplà, Antoni, Miquel Puig, Josep Maria, Marcos, Morillo, Gerard, Víctor, Johnny, Prat, David Sala, Totó, Esteban, Marc i Jordi Puig.

Després de vint-i-sis jornades l'equip va aconseguir l'ascens amb 50 punts, empatats amb el CE Garriguella. El fet a destacar és que l'últim partit jugat aquell any va ser el partit suspès de la penúltima jornada a 35 minuts del final al camp del Capmany, que es va guanyar per 1 a 3. Van ser destacats els partits contra el Garriguella i el Vila-sacra, ambdós acabats 4-1. Es tancava la temporada més exitosa de la història del club, ja que no només es va ascendir, sinó que es va guanyar per primer cop la lliga.

Fotos de l'equip de l'ascens. Procedència: Albert Brugués

Fotos de l'equip de l'ascens. Procedència: Albert Brugués

Més futbol femení

Sense saber la data amb precisió, aquell any un grup de fortianenques va fer, per segon cop a la història del poble, un equip femení per jugar un partit amistós contra un combinat de l'Esplais. L'equip entre d'altres estava format per, l'Estrella Hernández, la Rosa Calsat, la Núria Martí, la Maria Rosa i Sara Tell, la Irene Brugués i la Roser Arnau, amb en Víctor Rosillo i en Robin d'entrenadors. Les jugadores entrevistades no re-

corden el resultat, però van perdre per una gran diferència de gols. A diferència d'altres poblacions, el futbol femení no ha arrelat tampoc aquest segle XXI. Sí que han tingut èxit Cabanes (patrocinat per la Fleca Giró de Fortià l'any 2016) o Llers. La presència de noies o nenes no es tornaria a veure fins l'any 2010 amb l'entrada de dues nenes a l'equip prebenjamí.

L'últim equip femení del CE Fortià. Una acció durant el partit i els aplaudiments al final del mateix. Procedència: Albert Bru

En la pretemporada de la temporada 2000/2001 el CE Fortià va jugar diversos partits, com el de la Festa Major amb l'AD Vilabertran,²⁰⁰ o el triangular Santa Quitèria amb el Palamós B (1-1) i el Garriguella (2-0). Com era d'esperar, però, la temporada no seria tan fàcil com aquest torneig. Al llarg de l'any només es van aconseguir cinc victòries, la pitjor estadística de la lliga, i 9 empats la tercera millor de la lliga, però, com se sap, l'empat a la lliga de 3 punts està molt castigat. La temporada va acabar a deu punts de la salvació, que marcava el Vilafant amb 33 punts.

Al final del campionat, el 19 de maig de 2001 es va celebrar al Centre Agrícola i Social la setena edició del campionat de botifarra que organitzava el club. Cadascuna de les 126 parelles participants havia de pagar 4.000 pessetes per a la

inscripció i el dinar, molt adient per a l'ocasió, amb botifarra, torrades i allioli. Els primers van rebre un premi de 50.000 pessetes, el segon de 25.000 pessetes i el tercer de 15.000 pessetes.²⁰¹ Era una festa més a banda de les tradicionals quines que el club ha organitzat.

Un cop acabada l'experiència de la Segona Regional, el club va tornar a la normalitat de la Tercera Regional, però encara amb els companys de junta que havien capgirat la gestió esportiva, social i econòmica de l'entitat. La temporada 2001/2002 la junta estava formada per en Josep Sala, en Xico Viñolas, en Pau Puig, en Ricard Víudez, l'Albert Brugués, en Xavi Sala, en Francesc Mumbrú i en Marc Tibau. Aquell any acabava el mandat de la junta i s'havia d'escollir un nou grup de persones que es fessin càrrec de l'entitat.

Barra del bar de la Festa Major d'estiu. Procedència: Albert Brugués

Una quina organitzada pel club al Centru. Procedència: Albert Brugués

Els cuiners incombustibles del Fortià. Procedència: Albert Brugués

.....
Membres de la junta instal·lant la xarxa darrera la porteria. Procedència: Albert Brugués

El canvi no va ser massa gran, atès que no es va trobar cap altre grup que s'hi volgués involucrar. El resultat va ser el canvi de la presidència, que va recaure en Xavi Arnau, fins aleshores vocal. El van acompanyar part de la junta anterior i algunes incorporacions: Albert Brugués, vicepresident, Miquel Puig, Ricard Víudez, Jordi Coll, David Maspla, Pau Puig, Joan Anton, Francesc Viñolas, Marc Tibau, Eduard Sagué i Paco Mumbrú.

Abans d'acabar aquell any 2001 s'iniciaria un nou projecte que enfortia l'aspecte social del club. A finals d'octubre es va començar a editar *La Revista del CE Fortià*, una iniciativa per apropar l'entitat als aficionats. En ella es parlava de la composició de l'equip per aquella temporada, entrevistes, els resultats de les primeres jornades, classificacions, estadístiques, entreteniments i curiositats. A banda de la revista també es va estrenar una pàgina web realitzada per en Xavi Arnau amb el domini www.ce-fortia.com. En el número dos de la revista, publicada el mes de

desembre del mateix any, aquesta va passar a denominar-se *El Xut*. Una publicació molt llegida entre els socis que va arribar de forma irregular als sis números fins al maig de 2004.

.....
*Portada del primer número de la revista del club.
 Procedència: Marc Tibau*

Aquell any, després del descens, hi va haver les baixes de David Prats i Isaac Osuna i els fitxatges de Francesc Brugués, Carles Guanter, Albert Oliveras, Joan Carles Planas, Quim Torrent i Jesús Valladolid. En una de les entrevistes realitzades per la revista del club, en Josep Fàbrega "Pau" destacava l'ambient de l'entitat com a decisiu per tornar a entrenar el Fortià:

"M'agradaria destacar a un parell de persones claus al club com són el nostre delegat Ricard, en Joan Anton com a col·laborador i la tasca fosca d'en Marc Tibau, que realitza una feina poc reconeguda però molt important per aconseguir aquest bon ambient tan distintiu en el nostre club".²⁰²

Sobre la fidelitat dels aficionats l'entrenador comentava que "Els aficionats són molt fidels i segueixen l'equip allà on sigui. Estic molt agraït perquè alguns venen als entrenaments, fins i tot el propi batlle del poble. Realment és d'admirar".²⁰³ Els 194 socis de la temporada eren un bon reflex de la situació. Comenta també que va suggerir la creació d'un equip de treball entre jugadors, xicotes i afició per trobar noves iniciatives al club, que el diferenciessin dels altres clubs. Una d'elles, de ben segur, va ser la revista.

A la publicació hi havia fins i tot aportacions culturals, com els rodolins titulats "A l'afició fortianenca" enviats Montse Sagué Mató el desembre de 2001:

---

*Tota la unitat del camp
Està com un flam.*

*És la festa del diumenge,
Fins arribar al vespre.*

*És tot un poble
Bolcat en una pilota.*

*De més petits a més grans,
Tothom hi va arribant.*

*És una passió, un sentiment...?
Però que va en augment...*

*I tots els jugadors
Surten a lluitar pels colors.*

*Si un partit va bé,
L'altre potser també!*

*I és la nostra afició
La qui fa l'escalfor!*

Si la revista va ser tot un èxit, un dels projectes no realitzats d'aquella junta va ser la formació d'una estructura de futbol base, segons Marc Tibau, "un somni frustrat per mi, que permetés la supervivència del CE Fortià".²⁰⁴ Una dècada després, però, aquest somni es faria realitat.

Mesos després del canvi de junta, els editors de la revista *El Xut* van entrevistar a l'expresident Josep Sala, que feia balanç del seu mandat i de la temporada en curs. El pas al costat que va realitzar va ser "sobretot per donar pas a la gent jove i per donar aire fresc a l'entitat. Però, per sobre de tot, estic satisfet d'haver-ho deixat en bones mans i orgullós de la meva tasca al capdavant del club, durant aquests

quatre anys, amb l'ajuda dels companys de junta i tothom en general". Deixava constància, també, d'algunes de les fites aconseguides: "Vam intentar i procurar fer un equip amb el màxim de gent del poble, reforçat per quatre o cinc nois de fora (...) vam aconseguir tornar a entusiasmar el poble (...) i una cosa que poques vegades s'aconsegueix: tenir un molt elevat número de socis".²⁰⁵

Aquell any 2002 hi van haver diverses baixes com en Carles Guanter, en David Masplà, en David Sala, en Charly (Carlos Portero), que va fitxar pel l'AE Roses B de Primera Regional, o en Xavi Sala, que va fitxar per l'Armentera per tenir més minuts. En canvi, es van fitxar jugadors

---

Desembre '01

Número 2
Preu: 250 pts

Portada d'El Xut!

com en Johny (Joan Carles Planas) i l'Albert Güives. Aquella temporada els màxims golejadors van ser Perico Salgado amb 27 gols i Gerard Sala amb 16.

Durant el pont de maig d'aquell any 2002 una expedició de l'entitat va anar a Bèlgica i Holanda a jugar...i a gaudir. Feia quatre anys que el CE Fortià no sortia de Catalunya, tota una tradició des de mitjan dels anys vuitanta. Com s'ha apuntat anteriorment, Londres, Menorca (Maó), Bèlgica (9 vegades) i Holanda ja havien rebut els jugadors i directius fortianencs. Mil i una històries es podrien explicar d'aquells viatges dels vuitanta i noranta, com ara quan els dos vehicles fortianencs eren a pocs quilòmetres del seu destí, Disneyland París, van xocar entre ells. Tres dies més tard van intentar anar-hi, però no van entrar perquè era ple.

A banda de les capitals que van visitar, Amsterdam o Bruges, el destí assenyalat era vila flamenca de Wenduine, lloc d'origen de l'exjugador Bob Genesse. A la seva època com a jugador en Bob havia jugat al seu país d'origen, però a l'arribar a l'Alt Empordà no ho va tenir fàcil per jugar. Les traves burocràtiques de la federació van provocar que el club tramités una fitxa "pirata" perquè pogués jugar, tal com s'ha comentat anteriorment.²⁰⁶

El partit el van jugar a Bruges contra el Zwart-wit, amb el qual ja s'havien enfrontat quatre anys enrera a Fortià. Genesse afirmava als periodistes que "és un equip veterà format per metges, advocats i farmacèutics, que havien jugat en equips bons. El resultat va ser de 2 a 2, tot i jugar amb quatre jugadors tocats."²⁰⁷

Integrants del viatge a Bèlgica a la ciutat costanera d'Oostende

Els integrants del CE Fortià i el Zwart-wit. Procedència: Xavi Arnau

El massatgista curant un futbolista durant la temporada 2002/2003. Procedència. Xavi Arnau

Fotos de grup de dos partits de costellada. Procedència: Albert Brugués / Xavi Arnau

El desembre de l'any 2002 va tornar a sortir la revista *El Xut*. Al seu pròleg donàven les gràcies a les noies, la Carmen, la Míriam i la Mònica, que la temporada anterior havien editat la revista. Volien aconseguir publicar-la tres cops a l'any (desembre, març i juny). Aquell any aquest objectiu es va aconseguir i es van editar els tres números, tota una fita que mostra la capacitat de treball dels voluntaris de clubs petits com el Fortià.

La temporada va ser quasi rodona, l'equip va quedar en tercera posició amb 68 punts, empatat amb l'Empuriabrava, a tan sols sis punts del campió Garriguella. Són destacables els partits guanyats al camp del Garriguella 0-2 o del Vila-sacra 1-3, així

com els 27 gols de Salgado o els 14 de Gerard Sala, en *Gareli*. Era un gran curs que preparava els fonaments per a la següent temporada.

El 21 i 22 de juny de l'any 2003 el CE Fortià va jugar un torneig a Rius (Rieux), a Occitània, gràcies a la invitació de la població de Terraube, amb la qual Fortià està agermanada. Hi participaven el Cazères, el Collbató, el Terraube, el Fortià, el Rieux i el Font-Rubí. Totes sis poblacions occitanes i catalanes agermanades. La competició estava emmarcada en projectes europeus d'agermanaments. El lema era "Les jeunes dans la citoyenneté européenne et le football". La final va ser entre el Fortià i el

Rieux, amb victòria final dels fortianencs. El títol el va entregar l'exjugador francès Juste Fontaine, màxim golejadore de tots els mundials amb 13 gols al Mundial de Suècia de 1958.

La temporada 2003/2004 el club es va veure abocat a jugar a un grup de Tercera Regional amb pocs equips, catorze, però amb participació de l'Alt i el Baix Empordà. El combinat fortianenc va començar amb força, amb sis partits guanyats consecutivament, perdent el primer partit a Gualta el 16 de novembre. Aquell any es va guanyar al màxim rival a la lliga al partit de casa per 2-0 i per 4-0 en el derbi contra el Siurana, tot i que l'últim partit de lliga van perdre 1-0 a casa dels siuranencs. I sobretot, es pot destacar el partit perdut per 0-4 contra

un equip noruec de segona divisió que feia un stage a Roses el mes de març.

La regularitat al llarg de tot el campionat, el bon ambient del vestidor van permetre guanyar el segon títol oficial de l'entitat. A quatre jornades pel final l'equip es va proclamar campió guanyant el Peralada B per 3-1. Quatre temporades després el Fortià repetia la fita més gran de la seva història, gràcies sobretot a la seva solidesa com a local guanyant tots els partits a l'estadi. El màxim golejadore d'aquella temporada va ser en Gerard Sala amb 23 gols dels 59 que va fer l'equip, molt distanciat d'en Xus Valladolid i en Ramon Boix, amb 5 cadascun. Per celebrar l'ascens es va editar de nou la revista *El xut* per part del jugador Ramon Boix Lagrifa, amb un preu de 5€.

Portada de la revista *El Xut* commemorativa

Parlaments dels campions des del balcó de l'Ajuntament. Procedència: Xavi Arnau

Banderí commemoratiu del campionat de lliga

A principis de maig d'aquell any, amb el campionat sota el braç, es va tornar a jugar a Bèlgica aconseguint una meritòria victòria per 2 a 7. Al final de temporada, el 2 de juliol una expedició del club va anar a la Nit dels Campions organitzada per la FCF per recollir el títol de campió. No tot eren alegries, però. Acabada la temporada, en Josep Tell va anunciar que plegava del seu càrrec d'entrenador.²⁰⁸

A principis d'agost, un mes després d'acabar la temporada anterior, l'equip començava a preparar el gran repte de l'entitat, mantenir-se la Segona Regional com s'havia aconseguit a principis dels noranta. L'equip de la 2004/2005 estava format per Xicu, Chus, Alfons, Camilo, Paco, Sala I, Murillo, Boix, Nacho, Ferrer, Chavito, González, Matías, Serra, Sala II, Miquel, Jordi, Solà, Jesús, Morillo, Orozco i Manuel.²⁰⁹

La preparació de la lliga a Segona Regional de la temporada va començar amb un triangular de la Festa Major de Castelló d'Empúries amb el CF Esplais i l'AE Roses.²¹⁰ Tot i l'esforç de l'entitat per fer un bon equip i el bon ambient entre els jugadors, com pocs anys abans, el somni només va durar

un any i es va perdre la categoria aquella mateixa campanya. L'equip acabaria en divuitena i última posició amb 17 punts, amb quatre partits guanyats, només un a casa, cinc empats, tres a casa i dos a fora, i vint-i-cinc derrotes. L'únic partit guanyat a casa va ser contra el Garriguella per 3 a 2 i el partit més destacat va ser la victòria 0 a 1 a casa de la UE Torroella de Montgrí que acabaria en la tercera posició. Tot i els pocs punts aconseguits, no va ser el més golejat, amb 82 gols, molts menys que l'Escala FC B, el Portbou i el Garriguella.²¹¹

S'apropava el final d'una etapa amb molts èxits esportius, però sobretot socials, amb un gran nombre de socis i moltes activitats que havien fet trempar altre vegada a l'afició fortianenca amb un gran nombre de jugadors del poble. La feina incansable de la directiva i els seus col·laboradors havien fet possible que la bona feina als despatxos es traslladés a la gespa. La millor manera de veure l'èxit aconseguit no només són els dos únics campionats de lliga de Tercera Regional que té el club, sinó els prop de dos cents socis que es van tenir diverses temporades.

Integrants de l'expedició a Bèlgica

Brugués i Martínez a la barra del bar. Procedència: Albert Brugués

Alts i baixos. Cap al final d'un model

El retorn a la Tercera Regional, amb part del bloc de la temporada anterior i amb la mateixa junta, no va ser suficient per tornar a aspirar a l'ascens. En un grup molt més competitiu que dos anys enrere, al final de la temporada 2005/2006 es va acabar en una meritoria setena posició del grup XXIX, format per divuit equips. El campió va ser el Borrassà, que va ascendir amb 71 punts. Per la seva banda el CE Fortià en va aconseguir 56, quedant setè per darrera del citat campió, l'Escala FC B, la Salle Figueres, l'Espolla, el Llers i el Sant Llorenç de la Muga.²¹²

El final de la temporada va portar canvis al club. A la revista de la Festa Major de l'any 2006 la junta afirmava que "pensem que falta un canvi d'aires, ja que en aquests 4 anys ens ha passat de tot: s'ha jugat al grup del Baix Empordà, s'ha pujat a Segona Regional, s'ha baixat l'any següent i aquest any s'ha jugat a la categoria de l'Alt Empordà, amb una pèrdua de gent al camp cada any més. Creiem que el futbol necessita un canvi d'aires i un impuls per tornar a convèncer la gent del poble perquè torni a anar al camp amb il·lusió". Acabaven agraint la tasca d'en Pau Puig i en Xicu Vinyoles per tants anys de dedicació a l'entitat.²¹³

La campanya següent, la 2006/2007 el Fortià va quedar enquadrat en el grup XXIX amb equips de la comarca, del Baix Empordà i del Pla de l'Estany. De l'Alt Empordà hi havia l'Armentera, el Santa Llogaia, el Camallera, el Ventalló, el Siurana i el mateix Fortià. Els resultats no van acompanyar i es va acabar amb onze punts en penúltima posició de catorze equips empatat amb la UE Siurana. Poques coses hi ha per desta-

car després de només dues victòries, cinc empats i tan sols vint-i-dos gols a favor.²¹⁴

Per la Festa Major de Sant Cels de 2007 la Comissió de festes va recuperar el partit de solters contra casats, que feia un temps que no se celebrava. Per tant, no es va jugar cap partit del CE Fortià de pretemporada, com alguns anys abans.

La campanya 2007/2008, històrica al futbol empordanès per la refundació de la Unió Esportiva Figueres, va ser testimoni de la revifada dels jugadors fortianencs que van tornar aconseguir una meritoria setena posició del grup XXX, format per vint equips. El CE Fortià va fer 55 punts amb 65 gols a favor i 59 en contra. El campió del grup va ser el CD Vilabertran amb 90 punts. A l'altre grup, la UE Figueres va quedar campiona amb 100 punts en un grup de divuit equips.²¹⁵ La temporada següent, la 2008/2009 el Fortià va tornar a caure en la irregularitat que marca la vida de tants clubs d'aquestes categories. En un grup amb només 16 equips, pels vint de l'any anterior, es va quedar en una discreta dotzena posició amb 35 punts. Això sí, distanciat dels quatre últims classificats (Espolla, 27 punts, Selva de Mar, 26, Vilafant, 18 i Empuriabrava B, 15).

A la temporada 2009/2010 l'equip encara va anar a pitjor. Va acabar la lliga en la dissetena i última posició del grup XXXI de la Tercera Regional amb 23 punts, a un punt del Selvatans CF, i amb només 39 gols a favor i 72 en contra. Aquell any el rosinc Al Wifak guanyaria el campionat i ascendiria per primera vegada a la seva història.²¹⁶

La mateixa directiva va escriure a la revista de la Festa Major que “ha estat un any per oblidar”, tot i que havien jugat amb set joves jugadors nous que l’any següent ja tindrien més experiència.²¹⁷

Al final d’aquell curs va retirar-se un dels jugadors històrics del CE Fortià, en Marc Tibau Badosa.

Va entrar amb 18 anys, en l’últim any de juvenils provinent de l’Esplais, i l’any 2010 plegava amb 37 anys. Tota una vida al Fortià, compaginant durant uns anys la tasca de jugador, directiu i comptable. Una institució a l’entitat, com ho havia estat també el seu excompany Jordi Coll, una assegurança per a la defensa de Fortià.

Un nou canvi de model. L'arribada del planter

Si el 1981 un grup d'amants del futbol re-fundava el club, vint-i-nou anys després, el 2010, el CE Fortià va aconseguir sortir de la crisi institucional en què es trobava i no ho va fer de manera conservadora. El més fàcil hagués sigut un canvi de junta amb ganes de fer coses noves, però es va apostar per crear la primera estructura de futbol base del club. Un punt i a part en la història del futbol a Fortià. La premsa es va fer ressò de l'aposta de l'entitat per la mainada i la creació de dos equips, un de

caganius i un de prebenjamins, amb un total de 21 nens i nenes d'entre 3 i 8 anys. Aquell any els nens entrenarien només els divendres al vespre i participarien en les competicions del Consell Esportiu de l'Alt Empordà. Els 13 caganius comptarien amb l'educadora esportiva Amèlia Boldo i els prebenjamins amb Mikel Sánchez amb 6 nens i 2 nenes.²¹⁸

D'altra banda, el projecte també tenia en compte el primer equip. L'objectiu de la

Els equips del CE Fortià, entrenadors, president i patrocinador. Autor: Àngel Reynal

Pares i nens en l'inici del futbol base fortianenc. Procedència: Josep Tell

temporada 2010/11 era l'ascens a Segona Regional, tal com afirmava el president Josep Tell a *l'Hora Nova*. El CE Fortià havia tancat un acord de filiació amb el Vilamallà, de Primera Regional, gràcies al qual va comptar amb diversos juvenils de darrer any. El motiu era que el conjunt vilamallenc necessitava que el salt dels seus juvenils no fos tan sobtat a Primera Regional. El primer entrenador era Miquel Puig i el segon Ramon Boix. Aquella temporada el club comptaria amb el patrocini de la Fleca Giró.²¹⁹

L'equip format per aquell curs va tenir uns resultats millors que les darreres dues temporades. Es va aconseguir acabar en la sisena posició de la Tercera Regional la temporada, amb 57 punts (16 victòries, 9 empats, 8 derrotes –va quedar per disputar un partit suspès–, 55 gols a favor i 37 en contra), per darrera de la UE Figueres B, que va quedar campiona amb 89, i de la UE Cadaqués, 77, la Marca de l'Ham, 75, el Vilabertran, 72, i el Llers, 71.²²⁰

Al finalitzar la temporada, un nou grup de fortianencs i fortianenques va agafar les regnes del club, presidit fins aleshores per Josep Tell, per començar una nova etapa marcada pel futbol formatiu, que tot just començava a germinar. L'acta de constitu-

ció de la junta, però, no la trobem aquell mateix any sinó el 18 de novembre de 2013, quan els directius van fer constar al llibre d'actes que la nova junta no havia trobat documentació de les anteriors juntes i que es conformava un nou llibre per a la gestió de l'entitat. La primera acta va ser la constitució legal de la junta que ja feia dos anys que treballava en el club i que estava formada pel president Jaume Salís, el vicepresident Gerard Sala, el secretari James Edward Birch, el tresorer Valentí Granés, els vocals Àngel Romans, David Sala, Ramona Heras, Albert Macau, Joan Mayolas, Idoia Arrese-Igor, Benjamí Masplà i Ester Arnau.²²¹

La temporada 2011/2012, la primera de la nova junta, no serà recordada per la trajectòria de l'equip de Quarta Catalana. L'equip va quedar últim del grup XXXI format per disset equips. Només va guanyar tres partits, un a casa 2 a 0 amb el Lladó, i dos a fora, per 0 a 4 al camp de l'Espolla i 0 a 2 a Sant Llorenç de la Muga, així com tres empats, amb un meritori 1 a 1 en el derbi al camp del Vila-sacra, i només 27 gols a favor. Tot i el mal any, s'ha de destacar que el 8 d'octubre de 2011 un equip de benjamí va jugar el primer partit oficial del futbol base del CE Fortià.

L'equip de caganius entrenats per James Birch i Víctor Rosillo. Procedència: Judith Vidal

Com s'ha remarcat, la gran aposta de la nova junta era la creació d'una estructura de futbol base. Aquella campanya es va aconseguir tenir dos equips, un de caganius i un altre de benjamins, en la categoria Promoció del Consell Esportiu de l'Alt Empordà.

La següent temporada, la 2012/2013 l'equip va sumar 27 punts, quinze punts menys que l'any anterior, que els hi va permetre quedar en la tretzena posició del grup XXXI integrat per divuit equips. També s'ha de tenir en compte el millor encert goleador, amb 62 gols, tot i els 62 gols encaixats. Un abans i un després en la trajectòria de l'equip que posava les bases per realitzar un projecte guanyador. L'equip estava entrenat per David Masplà Nicolau i Quim Bosch Prunella. La plantilla estava formada per Daniel Montero Molas, Pau Ubric Casado, David Marín Martínez, Víctor Pino Garcia, Marc Garcia Garriga, Gerard Vidal Grabulós, Pol Sanz Daunis, Sergi Comas Serrano, Àlex Pujol Brunet, Jordi

Sánchez Garcia, Gerard Sala Travé, Jaume Colls Sagols, Oriol Sala Carbonell, Víctor Rosillo Gifreu, Guillem Güell Bosch, Ivan Prados Garcia i James Birch.

No només es va millorar la temporada del primer equip, sinó que l'estructura del planter va sortir reforçada amb dos equips més que l'any anterior. A banda dels caganius i els benjamins, ara ja en la categoria Preferent, es van inscriure un equip de prebenjamins de segon any i un d'alevins. Fins i tot, el 26 de gener de 2013 Fortià va acollir la Trobada comarcal de futbol 5 de Caganius organitzada pel Consell Esportiu de l'Alt Empordà. Vint equips van jugar aquell matí de gener a la gespa de l'estadi municipal.

La millora del primer equip es va acabar plasmant finalment a la temporada 2013/2014 amb una merescuda cinquena posició amb 51 gols a favor i 51 en contra. Per davant van quedar el Cistella, el Sant Pere Pescador, la Colectividad Boliviana i el

Entrega dels premis als jugadors del CE Fortià amb l'alcalde Sergi Mayolas, el regidor Alonso Rosillo i el president Jaume Salís. A baix els jugadors amb els entrenadors James Birch i Víctor Rosillo.

En Güell en una acció contra el Sant Llorenç. Procedència: Ajuntament de Girona. CRDI

Arrossada de final de temporada feta al local del camp. Procedència: Judith Vidal

Vilafant. S'ha de destacar la victòria a casa contra el campió, el Cistella, per 3 a 2.²²²

El planter va continuar amb el creixement dels anys anteriors amb un equip de caganius, un prebenjamí de primer any i un benjamí de la categoria Promoció al Consell Esportiu de l'Alt Empordà. Així com un equip aleví i un infantil, ambdós a la segona divisió.

L'any següent, el setmanari l'Empordà es feia ressò de la presentació dels equips de l'entitat l'11 d'octubre de 2014, fent èmfasi en l'aposta de la directiva pel futbol base.²²³ A banda del primer equip dirigit per David Masplà i James Birch, el periodista comentava que "Fa quatre anys només s'emmirallava amb l'amateur i enguany ja té cinc equips: un infantil, un aleví, un benjamí (categoria Preferent), un prebenjamí (de segon any) i un caganius". I més, tenint en compte que "No ho ha tingut fàcil el Fortià, que el 2011 va estar a punt de desaparèixer". Jaume Salís va encapçalar el

projecte amb la col·laboració dels pares i companys d'una nova junta en una aventura on no van fallar els incombustibles Gerard Sala, James Birch i David Maspla.

La temporada 2014/2015, deu anys després d'haver baixat de Segona a Tercera Regional, el CE Fortià va pujar de la Quarta a la Tercera Catalana després d'una gran temporada que li va permetre aconseguir la segona posició amb 63 punts, tan sols un punt per sota del campió el Garriguella. No va ser possible, així, tornar a guanyar un títol onze anys després. L'equip entrenat per Masplà i Birch va aconseguir l'ascens a la darrera jornada al camp de la UE Siurana després d'un partit molt disputat que va acabar 1 a 3, amb dos gols als últims minuts que van desfer l'empat. Gols vitals perquè la Colectividad Boliviana anava guanyant el seu partit, la qual cosa la col·locava en posició d'ascens. Un munt d'aficionats fortianencs van ser presents al camp dels siuranencs, que van lluitar com si els hi anés el títol de lliga. La rivalitat en-

Cartell promocional de James Birch per al partit de l'ascens. Font: Twitter @cefortia

tre el Fortià i el Siurana es va fer palesa del primer a l'últim minut.

Amb 77 gols va ser el cinquè equip més golejador del grup, dels quals Aleix Pujol en va fer 34 gols, Gerard Sala 12 i Guillem Sanz 5, però la tasca defensiva va ser clau perquè van aconseguir encaixar només 45

gols, la millor estadística de tota la lliga. El municipal de Fortià va ser un fortí, amb deu victòries i tan sols dues derrotes i tres empats. Al final de temporada l'equip va visitar el CD Trinxerpe, del País Basc, emulant les sortides que anys abans s'havien fet fora del país. Una festa per acabar de celebrar un gran any.

Celebració de l'ascens al camp del Siurana Foto de l'equip de l'ascens. Font: L'Empordà

Agraïment de l'equip a l'afició al final de temporada. Procedència: Judith Vidal

Partit amb el CD Trinxerpe. Procedència: Judith Vidal

Celebració de l'equip entrenat per l'Àngel Romans i l'Albert Macau. Procedència: Judith Vidal

La 2015/2016 l'equip va continuar amb David Masplà al capdavant, ara acompanyat per Esteve Verdier Teixidor, i amb el mateix bloc que havia aconseguit l'ascens a la Tercera Catalana. L'equip estava format per Víctor Rosillo Gifreu, Víctor Pino Garcia, Sergi Comas Serrano, Gerard Sala Travé, Oriol Sala Carbonell, Robert Vilanova Fiol, Surya Carames Palau, Daniel Albertí Casadevall, Baldiri Gironella Gironell, Guillem Güell Bosch, Jordi Sánchez Garcia, Marzouk Fariss, Guillem Sanz Daunis, Gerard Canet Descals, Pau Ubric Casado, Guillem Costa Víudez, Arnar Verdier Hurtado, Aleix Pujol Bonet, Ismael Martín Moreira, Marc Garcia Garriga i Gerard Vila Grabulós. Malauradament, l'equip no va poder mantenir la categoria acabant en la darrera posició, però es va aconseguir el de-

but dels dos primers jugadors sorgits del planter del club. Van ser els jugadors de la categoria cadet Mohamed El Ghaouat i Sufian El Mjahid, que al final de la campanya acabarien sortint del club per la manca de nois per formar un equip juvenil.

El planter de la campanya 2015/2016 el conformaven sis equips: el cadet, l'infantil, dos equips alevins, tots a la segona divisió, un equip de benjamins (categoria Promoció) i un de prebenjamins (de primer any), tots dos a la lliga organitzada pel Consell Comarcal. Tot i l'esforç dels diferents equips, els equips federats van quedar en les darreres posicions del seu grup.

La temporada 2016/2017 a la Quarta Catalana va suposar el retorn a la normalitat després del premi de poder jugar l'any an-

Jugadors del futbol base i els membres del club de la temporada 2015/2016. Procedència: Judith Vidal

terior a la Tercera Catalana. D'aquella temporada s'ha de destacar el debut d'un nou jugador del planter, en Sander Pedreira Olea, en el partit a casa del Selvatans CF el 6 de novembre de 2016, que va acabar 3 a 2. Si uns debutaven, altres plegaven. En Gerard Sala es va retirar a final de temporada després de jugar la seva divuitena temporada a l'entitat, la quinzena interrompudament des de la temporada 2002/03, tot i que anteriorment havia jugat tres temporades abans de marxar al CF Armentera. En Garelli,²²⁴ com és conegut pels aficionats fortianencs, és de ben segur un dels màxims golejadors de la història del CE Fortià.

El primer equip va quedar vuitè classificat en el seu retorn a la Quarta Catalana, amb 92 gols a favor, la quarta millor marca del

grup, i el cinquè menys golejat amb 57 gols rebuts. Els resultats, però, no van acompanyar per fer bons els guarismes golejadors. Potser les golejades al Sant Llorenç de la Muga (10-1 i 1-7), els 8-0 a Cadaqués i Espolla, l'empat a 5-5 a casa contra els Selvatans i la derrota 6-3 a casa del Lladó són exemples de molts gols que no es tradueixen en molts punts.

Per segon any consecutiu es va comptar amb un equip de la categoria cadet, a la segona divisió; un infantil i dos equips alevins, tots ells també a la segona divisió. Així com un equip benjamí a la categoria Preferent, un prebenjamí de segon any i un caganius.

La temporada 2017/2018 és una de les més històriques del club per haver acon-

Tots els equips de la temporada 2016/2017. Procedència: Judith Vidal

seguit tenir equips en totes les categories, des de caganius fins a juvenils. Per primer cop el CE Fortià va inscriure un equip a la categoria juvenil, una eina bàsica per proveïr jugadors del planter al primer equip. Una fita que el 2010 potser ningú pensava assolir. Aquesta mateixa temporada la junta directiva de l'entitat va tenir un relleu encapçalat per Josep Rosillo, que tornava a la directiva vint anys després. L'acompanyaren James Birch, Ramona Heras, Àngel Romans, Albert Macau, Esther Arnau i David Sala. És de destacar, però, la gran tasca en l'apartat esportiu de James Birch i Àngel Romans, dos apassionats del futbol i el CE Fortià.

Una de les notes positives de la temporada, en un campionat regular del primer equip, va ser el debut de juvenils a la Quarta Catalana. El més destacat, fins i tot per la premsa, va ser el debut del porter juvenil Andrés Garvín contra el Navata, que va acabar ascendint amb un equipàs. En un gran partit del porter i de la tasca defensiva de tot l'equip, el Fortià va guanyar 1

a 2 trencant totes les travesses. Tot i alguna alegria, l'equip va quedar a mitja taula amb el mateix bloc que els anys anteriors.

La temporada 2018/2018 el primer equip va canviar força. En Víctor Rosillo Gifreu va passar a fer-se càrrec de la banqueta i un bon nombre de jugadors van deixar l'equip després d'uns quants anys defensant la samarreta fortianenca. Tot indicava una temporada de transició i així va ser. Enquadrats en el grup 30 de la Quarta Catalana, l'equip va aconseguir la dotzena posició de les disset que conformaven la lliga. La única nota negativa van ser les nou jornades seguides perdent, de la tretzena a la vint-i-dosena. La ratxa es va trencar el 24 de febrer al camp del Sant Miquel de Fluvià amb una victòria per 2 a 3. Els màxims golejadors van ser en Pau Rossell amb 15 gols i en Robert Vilanova i en Daniel Ortiz amb 12 i 11 gols respectivament.

Estadístiques

Les classificacions s'han realitzat en base a les publicacions que setmanalment fan els diaris i setmanaris següents: Ampurdán. Semanario de la FET y de las JONS, Los Sitios, El Punt, Mundo Deportivo, El 9 Esportiu. En la majoria de casos s'han hagut de refer les taules classificatòries per les incongruències que realitzaven els diaris d'una setmana a l'altre. Així s'han recollit els resultats de cada jornada i s'ha fet la classificació que aquí es publica.

Moltes vegades a alguns equips els hi queden partits per jugar, que no van ser disputats abans d'acabar-se la competició atès que no tenien cap importància per decidir ascensos o descensos. Només manca la classificació del denominat Campionat de Primavera de l'Empordà de 1981, de caràcter amistós, i que no va ser seguit per cap publicació periòdica de la demarcació.

Torneig Copa Primavera. Grup XVIII. 1952

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Capmany	14	11	1	2	33	24	23
2	Santa Llúcia	14	7	1	6	35	21	15
3	Vila-sacra	14	5	4	5	27	21	14
4	La Jonquera	14	6	2	6	32	35	14
5	Llers	14	4	4	6	24	28	12
6	Cap de Creus	14	5	3	6	28	38	13
7	Agullana	14	3	5	6	22	24	11
8	Fortià	14	2	4	8	21	31	8

Campionat de Primavera. Grup XXI. 1953

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Llançà	12	7	2	3	46	22	16
2	Darnius	12	7	1	4	32	30	15
3	Camallera	12	6	2	4	30	26	14
4	Lladó	12	5	2	5	34	30	12
5	Capmany	12	5	2	5	28	24	12
6	Fortià	12	3	2	7	17	39	8
7	Llers	12	2	3	7	25	41	7

Campionat de Catalunya d'Aficionats. Grup 16. 1972-1973

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Bàscara	17	11	4	2	47	21	26
2	Verges	17	10	6	1	40	16	26
3	Camallera	17	11	2	4	45	25	24
4	Sant Pere B.	17	8	4	5	50	22	20
5	Esplais B	17	6	5	6	25	30	17
6	Bellcaire	17	5	5	7	24	31	15
7	Armentera	17	8	1	9	27	25	17
8	Garriguella	17	4	2	11	15	43	10
9	Fortià	17	2	1	13	26	65	5
10	Llançà B*	10	1	2	7	16	33	4

El Llançà B es va retirar a la jornada 10. L'únic equip que va jugar dos cops amb l'equip Llançanenc va ser l'Armentera.

Torneig Primavera d'Aficionats. Grup 19. 1973

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Vilabertran	18	13	3	2	54	27	29
2	Sant Pere Pescador	18	13	2	3	53	14	28
3	Camallera	18	11	5	2	55	22	27
4	Armentera	18	9	3	6	39	27	21
5	BAC	18	9	2	7	49	37	20
6	Cadaqués	18	5	3	10	33	49	13
7	Esplais	17	4	2	11	23	51	10
8	Garriguella	17	4	2	11	21	37	10
9	Fortià	17	3	3	11	23	54	9
10	Port de la Selva	17	3	3	11	15	47	9

No es van recuperar els partits aplaçats de la jornada 15 Port de la Selva - Esplais i Garriguella - Fortià.

Categoria d'Aficionats de Girona. 1981-1982

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Frankfurt la Bisbal	28	21	5	2	95	27	47+19
2	Sant Pere Banyoles	28	18	3	7	87	38	39+11
3	Monells	27	17	5	5	59	32	39+11
4	Culubret	28	16	7	5	86	41	39+11
5	Medinyà	27	15	5	7	48	43	35+7
6	Llers	28	14	4	10	61	45	30+4
7	Fortià	28	13	3	12	50	50	29+1
8	Ventalló	28	11	6	11	33	35	28
9	Mieres	27	9	7	11	68	63	25-1
10	Joanetes	27	10	4	13	41	42	24-2
11	Siurana	27	7	8	12	40	40	22-6
12	Corçà	27	9	4	14	51	55	22-6
13	Vilanova de la Muga	28	7	2	19	37	67	16-12
14	Batet	28	3	4	21	34	108	10-16
15	Doble Set	26	2	3	23	40	144	7-21

Campionat d'Aficionats de Girona. Grup B. 1982-1983

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	AD La Casera	20	13	7	0	61	24	33
2	Begur A	20	11	3	6	42	26	25
3	Llers	20	9	4	7	32	30	22
4	Corçà	20	8	5	7	33	32	21
5	Ventalló	20	9	3	8	30	22	21
6	Roses B	20	7	6	7	47	40	20
7	Fortià	20	7	5	8	39	47	19
8	Begur B	20	7	3	10	37	41	17
9	Vilanova de la Muga	20	6	3	11	20	35	15
10	Cadaqués	20	6	2	12	34	57	14
11	Siurana	20	4	5	11	36	57	13

Torneig Primavera d'Aficionats Província Girona. Grup D. 1983

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Ventalló	10	8	1	1	31	9	17
2	Fortià	9	6	1	2	21	13	13
3	Siurana	10	5	1	4	27	22	11
4	Begur A	10	3	1	5	16	22	9
5	Begur B	10	3	0	6	16	24	6
6	Corçà	9	1	0	8	5	26	2

El Corçà-Fortià es va suspendre i no es va recuperar.

Grup Provincial d'Aficionats Girona. Grup B. 1983-1984

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts		
1	Palafrugell			29	22	6	1	95	20	50
2	Fortià			30	19	7	4	79	40	45
3	Cadaqués			29	16	6	7	63	38	38
4	Cabanes			30	15	7	8	58	35	37
5	Roses B			28	15	5	8	68	46	35
6	Llers			30	14	5	11	61	49	33
7	L'Estartit			30	14	5	11	66	54	33
8	Esclanyà			30	12	7	11	52	45	31
9	Ventalló			30	13	5	12	63	54	31
10	Vilanova de la M.			30	12	7	11	65	60	31
11	Sauleda			30	10	8	12	55	61	28
12	Borrassà			30	9	6	15	40	65	24
13	Siurana			30	9	4	17	53	66	22
14	Pont de Molins			28	8	3	17	37	67	19
15	Corçà			29	3	3	23	25	91	9
16	Figueres			29	2	2	25	35	124	6

Tercera Regional. Grup 31. 1984-1985

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts		
1	Bàscara	34	21	8	5	77	30	50+16		
2	Vilabertran	33	20	6	7	74	36	46+14		
3	La Jonquera	33	19	6	8	75	43	44+10		
4	Agullana	34	16	11	7	69	50	43+9		
5	Camallera	34	19	6	9	67	44	43+9		
6	Cabanes	34	16	10	8	61	41	42+8		
7	Vilafant	34	15	8	11	61	54	38+4		
8	Fortià	34	12	10	12	63	54	34		
9	Santa Llogaia	34	13	6	15	51	60	32-2		
10	Cadaqués	34	11	9	14	60	57	31-3		
11	Roses B	34	14	3	17	76	79	31-3		
12	Port de la Selva	34	12	7	15	69	74	31-3		
13	Marca de l'Ham	34	9	10	15	44	50	28-6		
14	Culubret	34	8	12	14	52	78	28-6		
15	Vilanova de la M.	34	8	9	17	44	66	25-9		
16	Atlètic Empordanès	34	9	5	20	36	79	23-11		
17	Llers	34	8	6	20	54	72	22-12		
18	Darnius	34	3	8	24	36	96	14-18		

Tercera Regional. Grup 31. 1985-1986

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts		
1	Atlètic Empordanès	34	22	7	5	70	36	51+17		
2	Cadaqués	33	20	7	6	78	44	47+15		
3	Maçanet de C.	34	18	8	8	62	37	44+10		
4	Vilafant	34	17	9	8	75	51	43+9		
5	Fortià	33	16	11	6	75	51	43+9		
6	Cabanes	34	18	6	10	68	44	42+8		
7	Port de la Selva	34	17	5	12	74	64	39+5		
8	Culubret	33	14	7	12	55	49	35+3		
9	Vilabertran	34	13	8	13	66	54	34		
10	Roses B	33	12	8	13	55	57	32-2		
11	Marca de l'Ham	34	10	11	13	55	67	31-3		
12	Llers	34	12	7	15	47	56	31-3		
13	Vilanova de la M.	33	12	9	14	45	54	27-3		
14	La Jonquera	34	10	6	18	57	65	26-8		
15	Agullana	34	8	10	16	46	56	26-8		
16	Santa Llogaia	33	6	9	18	42	76	21-13		
17	Pont de Molins	33	7	6	20	37	67	20-12		
18	Sant Llorenç de la M.	31	3	2	26	22	101	8-24		

Tercera Regional. Grup 31. 1986-1987

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Cadaqués	34	28	2	4	124	40	58+22
2	Vilanova	34	21	3	10	87	51	45+11
3	Roses	34	19	6	9	77	46	44+8
4	Marca de l'Ham	34	21	4	9	60	40	44+12
5	Fortià	34	18	7	9	65	47	43+11
6	La Jonquera	33	17	8	8	71	39	42+8
7	Vilabertran	33	17	7	9	62	51	41+9
8	Vilafant	33	18	4	11	62	49	40+8
9	Agullana	34	18	4	12	71	49	39+4
10	Maçanet de C.	33	13	9	11	57	50	35+1
11	Cabanes	33	15	3	15	72	69	33-1
12	Espolla	34	10	8	16	46	64	28-6
13	Culubret	33	9	5	19	43	65	23-7
14	Darnius	33	9	4	20	50	82	22-12
15	Santa Llogaia	33	6	7	20	30	94	19-13
16	Port de la Selva	31	4	8	19	39	67	16-12
17	Llers	32	5	6	21	29	68	16-18
18	Pont de Molins	32	3	1	28	25	99	7-25

Tercera Regional. Grup 31. 1987-1988

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Cabanes	34	24	3	7	90	33	51+17
2	La Jonquera	34	24	2	8	101	39	50+16
3	Vilafant	33	20	5	8	66	43	45+11
4	Agullana	34	19	7	8	66	44	45+11
5	Roses B	34	18	8	8	67	33	44+10
6	Maçanet de C.	34	18	6	10	66	45	42+8
7	Vilanova de la M.	34	17	6	11	46	35	40+6
8	Marca de l'Ham	34	15	8	11	63	53	38+4
9	Llers	34	14	7	13	60	56	35+1
10	Fortià	34	15	4	15	76	64	34
11	Darnius	33	11	10	12	65	64	32
12	Vilajuïga	34	11	9	14	54	53	31-3
13	Culubret	34	13	5	16	51	65	31-3
14	Port de la Selva	34	11	5	10	65	89	27-7
15	Espolla	34	9	4	21	46	85	22-12
16	Vilabertran	34	7	7	20	54	79	21-13
17	Atlètic Figuerenc	34	4	5	25	40	117	13-21
18	Santa Llogaia	34	2	5	27	31	112	9-25

Tercera Regional. Grup 31. 1988-1989

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Jonquera	30	24	3	3	74	24	51+19
2	Roses B	29	21	6	2	69	16	48+18
3	Agullana	30	22	3	5	70	23	47+19
4	Fortià	30	16	4	10	51	40	36+8
5	Vilafant	30	14	7	9	56	52	35+5
6	Maçanet	29	14	6	9	54	47	34+4
7	Vilanova M.	29	15	6	8	56	45	32+4
8	Marca de l'Ham	30	14	3	13	56	50	31+1
9	Culubret	30	12	5	13	64	55	29+3
10	Lladó	30	11	7	12	39	46	29+1
11	Llers	30	11	6	13	40	44	28-4
12	Port de la Selva	27	11	5	11	59	54	27+1
13	Vilabertran	30	10	3	17	40	49	23-7
14	Darnius	27	7	8	12	35	46	22-6
15	Vilajuïga	30	8	2	21	38	70	18-14
16	Espolla	29	6	3	20	34	63	15-13
17	At. Figuerenc	30	5	4	21	39	90	14-16
18	Santa Llogaia	30	3	5	22	29	104	11-19

Tercera Regional. Grup 31. 1989-1990

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Agullana	34	25	7	2	99	31	57+25
2	Culubret	34	23	8	3	81	41	54+20
3	Vilanova M.	32	19	6	7	77	40	44+12
4	Vilafant	34	15	11	8	67	52	42+7
5	Portbou	32	18	2	11	85	61	38+8
6	Llers	33	13	10	10	58	50	36
7	Vilamalla	34	13	11	11	51	60	35+2
8	Darnius	34	12	10	12	61	54	35
9	Maçanet C.	32	15	5	12	50	53	34+1
10	Santa Llogaia	33	12	7	15	68	74	31-3
11	Vilajuïga	33	10	10	13	50	57	30-4
12	Lladó	34	12	5	17	60	66	29-5
13	Vilabertran	34	11	4	18	73	81	27-7
14	Fortià	33	9	9	15	60	62	27-7
15	At. Figuerenc	34	10	6	18	51	74	26-8
16	Marca de l'Ham	32	10	4	18	36	43	24-8
17	Espolla	32	7	3	22	63	89	17-15
18	Port de la Selva	28	4	6	19	43	84	14-16

Tercera Regional. Grup 31. 1990-1991

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Viladamat	30	23	4	3	95	28	50
2	Fortià	30	18	6	6	78	53	42
3	Vilamalla	30	18	6	6	56	44	42
4	Gualta	30	16	6	8	62	44	38
5	Camallera	30	16	4	10	76	51	36
6	Ventalló	30	15	5	10	50	37	35
7	L'Armentera	30	14	4	12	42	45	32
8	L'Escala B	30	13	4	13	70	60	30
9	Vilanova de la Muga	30	12	5	13	70	64	29
10	Torroella de Montgrí B	30	11	5	14	59	54	27
11	Albons	30	12	2	16	52	66	26
12	Sant Miquel Fluvià	30	9	5	16	48	64	23
13	Flaçà	30	7	9	14	52	77	23
14	PB Roses	30	9	1	20	46	77	19
15	Siurana	30	5	6	19	35	83	16
16	Palau-savardera	30	4	4	22	31	75	12

Tercera Regional. Grup 31. 1991-1992

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Armentera	28	18	8	2	63	36	44+16
2	Vilamalla	28	19	4	5	60	30	42+12
3	Ventalló	28	17	5	6	71	32	39+11
4	Borrassà	28	13	8	7	51	41	36+6
5	Gualta	28	14	5	9	69	42	33+5
6	Flaçà	28	11	9	8	49	46	31+3
7	L'Escala	28	9	11	8	48	44	31+1
8	Fortià	28	13	4	11	64	58	30+2
9	Sant Miquel F.	28	10	7	11	51	55	27-1
10	Siurana	28	10	6	11	46	50	26-2
11	PB Roses	28	10	5	13	56	58	25-3
12	Albons	28	6	7	15	27	51	19-9
13	Camallera	28	8	3	17	31	60	19-9
14	Torroella F. B	28	3	5	20	37	68	11-17
15	Palau Savardera	28	3	5	20	35	71	11-15

Tercera Regional. Grup 31. 1992-1993

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Verges	30	18	7	5	79	35	43+13
2	Flaçà	30	18	7	5	70	38	43+13
3	L'Escala	30	17	9	4	59	41	43+13
4	PB Roses	30	18	6	6	78	40	42+13
5	Fortià	30	18	6	6	79	52	42+12
6	Ventalló	29	13	10	6	70	45	36+8
7	Borrassà	30	12	9	9	77	41	33+1
8	Vilamalla	30	13	6	11	51	49	32+2
9	Bellcaire	30	11	6	12	38	58	28
10	Albons	30	9	9	12	42	44	27-1
11	Sant Miquel F.	30	8	7	15	49	58	23-5
12	L'Estartit	30	10	3	17	47	86	23-7
13	Palau Savardera	30	5	10	15	45	74	20-10
14	Gualta	30	7	5	18	39	63	19-13
15	Siurana	29	5	2	22	38	83	12-18
16	Camallera	30	4	4	22	33	87	12-18

Segona Regional. Grup 14. 1993-1994

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Bàscara	34	25	7	2	110	36	57+23
2	Sant Pere P.	34	22	8	4	90	41	52+18
3	Peralada	34	22	7	5	93	43	51+17
4	Jafre	34	23	4	7	109	52	50+16
5	Portbou	34	17	7	10	66	51	41+7
6	Cabanes	34	17	6	11	62	44	40+6
7	Vilajuïga	34	15	5	14	66	66	35+1
8	Viladamat	34	11	12	11	67	64	34
9	Navata	34	13	8	13	55	60	34
10	L'Escala	34	11	7	16	42	57	29-5
11	Darnius	34	12	5	17	64	68	29-5
12	Cadaqués	34	10	8	16	70	79	28-6
13	Agullana	34	10	6	18	50	68	26-8
14	Marca de l'Ham	34	7	10	17	57	81	24-10
15	Santa Llogaia	34	8	7	19	53	97	23-11
16	PB Roses	34	7	9	18	65	98	23-11
17	Fortià	34	8	5	21	47	90	21-13
18	La Jonquera	34	5	5	24	43	114	15-19

Segona Regional. Grup 14. 1994-1995

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Peralada	34	23	7	4	113	46	53
2	Verges	34	22	4	8	93	43	48
3	Sant Pere P.	34	16	13	5	75	39	45
4	Cabanes	34	19	6	9	72	38	44
5	Marca Ham	34	17	9	8	74	53	43
6	Jafre	33	19	3	11	81	61	41
7	Viladamat	33	17	6	10	79	64	40
8	Maçanet C.	34	17	6	11	62	53	40
9	Agullana	34	15	9	10	72	47	39
10	Cadaqués	34	15	6	13	89	75	36
11	Portbou	34	12	8	14	53	53	32
12	Navata	34	12	5	17	57	81	29
13	PB Roses	34	9	6	19	63	92	24
14	Sta. Llogaia	34	8	7	19	43	82	23
15	Vilajuïga	34	7	8	19	38	80	22
16	L'Escala B	34	9	3	22	41	64	21
17	Fortià	34	7	7	20	46	93	21
18	Darnius	34	4	1	29	39	126	9

Tercera Regional. Grup 31. 1995-1996

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Lladó	30	25	3	2	94	31	78
2	Vilafant	30	25	2	3	105	38	77
3	Vilabertran	30	22	4	4	107	42	70
4	La Jonquera	30	16	6	8	50	35	54
5	Darnius	30	13	8	9	65	50	47
6	Espolla	30	13	5	12	78	63	44
7	Culubret	29	13	4	12	74	62	43
8	Llers	30	13	3	14	57	64	42
9	Fortià	30	12	6	12	66	58	42
10	Esplais B	29	12	5	12	57	50	41
11	St.Miquel de Fluvià	30	12	2	16	56	71	38
12	Port de la Selva	30	10	3	17	56	72	33
13	Palau-saverdera	30	9	3	18	83	67	30
14	Siurana	28	8	4	16	36	63	28
15	St. Llorenç de la M.	30	4	3	23	33	113	15
16	Vila-sacra	30	0	1	29	20	158	1

Tercera Regional. Grup 31. 1996-1997

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Vilabertran	30	23	6	1	108	32	75
2	FE Figueres	30	22	4	4	105	27	70
3	Fortià	30	19	7	4	91	37	64
4	La Jonquera	30	17	7	6	86	33	58
5	Palau-sav.	30	15	6	9	80	42	51
6	Espolla	30	15	5	10	64	44	50
7	Cadaqués	30	14	7	9	110	69	49
8	St Miquel F.	30	13	8	9	57	48	47
9	Siurana	30	13	6	11	71	61	45
10	Llers	30	14	2	14	66	63	44
11	Esplais	30	10	3	17	52	75	33
12	Capmany	30	10	3	17	46	73	33
13	Darnius	30	8	6	16	54	67	30
14	St Llorenç M.	30	5	2	23	47	120	17
15	Vila-sacra	30	4	3	23	32	113	15
16	Vilajuïga	30	0	1	29	20	185	1

Tercera Regional. Grup 32. 1997-1998

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Cadaqués	30	27	2	1	127	33	83
2	Lladó	30	22	4	4	91	51	70
3	Espolla	30	20	3	7	78	34	63
4	Palau-sav.	30	17	5	8	85	59	55
5	Llers	30	18	2	10	78	44	56
6	La Jonquera	30	17	4	3	51	38	55
7	Esplais B	30	14	5	11	66	60	47
8	St. Llorenç M	30	11	7	12	51	60	40
9	Siurana	30	11	7	12	60	56	40
10	Vilajuïga	30	11	5	14	54	77	38
11	St. Miguel F.	30	11	5	14	60	68	38
12	Vilafant	30	9	3	18	54	74	30
13	Fortià	30	6	6	18	57	82	24
14	Darnius	30	5	4	21	32	70	19
15	Capmany	30	5	3	22	40	108	18
16	Vila-sacra	30	1	5	24	31	101	8

Tercera Regional. Grup 32. 1998-1999

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Pts.
1	Esplais B	32	23	4	5	101	39	73
2	La Jonquera	32	22	7	3	85	23	73
3	Vilafant	31	19	7	5	65	37	64
4	Palau-savardera	32	18	8	6	82	51	62
5	Llers	32	19	4	9	62	33	61
6	Espolla	32	18	5	9	74	48	59
7	Borrassà	32	14	9	9	69	57	51
8	Vila-sacra	32	14	4	14	56	70	46
9	Vilabertran	32	11	9	12	60	70	42
10	Vilamalla	31	9	11	11	60	63	38
11	Vilajuïga	32	10	6	16	66	74	36
12	Portbou B	30	10	4	16	60	65	34
13	Fortià	32	7	10	15	41	65	31
14	St. Llorenç	32	4	11	17	56	81	23
15	Darnius	32	6	5	21	29	80	23
16	Navata	32	5	7	20	57	104	22
17	Capmany	32	5	1	26	44	107	16

Tercera Regional. Grup 33. 1999-2000

Posició	Equips	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Fortià	26	15	5	6	69	31	50
2	Garriguella	26	14	8	4	53	34	50
3	Ventalló	26	13	6	7	52	37	45
4	Vilabertran	26	12	7	7	62	47	43
5	Espolla	26	13	4	9	60	36	43
6	Llers	26	11	9	6	42	28	42
7	Pont Molins	26	11	5	10	41	42	38
8	St. Llorenç	26	10	5	11	62	55	35
9	Vila-sacra	25	9	8	8	49	54	35
10	Portbou	26	11	1	14	58	62	34
11	Vilajuïga	26	10	4	12	52	62	34
12	Palau-Sav.	25	7	3	15	40	54	24
13	Vilamalla	26	4	9	13	35	73	21
14	Capmany	26	3	2	21	38	98	11

Segona Regional. Grup 14. 2000-2001

Posició	Equips	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Aquillana	34	25	7	2	97	41	82
2	Llançà	34	24	7	3	94	42	79
3	Bisbalenc	34	21	3	10	85	56	66
4	Verges	34	18	8	8	98	76	62
5	Cadaqués	34	18	8	8	62	40	62
6	Cabanes	34	18	6	10	63	43	60
7	Bàscara	34	12	13	9	73	44	49
8	Jafre	34	12	8	14	80	67	44
9	Roses	34	11	11	12	53	63	44
10	Esplais	34	11	7	16	55	76	40
11	St. Pere P.	34	11	7	16	69	78	40
12	La Jonquera	34	11	7	16	49	65	40
13	Viladamat	34	11	4	19	60	81	37
14	Portbou	34	9	8	17	61	83	35
15	L'Escala	34	9	7	18	63	72	34
16	Vilafant	34	9	6	19	35	83	33
17	Fortià	34	5	9	20	46	79	24
18	Maçanet C.	34	6	4	24	39	93	22

Tercera Regional. Grup 30. 2001-2002

Posició	Equips	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Vilabertran	30	25	3	2	124	39	78
2	Maçanet C.	30	22	4	4	110	43	70
3	Empuriabrava	30	22	3	5	124	56	69
4	Vilamalla	30	19	5	6	80	48	62
5	Palau-saverdera	30	18	5	7	74	48	59
6	Fortià	29	16	6	7	67	41	54
7	Vilajuïga	28	15	3	10	86	57	48
8	Espolla	29	14	3	12	61	70	45
9	Garriguella	28	12	3	13	58	53	39
10	Pont de Molins	30	9	3	18	46	73	30
11	Llers	29	8	3	18	52	60	27
12	Lladó	30	8	2	20	53	100	26
13	Vila-sacra	30	7	3	20	49	99	24
14	Darnius	30	7	3	20	50	95	24
15	Sant Llorenç M.	30	6	2	22	60	117	20
16	Capmany	29	2	1	26	31	126	7

Tercera Regional. Grup 30. 2002-2003

Posició	Equips	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Garriguella	30	23	5	2	110	37	74
2	Empuriabrava	30	20	8	2	95	38	68
3	Fortià	30	21	5	4	85	34	68
4	Vilamalla	30	21	3	6	102	42	66
5	Vilajuïga	30	17	5	8	93	54	56
6	Palau-saverdera	30	15	5	10	62	46	50
7	Siurana	30	15	3	12	53	58	48
8	Vila-sacra	30	14	5	11	63	50	47
9	St. Llorenç M.	30	11	4	15	66	73	37
10	Lladó	30	9	5	16	64	84	32
11	Esplais	30	9	4	17	63	82	31
12	Espolla	29	7	8	14	54	64	29
13	Llers	29	7	5	17	47	82	26
14	Darnius	30	5	6	19	42	87	21
15	Capmany	29	3	5	21	43	101	14
16	Pont de Molins	30	2	4	24	28	138	10

Tercera Regional. Grup 29. 2003-2004

Posició	Equips	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Fortià	26	20	2	4	59	17	62
2	Begur	26	19	2	5	87	25	59
3	Palafrugell B	26	17	5	4	67	33	56
4	Ventalló	24	14	3	7	56	34	45
5	Gualta	24	14	3	7	55	41	45
6	L'Estartit	26	12	7	7	59	46	43
7	Peralada	26	12	6	8	60	49	42
8	La Salle Figueres	25	12	2	11	61	53	38
9	Siurana	26	9	5	12	47	61	32
10	Sauleda	26	7	4	15	44	59	25
11	Esp. Ullà	26	5	7	14	38	52	22
12	Ullà FC	26	4	4	18	41	88	16
13	L'Armentera	25	3	4	18	23	72	13
14	Bàscara B	24	2	2	20	19	86	8à

Segona Regional. Grup 15. 2004-2005

Posició	Equips	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	St. Pere P.	34	24	6	4	80	27	78
2	Verges	34	22	2	10	101	61	68
3	Torroella	34	19	7	8	90	39	64
4	La Jonquera	34	20	4	10	73	47	64
5	Cabanes	34	19	6	9	77	48	63
6	Roses	34	18	7	9	58	47	61
7	Empuriabrava	34	17	7	12	62	56	56
8	Monells	34	15	7	14	80	69	50
9	Cadaqués	34	14	7	14	77	71	48
10	Vilafant	34	14	7	14	60	65	48
11	Vilamalla	34	13	7	12	52	57	48
12	Maçanet C.	34	11	7	13	45	52	43
13	Bàscara	34	11	7	19	59	71	37
14	Viladamat	34	11	7	19	64	70	37
15	Garriguella	34	9	7	19	59	96	33
16	Portbou	34	8	7	20	42	88	30
17	L'Escala	34	5	7	23	44	107	21
18	Fortià	34	4	7	25	30	82	17

Tercera Regional. Grup 29. 2005-2006

Posició	Equips	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Borrassà	34	21	8	5	81	34	71
2	L'Escala	34	20	6	8	92	34	66
3	La Salle Figueres	34	20	5	9	63	41	65
4	Espolla	34	19	6	9	84	49	63
5	Llers	34	16	14	4	74	45	62
6	St. Llorenç M.	34	17	8	9	77	68	59
7	Fortià	34	17	5	12	64	41	56
8	Vilabertran	34	15	10	9	55	52	55
9	Peralada	34	13	8	13	57	65	47
10	Vila-sacra	34	13	6	15	62	63	45
11	L'Armentera	34	11	10	13	49	57	43
12	Ventalló	34	12	6	16	59	61	42
13	Darnius	34	10	6	18	50	83	36
14	Siurana	34	11	3	20	61	90	36
15	Pont de Molins	34	9	8	17	60	70	35
16	Base Roses	34	8	7	19	46	75	31
17	Lladó	34	7	5	22	55	99	26
18	Palau-saverdera	34	4	5	25	21	83	17

Tercera Regional Grup 29. 2006-2007

Posició	Equips	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Banyoles	26	18	6	2	67	23	60
2	Palafrugell	26	18	5	3	71	24	59
3	Saureda	26	16	4	4	61	28	55
4	Medes l'Estartit	26	13	8	5	52	31	47
5	Mont-ras	26	14	5	7	48	37	47
6	Marca de l'Ham	26	14	2	10	54	42	44
7	L'Armentera	26	11	8	7	52	43	41
8	Sta. Llogaia	26	10	9	7	54	47	39
9	Camallera	26	6	7	13	39	60	25
10	Jafre	26	6	7	13	34	55	25
11	Ventalló	26	4	9	13	38	56	21
12	Gualta	26	5	4	17	30	65	19
13	Fortià	26	2	5	19	22	62	11
14	Siurana	26	2	5	19	26	75	11

Tercera Regional. Grup 30. 2007-2008

Posició	Equips	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Vilabertran	38	29	3	6	122	40	90
2	Portbou	38	27	6	5	110	48	87
3	Sta. Llogaia	38	24	9	5	97	53	81
4	Llers	37	22	11	4	95	32	77
5	Garriguella	38	20	6	12	90	64	66
6	Pont de Molins	38	17	7	14	66	58	58
7	Fortià	38	16	7	15	65	59	55
8	Vila-sacra	38	14	9	15	87	81	51
9	Vilafant	38	14	9	15	92	96	51
10	Darnius	38	15	5	18	79	90	50
11	La Jonquera B	38	12	12	14	84	85	48
12	Salle Figueres	38	14	6	18	69	93	48
13	Al Wifak	38	11	10	17	77	92	43
14	Marca de l'Ham	37	13	4	20	71	76	43
15	St.Llorenç M.	38	10	11	17	85	107	41
16	Espolla	37	12	3	22	95	112	39
17	Base Roses B	36	9	11	16	78	94	38
18	Empuriabrava B	38	9	11	18	71	101	38
19	Vilamalla B	37	8	6	23	55	99	30
20	Selva de Mar	38	8	0	30	66	174	24

Tercera Regional. Grup 32. 2008-2009

Posició	Equips	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Lladó	30	23	3	4	105	42	72
2	Llers	30	20	5	5	80	32	65
3	Cadaqués	30	16	8	6	75	48	56
4	Garriguella	30	16	3	11	57	49	51
5	Pont de Molins	30	16	2	12	76	59	50
6	St. Llorenç M.	30	15	4	11	81	77	49
7	Vila-sacra	29	14	4	11	60	57	46
8	Navata	30	13	5	12	60	59	44
9	La Jonquera B	30	13	5	12	56	55	44
10	Al Wifak	30	12	7	11	60	57	43
11	Base Roses B	30	13	3	14	71	67	42
12	Fortià	30	10	5	15	55	67	35
13	Espolla	30	8	3	19	63	88	27
14	Selva de Mar	30	7	5	18	73	113	26
15	Vilafant	30	6	0	24	51	110	18
16	Empuriabrava B	29	3	6	20	29	72	15

Tercera Regional. Grup 31. 2009-2010

Posició	Equips	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Al Wifak	32	25	3	4	127	43	78
2	Empuriabrava	32	24	3	5	76	35	75
3	Marca de l'Ham	32	19	6	7	72	43	63
4	Garriguella	32	19	5	8	94	57	62
5	Cadaqués	31	19	5	7	71	49	62
6	Base Roses B	33	15	9	9	83	73	54
7	Espolla	32	14	5	13	87	78	47
8	Navata	32	12	8	12	63	66	44
9	Cistella	32	10	9	13	72	81	39
10	Pont de Molins	31	11	5	15	67	88	38
11	Vila-sacra	31	10	4	17	70	80	34
12	FE Vilajuiga	32	9	6	17	69	88	33
13	Vilafant	32	8	8	16	38	66	32
14	St. Llorenç M.	31	8	7	16	67	82	31
15	Siurana	32	7	5	20	66	105	26
16	Selvatans	32	8	0	24	80	135	24
17	Fortià	32	6	5	21	39	72	23

Tercera Regional. Grup 31. 2010-2011

Posició	Equips	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Figueres B	34	29	2	3	155	24	89
2	Cadaqués	34	26	5	3	98	39	83
3	Marca de l'Ham	34	23	7	4	122	36	76
4	Vilabertran	34	22	6	6	83	48	72
5	Llers	34	21	8	5	86	47	71
6	Fortià	33	16	9	8	55	37	57
7	Garriguella	33	15	6	12	75	57	51
8	Navata	34	12	10	12	70	61	46
9	Cistella	34	11	9	14	78	77	42
10	Vilajuïga	34	12	5	17	74	85	41
11	Espolla	34	12	4	18	93	98	40
12	Base Roses B	34	12	2	20	63	84	38
13	Sant Llorenç M.	34	10	6	18	48	79	36
14	Vila-sacra	34	10	4	20	51	85	34
15	La Jonquera B	34	8	7	19	49	79	31
16	Vilafant	34	7	2	25	58	138	23
17	Selvatans	34	5	5	24	55	160	20
18	Peralada B	34	5	1	28	36	115	16

Quarta Catalana. Grup 31. 2011-2012

Posició	Equips	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Marca de l'Ham	32	24	4	4	125	34	76
2	Llers	32	23	4	5	109	49	73
3	Portbou	32	21	7	4	107	48	70
4	Vilabertran	32	21	5	6	79	40	68
5	Navata	32	18	8	6	79	46	62
6	Cistella	31	15	8	8	52	30	53
7	Lladó	32	15	5	12	65	54	50
8	Vilajuïga	32	15	4	13	64	70	49
9	Garriguella	32	14	6	12	68	54	48
10	Base Roses B	32	12	5	15	46	63	41
11	Selvatans	32	12	4	16	74	104	40
12	Vila-sacra	32	8	8	16	61	77	32
13	C. Boliviana	32	9	5	18	64	89	32
14	Sant Llorenç M.	32	6	5	21	47	90	23
15	Espolla	31	5	6	20	54	94	21
16	Vilafant	32	4	5	23	44	124	17
17	Fortià	32	3	3	26	27	99	12

Quarta Catalana. Grup 31. 2012-2013

Posició	Equips	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Vilabertran	34	22	9	3	86	46	75
2	Vilajuïga	34	22	4	8	73	50	70
3	Navata	34	21	6	7	82	42	69
4	Garriguella	34	20	6	8	93	44	66
5	Cistella	34	16	8	10	64	45	56
6	Vilafant	33	17	5	11	85	60	56
7	Portbou	34	16	5	13	97	78	53
8	Cadaqués	33	15	5	13	62	59	50
9	Base Roses B	34	13	10	11	69	62	49
10	Selvatans	34	14	5	15	89	89	47
11	Sant Llorenç M.	33	14	3	16	75	76	45
12	Lladó	33	12	7	14	73	66	43
13	Fortià	34	12	6	16	62	62	42
14	C. Boliviana	33	10	8	15	84	80	38
15	Al Wifak	32	11	3	18	60	76	36
16	Siurana	32	12	1	19	54	85	34
17	Vilafant Atlètic	34	5	2	27	45	121	17
18	Vila-sacra	33	2	1	30	38	150	7

Quarta catalana. Grup 31. 2013-2014

Posició	Equips	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	PTS
1	Cistella	30	21	6	3	74	25	69
2	Sant Pere	30	21	3	6	78	33	66
3	C. Boliviana	30	21	2	7	77	45	65
4	Vilafant	30	18	5	7	88	55	59
5	Fortià	30	13	5	12	51	51	44
6	Garriguella	30	13	4	13	76	74	43
7	Base Roses B	30	13	4	13	69	73	43
8	Selvatans	30	13	4	13	93	82	43
9	Cadaqués	30	10	9	11	38	47	39
10	Llers	30	11	6	13	49	52	39
11	Portbou	30	10	8	12	64	63	38
12	Siurana	30	11	3	16	68	93	36
13	Vilafant Atlètic	30	10	2	18	53	76	32
14	Vila-sacra	30	7	5	18	55	92	26
15	Lladó	30	6	6	18	37	60	24
16	Sant Llorenç M.	30	4	4	22	47	96	16

Quarta Catalana. Grup 31. 2014-2015

Posició	Equips	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Garriguella	30	21	1	8	101	49	64
2	Fortià	30	20	3	7	77	45	63
3	C. Boliviana	30	19	5	6	82	45	62
4	Base Roses B	30	17	6	7	78	47	57
5	Cadaqués	30	15	7	8	67	52	52
6	Navata	30	15	6	9	69	51	51
7	Siurana	30	14	6	10	79	61	48
8	Portbou	30	14	6	10	63	59	48
9	Sant Llorenç M.	29	14	5	10	54	55	47
10	Vilajuïga	30	11	5	14	68	76	38
11	Llers	30	10	7	13	47	48	37
12	Selvatans	30	10	5	15	68	82	35
13	Lladó	30	8	9	13	53	70	33
14	Vilafant Atlètic	30	5	5	20	65	117	20
15	Vilafant	29	3	3	23	35	88	12
16	Vila-sacra	30	2	3	25	56	117	9

Tercera Catalana. Grup 15. 2015-2016

Posició	Equips	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Palafrugell	34	25	5	4	82	27	80
2	Roses	34	24	6	4	66	24	78
3	Marca de l'Ham	34	24	6	4	67	21	78
4	Mont-ras	34	16	8	10	69	50	56
5	Llançà	34	15	8	11	65	42	53
6	Borrassà	34	15	6	13	59	46	51
7	Begur	34	14	5	15	74	72	47
8	Vilabertran	34	12	8	14	65	83	44
9	Cistella	34	13	4	17	65	76	43
10	Bàscara	34	12	6	16	59	62	42
11	Monells	34	11	8	15	45	55	41
12	Sant Pere P.	34	11	8	15	67	88	41
13	Agullana	34	12	5	17	76	94	41
14	Viladamat	34	11	7	16	51	77	40
15	Cabanes	34	10	8	16	65	74	38
16	Esplais	34	11	5	18	71	68	38
17	Garriguella	34	6	8	20	58	95	26
18	Fortià	34	5	7	22	42	92	22

Quarta Catalana. Grup 31. 2016-2017

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	Garriguella, C.E.,A	34	26	4	4	130	46	82
2	Vila-sacra, U.E.,A	34	23	9	2	110	48	78
3	Portbou, C.E.,A	34	22	6	6	78	31	72
4	Base Roses, C.F.,B	34	19	10	5	96	59	67
5	Vilajuïga C.F.,A	34	18	6	10	89	60	60
6	Col. Boliviana Catalana,A	34	17	8	9	79	55	59
7	Llers, C.F.,A	34	17	6	11	84	56	57
8	Fortia, C.E.,A	34	16	8	10	92	57	56
9	Llado, U.E.,A	34	15	4	15	68	71	49
10	Siurana, U.E.,A	34	14	6	14	90	89	48
11	Cadaques, U.D.,A	34	10	7	17	63	95	37
12	Navata CF,A	34	11	3	20	61	82	36
13	Camallera, C.F.,A	34	10	6	18	51	78	36
14	Selvatans CF,A	34	8	5	21	88	138	29
15	Espolla, C.E.,A	34	7	6	21	69	118	27
16	L'Armentera, C.F.,A	34	6	7	21	46	86	25
17	Vilafant F.C.,A	34	7	3	24	57	112	24
18	Sant Llorenç Muga, F.C.,A	34	6	4	24	42	112	22

Quarta Catalana. Grup 30. 2017-2018

Posició	Equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Punts
1	CE Portbou	34	26	6	2	109	36	84
2	Navata CF	34	25	5	4	123	41	80
3	UE Cabanes	34	22	7	5	104	49	73
4	CE Espolla	34	21	7	6	108	48	70
5	CF L'Armentera	34	18	4	12	95	68	58
6	UE Siurana	34	17	4	13	90	65	55
7	UE Lladó	33	16	6	11	77	68	54
8	Palau Saverder CF	34	15	8	11	90	69	53
9	CF Llers	34	16	5	13	64	59	53
10	Colectividad Boliviana Catalana	34	15	5	14	88	73	50
11	UE Cadaqués	34	12	13	9	84	70	49
12	CF Base Roses B	34	13	3	18	104	109	42
13	CE Fortià	34	12	6	16	69	71	42
14	UE Vila-sacra B	34	10	1	23	78	100	31
15	Vilajuïga FC	34	7	4	23	48	122	22
16	Vilafant FC	34	5	5	24	55	142	20
17	Selvatans CF	34	4	6	23	62	141	16
18	FC Sant Llorenç de la Muga	34	1	4	29	41	159	7

Entrevistes

Josep Llorens Puig i Marina Iter, 2016.

Josep Massot Cabrafiga, 2016.

Moisès Vidal, 2016.

Joan Fàbrega, 216.

Josep Via Rustullet, 2016.

Ernest Sagué Costals, 2016.

Josep Maria Tell Poch, 2016.

Pau Puig, 2016.

Irene Brugués Massot, 2016.

Josep Tarrés Sala, 2016.

Xavi Arnau, 2016.

Josep Font, 2016.

Albert Brugués, 2017.

Josep Ramis, 2018.

Josep Rosillo, 2018.

Pere Guanter, 2018.

Martín Arnal, 2019

Bibliografia

- Autors diversos, Història del futbol a l'Escala, 1912-1997. Figueres: Brau Edicions, 1998.*
- Autors diversos. 100 anys de La Salle a Figueres: història, celebració i testimonis. Figueres: La Salle, 2011.*
- Bernils, Josep Maria; Coll, Santi. 75 anys de la Unió Esportiva Figueres, Figueres: Ajuntament de Figueres, 1995.*
- Closa, Antoni; Rius, Jaume; Vidal, Joan. 1900-2000. Un segle de futbol català. Barcelona: FCF, 2001.*
- Curbet, Jaume. La història del futbol a Girona, primera part, 1904-1957. Girona: Ajuntament de Girona, 1992.*
- Espigulé, Gisela. Fortianell: un recorregut per la seva història, Treball de recerca de batxillerat, 2010.*
- Hope, John. Accounts and papers of the football club kept by John Hope, WS, and some Hope Correspondence 1787-1886 (National Archives of Scotland, GD253/183).*
- Martínez Calatrava, Vicente. "Los primeros pasos del futbol femenino en España" a Cuadernos de Fútbol. Revista oficial del CIHEFE, núm. 20, Madrid: CIHEFE, 2011.*
- Martínez Patón, Víctor. "1868: la primera noticia sobre "foot-ball" en España" a Cuadernos de Fútbol, Cuadernos de Futbol. Revista oficial del CIHEFE, núm. 12. Madrid: CIHEFE, 2010.*
- Puig, Manel. El nostre futbol, Castelló d'Empúries (1920-2015). Castelló d'Empúries: Ajuntament de Castelló d'Empúries, 2015.*
- Serna, Erika; Serra, Joan. Fortià. Quaderns de la Revista de Girona. Girona: Diputació de Girona, 2003.*
- Soto, Joaquín. Història del fútbol en España. Madrid: Compañía Ibero-Americana de Publicaciones, 1930.*
- Torreadella, Xavier; Nomdedéu, Antoni, "Repositori bibliogràfic del futbol a Espanya (1900-1936). 121 obres per interpretar l'impacte social del futbol en la història contemporània" a Apunts. Educació física i esports, núm. 115, Barcelona: INEFC, 2014.*
- Torreadella, Xavier; Nomdedéu, Antoni, "La popularización del futbol en España", p. 126, a Revista*

Notes

General de Informació y Documentación, Ediciones Complutense, 2016.

Vilà, Francesc Bonaventura. "Historial del Ràcing Club Figueres" a Canigó, 1 de maig de 1936, núm. 60, p. 19.

1 "Such kicking of shins and such tumbling" a <http://www.nas.gov.uk/about/071112.asp> [consulta: 18.04.2016] i John Hope, *Accounts and papers of the football club kept by John Hope, WS, and some Hope Correspondence 1787-1886* (National Archives of Scotland, GD253/183).

2 "Crónica general" a *La Linterna de Gracia. Periódico de intereses morales y materiales*, 14 de març de 1875, p. 2.

3 Martínez Patón, Víctor. "1868: la primera noticia sobre "foot-ball" en España" a *Cuadernos de Fútbol*, núm. 12, CIHEFE, 2010.

4 Bernils, Josep Maria; Coll, Santi. *75 anys de la Unió Esportiva Figueres*, Figueres: Ajuntament de Figueres, 1995, p. 7.

5 AHG, Govern Civil, *Llibre registre d'associacions*, núm. 2509, f. 490.

6 AMGI, *La Lucha*, 13 d'agost de 1905, p. 1.

7 AMGI, *Diario de Gerona de avisos y noticias*, 7 d'agost de 1906, p. 3.

8 AMGI, *La Lucha*, 28 de octubre de 1909, p. 2.

9 Bernils, Josep Maria; Coll, Santi. *75 anys...*, p. 8.

10 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *Empordà Federal*, 4 de maig de 1909.

11 Autors diversos. *Història del futbol a l'Escala, 1912-1997*. Figueres: Brau Edicions, 1998, p.

12 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *El Ampurdanés*, 16 de maig de 1909, p. 2.

13 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *El Ampurdanés*, 24 d'abril de 1909, p. 2; i 29 d'abril de 1909, p. 3.

14 Autors diversos. *100 anys de La Salle a Figueres: historia, celebració i testimonis*. Figueres: La Salle, 2011, p. 20.

15 *Arxiu Família Rahola Estrada, Recull d'informació*

de l'Institutió Agrícola Sant Josep, *Llibreta escolar de l'alumne Jean Gaubert del curs 1907/1908*.

16 Torredadella, Xavier. "El futbol en Lleida: de los orígenes a la consolidación del fútbol comarcal (1910-1937)" a *Cuadernos de Fútbol. Revista oficial del CIHEFE*, 2012, núm. 33, p. 1.

17 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *El Ampurdanés*, 17 d'abril de 1910, p. 3.

18 Espigulé, Gisela. *Fortianell: un recorregut per la seva historia, treball de recerca, 2010, entrevista a Laurentino Fernández Fernández, germà Guillermo*, p. 59.

19 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *La Comarca. Semanario de vida empurdanesa*, 28 de febrer de 1925, p. 5.

20 AHG, Govern Civil, *Llibre registre d'associacions*, núm. 2509, 41, 459 i 467.

21 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *La Veu de l'Empordà*, 22 de novembre de 1913, p. 4. El 23 de novembre de 1923 es va disputar un partit a Figueres en benefici del monument a Narcís Monturiol entre l'Atlètic Porbou i l'Sport Club Ampurdanès.

22 Curbet, Jaume. *Història del futbol a Girona, primera part, 1904-1957*. Girona: Ajuntament de Girona, 1992, p. 88.

23 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *El 12 esportiu*, 28 de setembre de 1981, p. 5.

24 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *El 12 esportiu*, 21 de novembre de 1981, p. 14.

25 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *El 12 esportiu*, 26 d'octubre de 1981, p. 14.

26 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *La Veu de l'Empordà*, 5 de maig de 1923, p. 4.

27 Torredadella, Xavier; Nomdedéu, Antoni, "La popularización del futbol en España" a *Revista General de Informació y Documentación, Ediciones Complutense*, 2016, p. 126.

28 Soto, Joaquín. *Història del fútbol en España. Madrid: Compañía Ibero-Americana de Publicaciones*, 1930, p. 20.

29 Torredadella, Xavier; Nomdedéu, Antoni, "Repertori bibliogràfic del futbol a Espanya (1900-1936). 121 obres per interpretar l'impacte social del futbol

en la historia contemporània” a Apunts. Educació física i esports, 2014, núm. 115, p. 12.

30 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, La Veu de l'Empordà, 27 d'abril de 1929, p. 8.

31 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, La Veu de l'Empordà, 18 de maig de 1929, p. 8.

32 Al grup 1 hi havia el Penya Esport, Camallera FC, Llançà FC, Llers FC, Penya Estudiants, Armentera FC i Pont de Molins. Al grup 2 el Darnius FC, Sant Climent FC, Ventalló FC, Penya Erato, Castelló FC, Vilatenim FC i Atlètic Club. Es jugaria des del 19 de maig fins l'1 de desembre. La final entre els vencedors de cada grup es jugaria el 8 de desembre.

33 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, El Ampurdán, 5 d'octubre de 1929, p. 10.

34 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, La Veu de l'Empordà, 9 de novembre de 1929, p. 4.

35 AHG, Govern Civil, Llibre registre d'associacions, núm. 2509, f. 182.

36 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, La Veu de l'Empordà, 12 de juliol de 1930, p. 4.

37 Per a la història del Ràcing Club de Figueres vegeu Francesc Bonaventura Vilà, “Historial del Ràcing Club Figueres” a Canigó, 1 de maig de 1936, núm. 60, p. 19.

38 AMGi, Hemeroteca, Diari de Girona, 5 de juliol de 1932, p. 4.

39 Serna, Erika; Serra, Joan. Fortià. Quaderns de la Revista de Girona. Girona: Diputació de Girona, 2003. i entrevista a Josep Llorens.

40 AMGi, Hemeroteca, L'Autonomista. Girona, 8 d'octubre de 1936, p. 4.

41 Curbet, Jaume, La història..., p. 222.

42 AMR, Fons Família Palou Fort, Dossier de la temporada 1940/41 de l'AE Roses.

43 AMR, Fons Família Palou Fort, Dossier de la temporada 1939/40 de l'AE Roses.

44 Autors diversos, Història del futbol a l'Escala..., p. 84.

45 Entrevista a Josep Llorens.

46 Autors diversos, Història del futbol a l'Escala, p. 87-88.

47 Entrevista a Moisès Vidal.

48 Arxiu d'Anna Pinilla (can Queló o can Bayre), Cartell de la Festa Major de Fortià de Sant Cels de 1946.

49 Arxiu CE Fortià (Marc Tibau), Gestió impositiva, Reconeixement del caràcter social del CE Fortià per part de l'Agència Tributària, Carta d'Esteve Cabrafiga Llonch a l'Agència Tributària, 26 de març de 2001.

50 AMFO, 12.2. Futbol, Carta del secretari de la FCF a l'Ajuntament de Fortià, 15 de febrer de 1952.

51 AMFO, 12.2. Futbol, Proposta de nomenament de Miquel Vilà Salleras com a president del CD Fortià, 3 de març de 1952.

52 AMFO, 12.2. Futbol, Certificat de bona conducta de Miquel Vilà Salleras, 3 de març de 1952.

53 Cal tenir en compte que els clubs esportius es regien per la FET y de las JONS, no com la resta d'associacions que depenien del Ministeri de Governació. Decret de 25 de febrero de 1941, creador de la Delegació Nacional d'Esports de FET y de las JONS.

54 Arxiu Nacional de Catalunya, Fons Federació Catalana de Futbol, Expedients de clubs, Club Deportivo Fortià, 1952. Fitxa identificativa del club, 1952.

55 ANC, Fons FCF, Expedients de clubs, Club Deportivo Fortià, 1952. Fitxa identificativa del club, 1952. Document model de renovació de junta, 28 de març de 1952; i informe favorable de la Jefatura Local del Movimiento de Fortià a favor de Miquel Vilà Salleras.

56 ANC, Fons FCF, Expedients de clubs, Club Deportivo Fortià, 1952. Carta de la FCF al CD Fortià, 8 de juliol de 1952.

57 Entrevista a Josep Llorens i Marina Iter, 11 de gener de 2016.

58 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 26 de març de 1952, p. 7.

59 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 2 d'abril de 1952, p. 7.

60 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 9 d'abril de 1952, p. 7.

61 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 16 d'abril de 1952, p. 7.

62 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 23 d'abril de 1952, p. 7.

63 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 30 d'abril de 1952, sense numerar.

64 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 18 de juny de 1952, p. 7.

- 65 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 7 de juliol de 1952, p. 7; 30 de juliol de 1952, p. 8; 17 de setembre de 1952, p. 7.*
- 66 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 14 de gener de 1953, p. 8.*
- 67 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 18 de febrer de 1953, p. 4.*
- 68 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 18 de febrer de 1953, 1 d'abril de 1953, p. 6. A l'altre grup hi havia Castelló, Jonquera, Figuerense, Vilajuïga, l'Escala, Sant Pere, Agullana i Arenas de Llançà.*
- 69 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 25 de marc de 1953, p. 6.*
- 70 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 18 de febrer de 1953, 1 d'abril de 1953.*
- 71 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 8 d'abril de 1953, p. 6.*
- 72 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 15 d'abril de 1953, p. 6.*
- 73 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 22 d'abril de 1953, p. 7.*
- 74 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 29 d'abril de 1953, p. 35.*
- 75 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 20 de maig de 1953, p. 6.*
- 76 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 27 de maig de 1953, p. 7.*
- 77 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 10 de juny de 1953, p. 7; 17 de juny de 1953, p. 7; 24 de juny de 1953, p. 7; 1 de juliol, p. 6.*
- 78 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 5 d'agost de 1953, p.6.*
- 79 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Marcador. Ferias y Fiestas de la Santa Cruz, 1956, p. 22.*
- 80 *Entrevistes a Ernest Sagué Costals i Josep Font Condom.*
- 81 *Entrevista a Josep Tarrés.*
- 82 *En Pau Puig afirma que anteriorment hi havia hagut unes samarretes amb franges verd i blanques i que en Llach, el primer president, li en va oferir una.*
- 83 *L'USPEAC (Unió Sportiva Pla Estudiantil d'Ajuda al Cos) de Figueres tenia la seva seu al Cafè Continental de la capital empordanesa i fundat el 1948.*
- 84 *Entrevista a Joan Tibau.*
- 85 *Entrevista a Joan Tibau.*
- 86 *Entrevista a Joan Ferrer.*
- 87 *Entrevistes a Josep Tarrés i Joan Ferrer.*
- 88 *Entrevista a Ernest Tibau.*
- 89 *Conversa amb Joan Fàbrega.*
- 90 *Entrevista Josep Tarrés.*
- 91 *Referència d'en Joan Fàbrega, l'any 1961 feia la mili i no hi va poder anar.*
- 92 *Entrevistes a Ernest Tibau i Josep Tarrés.*
- 93 *Entrevista a Ernest Tibau.*
- 94 *Entrevista a Joan Ferrer.*
- 95 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 24 d'agost de 1960, p. 9.*
- 96 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 27 de setembre de 1961, p. 6.*
- 97 *AMGi, Hemeroteca, Los Sitios de Gerona, 18 d'octubre de 1961, p. 7.*
- 98 *Conversa amb Joan Fàbrega, 17 d'abril de 2016.*
- 99 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S., 9 de juny de 1965, p. 6.*
- 100 *Entrevista a Joan Tibau.*
- 101 *AMCE, Fons Esteve Ripoll, Cartells, registre 1285. II Campionat local de futbol en pista del CAAD, 1967.*
- 102 *Entrevista a Josep Massot Cabrafiga, 9 de febrer de 2016.*
- 103 *Los Sitios de Gerona, 10 de setembre de 1972, p. 6.*
- 104 *El 10 de setembre 2 a 4 contra l'Armentera a casa; el 17 de setembre 3 a 0, a casa del Belcaire; l'1 d'octubre 4 a 0, a Castelló amb l'Esplais; l 12 a 0 al camp del Sant Pere el 7 de gener.*

- 105 AMGi, *Hemeroteca, Los Sitios de Gerona*, 10 de gener de 1973, p. 9. 1. Bàscara, 24 punts, 2. Verges, 24 punts, 3. Camallera, 22 punts, 4. Sant Pere Pescador, 19 punts, 5. Esplais, 15 punts, 6. Bellcaire, 14 punts, 7. Armentera, 12 punts, 8. Garriguella, 10 punts, 9. Fortià, 3 punts.
- 106 AMGi, *Hemeroteca, Los Sitios de Gerona*, 27 de gener de 1973, p. 9.
- 107 AMGi, *Hemeroteca, Los Sitios de Gerona*, 14 de febrer de 1973, p. 9. El grup 20, també de la comarca, el conformaven l'Espolla, el Vilafant, el Sant Climent, l'Agullana, el Navata, la Jonquera, el Cantallops i el Maçanet de Cabrenys.
- 108 *Classificació de la Categoria d'Aficionats grup 19*: 1. Vilabertran, 29, 2. Sant Pere Pescador, 27 punts, 3. Camallera, 26 punts, 4. Armentera, 23 punts, 5. Bac, 20 punts, 6. Cadaqués, 15 punts, 7. Fortià, 9 punts, 8. Esplais, 8 punts, 9. Garriguella, 7 punts, 10. Port de la Selva, 7 punts.
- 109 AMGi, *Hemeroteca, Los Sitios de Gerona*, 21 de febrer de 1973, p. 10.
- 110 AMGi, *Hemeroteca, Los Sitios de Gerona*, 16 de maig de 1973, p. 9.
- 111 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S.*, 30 de maig de 1973, p. 19.
- 112 AMGi, *Hemeroteca, Los Sitios de Gerona*, 7 de març de 1973, p. 12; 14 de març de 1973, p. 14; 5 d'abril de 1973, p. 11.
- 113 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Ampurdán. Semanario comarcal de F.E.T. y de las J.O.N.S.*, 28 de març de 1973, p. 23.
- 114 AMGi, *Hemeroteca, Los Sitios de Gerona*, 16 de juny de 1973, p. 20.
- 115 AMGi, *Hemeroteca, Los Sitios de Gerona*, 28 de desembre de 1973, p. 13.
- 116 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, L'Empordà*, 15 de març de 1978, sense paginar.
- 117 AMR, *Fons Palou Fort, Cròniques dels partits de l'AE Roses, Jornada del [?]* de gener de 1978.
- 118 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, El 12 esportiu*, núm. 10, 9 de novembre de 1981, p. 15.
- 119 "CD Fortià. El Fortià és un petit gran club" a *El 12 esportiu*, núm. 21, 25 de gener de 1982, p. 7.
- 120 AMGI, *El Punt*, 21 de març de 1981, p. 18.
- 121 Closa, Antoni; Rius, Jaume; Vidal, Joan. 1900-2000. *Un segle de futbol català*. Barcelona: FCF, 2001. p. 665-680.
- 122 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, El 12 esportiu*, núm. 10, 9 de novembre de 1981, p. 15. La refundació de la UE Siurana va gestar-se el 17 d'octubre de 1980 gràcies a un partit de solters contra casats de la població. El mes de gener següent van aconseguir la cessió d'un camp i dos mesos després ja jugaven el primer Campionat de Primavera de l'Alt Empordà contra el Ventalló, Doble Set, Vilanova de la Muga, Vila-sacra i Fortià. El Siurana va quedar segon de la competició
- 123 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, El 12 esportiu*, núm. 12, 14 de setembre de 1981, p. 14. El Llers també feia poc que s'havia refundat, segons el periodista "aquell futbol que sols el recorden la gent gran del poble, doncs ja va desaparèixer ja fa anys". Aleshores ja tenien 200 socis, 100 dels quals protectors.
- 124 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Hora Nova*, 30 de setembre de 1981, p. 13.
- 125 "CD Fortià. El Fortià és un petit gran club" a *El 12 esportiu*, núm. 21, 25 de gener de 1982, p. 7.
- 126 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca*, 1 de febrer de 1982, p. 13.
- 127 AMGi, *Hemeroteca, El Punt Diari*, 14 d'abril de 1982, p. 21.
- 128 *Arxiu Família Sala, Anotacions dels resultats del CE Fortià de la temporada 1981/82*. La resta de golejadors van ser: Jaume Vinyoles 5, Colls 4, Bolasell 3, Font Taberner 2 i amb 1 gol Isidre, Roca, Rius i Font II.
- 129 AMGI, *Hemeroteca, El 12 esportiu*, 22 de març de 1982, p. 11; 24 de maig de 1982, p. 7.
- 130 *Conversa amb Vicenç Colomer*, 6 de desembre de 2016.
- 131 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Hora Nova*, 25 d'agost de 1982, p. 10.
- 132 *Informació facilitada per Gemma Nicolàs Gol*, 10 de febrer de 2016.
- 133 AMGi, *Hemeroteca, El Punt Diari*, 30 de juny de 1983, p. 23.
- 134 AMGi, *Hemeroteca, El Punt Diari*, 16 d'agost de 1983, p. 38.
- 135 AMGi, *Hemeroteca, El Punt Diari*, 7 de setembre de 1983, p. 18.
- 136 AMCE, *Fons Ajuntament de Castelló d'Empúries, Exposicions, Exposició 75 anys del futbol a Castelló, 1998. Cartell del partit d'homenatge als jubilats de Castelló d'Empúries*, 1 de gener de 1984.
- 137 AMGi, *Hemeroteca, El Punt Diari*, 9 de juny de

- 1984, p. 25.
- 138 AMGi, *Hemeroteca, El Punt Diari*, 28 de juny de 1984, p. 19.
- 139 Manel Puig, *El nostre futbol...*, p. 198-199.
- 140 http://www.realracingclub.es/el_club/historia/de_vocacion_pionero/ampliar.php?Id_contenido=353&v=0 [consulta: 30 de desembre de 2015].
- 141 Ley 34/1988, de 11 de noviembre, *General de Publicidad*. Secció 4. Article 24. *Contrato de patrocinio. A cambio de una ayuda económica para la realización de su actividad deportiva, benéfica (...) se compromete a colaborar en la publicidad del patrocinador.*
- 142 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, El 12 esportiu*, 16 de novembre de 1981, p. 12.
- 143 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, El 12 esportiu*, 11 de gener de 1982, p. 14.
- 144 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, El 12 esportiu*, 26 d'abril de 1982, p. 10.
- 145 AMGi, *Hemeroteca, El Punt Diari*, 26 d'agost de 1984, p. 24 i 28 d'agost de 1984, p. 24.
- 146 AMGi, *Hemeroteca, Suplement d'Esports del Punt Avui*, 11 de setembre de 1984, p. 25. *Aquell dia van jugar Alegrí, Ballesteros, Font, Ramió, Font II, Solà, Camós, Martínez, Viñas, Juncà, Capel, Tell i Albertí. També trobem documentats aquella temporada Pelegrí, Llorens, Viñolas i Gener.*
- 147 *Hora Nova*, 6 de novembre de 1984, p. 11; *El Punt Diari*, 4 de desembre de 1984, p. 38; *El Punt Diari*, 10 de desembre de 1985, p. 26.
- 148 *Entrevista a Jaume Vinyoles*, 5 de desembre de 2016.
- 149 AMGi, *Hemeroteca, El Punt Diari*, 26 de novembre de 1985, p. 31.
- 150 AMGi, *Hemeroteca, Los Sitios de Gerona*, 5 de març de 1986, p. 26.
- 151 *Hemeroteca d'El Mundo Deportivo*, 11 de juny de 1986, p. 44.
- 152 *Entrevista a Jaume Vinyoles*, 5 de desembre de 2016.
- 153 Martínez Calatrava, Vicente. "Los primeros pasos del futbol femenino en España" a *Cuadernos de Fútbol*, núm. 20, 2011.
- 154 AMFO, 12.2, *Futbol, Sol·licitud de subvenció a la Generalitat de Catalunya per a la compra de terrenys per al camp de futbol*, 1987.
- 155 AMGi, *Hemeroteca, El Punt Diari*, 30 de juliol de 1987, p. 18.
- 156 AMGi, *Hemeroteca, El Punt Diari*, 6 de gener de 1988, p. 14.
- 157 AMR, *Hemeroteca, La Veu de Roses*, 15 de novembre de 1987, p. 19.
- 158 *El nostre futbol*, p. 210.
- 159 AMGi, *Hemeroteca, El Punt Diari*, 16 de juliol de 1987, p. 22.
- 160 "Entrevista a Toni Catalán" a *Xut*, núm. 2, 2001, p. 23-24. *Toni Catalán va jugar sis temporades al CE Fortià, de de la 1988/1989 a la 1994/1995, per tornar la temporada 1999/2000 fins la xxx.*
- 161 *Biblioteca Fages de Climent, Hora Nova*, 11 d'octubre de 1988, p. 20.
- 162 *Butlletí d'iniciatives municipals, segon exemplar, Ajuntament de Fortià, juliol 1989.*
- 163 ACAE, *Fons Ajuntament de Cantallops, Immobles municipals, Projecte de vestidors del camp municipal de futbol*, 1973.
- 164 ACAE, *Fons Ajuntament de Capmany, Immobles municipals, Fulls amb els objectius a seguir pel projecte de millora i expansió del camp de futbol municipal*, 1975.
- 165 ACAE, *Fons Ajuntament de Garriguella, Expedients de secretaria, Acta del secretari on es recull la demanda dels joves d'un camp de futbol*, 1968.
- 166 ACAE, *Fons Ajuntament de Sant Llorenç de la Muga, Alcaldia, Instància de l'alcalde on es sol·licita permís per construir un vestidor pel camp de futbol municipal*, 1985; i ACAE, *Fons Ajuntament de Sant Llorenç de la Muga, Immobles municipals, Projecte de construcció d'uns vestidors pel camp de futbol municipal*, 1985-1986.
- 167 ACAE, *Fons Ajuntament de Vilafant, Cessions, arrendaments de drets i béns del municipi, Cessió dels senyors Ametller d'una finca per a camp de futbol*, 1971; ACAE, *Fons Ajuntament de Lladó, Adquisicions-vendes i permutes de béns del municipi, Contracte de cessió d'un tros de terreny de Jaume Sidrach Brugués per al camp de futbol*, 1982.
- 168 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Hora Nova*, 13 de novembre de 1990, p. 23.
- 169 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Hora Nova*, 20 de novembre de 1990, p. 1 i 25.
- 170 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Hora Nova*, 15 d'octubre de 1991, p. 24.
- 171 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, Hora Nova*, 6 d'abril de 1992, p. 18; i 14 d'abril de 1992, p. 24.
- 172 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, "El CE*

- Fortià celebra el seu 50 aniversari" a Hora Nova, 17 desembre 1991-7 de gener 1992, p. 60.*
- 173 AMGi, Hemeroteca, *El Punt Diari*, 6 de maig de 1992, p. 36.
- 174 AMGi, Hemeroteca, *Hora Nova*, 18 d'agost de 1992, p. 22.
- 175 AMGi, Hemeroteca, *El Punt Diari*, 24 de novembre de 1992, p. 17.
- 176 AMGi, Hemeroteca, *El Punt Diari*, 29 de juliol de 1993, p. 32.
- 177 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *Hora Nova*, 29 de març de 1994, p. 12.
- 178 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *Hora Nova*, 12 d'abril de 1994, p. 16.
- 179 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *Hora Nova*, 26 de juliol de 1994, p. 56.
- 180 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *Hora Nova*, 4 d'octubre de 1994, p. 16.
- 181 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *Hora Nova*, 1 de novembre de 1994, p. 16.
- 182 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *Hora Nova*, 15 de novembre de 1994, p. 16.
- 183 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *Hora Nova*, 20 de desembre de 1994, p. 21.
- 184 *Nascut a Riumors, Juncà va jugar amb l'AE Roses i amb la UE Figueres a Tercera i a Segona B.*
- 185 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *Hora Nova*, 3 de gener de 1995, p. 14.
- 186 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *Hora Nova*, 21 de febrer de 1995, p. 15.
- 187 AMGi, Hemeroteca, *Diari de Girona*, 6 de juny de 1995, p. 45.
- 188 AMGi, Hemeroteca, *Diari de Girona*, 14 de maig de 1996, p. 39.
- 189 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *Hora Nova*, 23 de juliol de 1996, p. 19.
- 190 AMGi, Hemeroteca, *Diari de Girona*, 26 de maig de 1997, p. 32.
- 191 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *Hora Nova*, 16 de desembre de 1997, p. 42.
- 192 AMGi, Hemeroteca, *Diari de Girona*, 11 de maig de 1998, p. 44.
- 193 "Entrevista a Marc Tibau" a *Xut*, núm. 2, p. 6.
- 194 AMGi, Hemeroteca, *El Punt Diari*, 25 de juliol de 1998, p. 38.
- 195 Arxiu CE Fortià (Marc Tibau), *Llibre d'ingressos i despeses de la temporada 1998-1999.*
- 196 AMGi, Hemeroteca, *Diari de Girona*, 31 de maig de 1999, p. 44.
- 197 *La Revista del CE Fortià*, número 1, octubre 2001, p. 15.
- 198 *Xut*, número 2, desembre 2001, p. 16.
- 199 Arxiu CE Fortià (Marc Tibau), *Llibre d'ingressos i despeses de la temporada 1999-2000.*
- 200 AMGi, Hemeroteca, *El Punt*, 8 d'agost de 2000, p. 45.
- 201 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *L'Hora Nova*, 15-21 de maig de 2001, p. 43.
- 202 *La Revista del CE Fortià*, número 1, 2001, p. 3-4.
- 203 *La Revista del CE Fortià*, número 1, 2001, p. 4.
- 204 "Entrevista a Marc Tibau" a *Xut*, núm. 2, 2001, p. 7.
- 205 "Entrevista a Josep sala" a *El Xut*, núm. 2, Època II, 2003, p. 9-10.
- 206 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *L'Hora Nova*, 21-27 de maig de 2002, p. 41.
- 207 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *L'Hora Nova*, 21-27 de maig de 2002, p. 40.
- 208 AMFO, Hemeroteca, *La Sibil·la*, núm. 5, 2004, p. 35.
- 209 AMGi, Hemeroteca, *El 9 Esportiu*, 14 de febrer de 2005, p. 27; 23 de maig de 2005, p. 27.
- 210 AMGi, Hemeroteca, *Diari de Girona*, 8 d'agost de 2004, p. 59.
- 211 AMGi, Hemeroteca, *Diari de Girona*, 30 de maig de 2005, p. 57.
- 212 AMGi, Hemeroteca, *Diari de Girona*, 29 de maig de 2006, p. 51.
- 213 *La Sibil·la*, 2006, número 7, p. 32.
- 214 AMGi, Hemeroteca, *Diari de Girona*, 14 de maig de 2007, p. 59.
- 215 AMGi, Hemeroteca, *Diari de Girona*, 26 de maig de 2008, p. 51.
- 216 AMGi, Hemeroteca, *Diari de Girona*, 7 de juny de 2010, p. 27.
- 217 *La Sibil·la*, 2010, número 11, p. 35.
- 218 Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, *L'Hora Nova*, 21-27 de maig de 2002, p. 40.

ra Nova, 14 de setembre de 2010, p. 61. També gràcies a Albert Sala Velasco, coordinador de futbol 7 del Consell Esportiu de l'Alt Empordà per la informació dels equips del CE Fortià que han participat a les competicions del CEAE.

219 *Biblioteca Fages de Climent, Hemeroteca, L'Hora Nova*, 21 de setembre de 2010, p. 54.

220 <http://www.lesportiudecatalunya.cat/el9-clasificacions/competicions/grup/4151.html> [consulta: 29 de febrer de 2016]; i AMGi, *Hemeroteca, Diari de Girona*, 30 de maig de 2011, p. 36.

221 *Arxiu CE Fortià, Llibre d'actes 2013-*.

222 <http://www.lesportiudecatalunya.cat/el9-clasificacions/competicions/grup/5858.html>

223 Lluís Ribera, "El Fortià potencia la base" a <http://www.emporda.info/esports/2014/10/21/fortia-potencia-base/251484.html> [Consultat el 01/12/2015]

224 *Garelli és una marca de motocicletes italiana creada l'any 1919. Des dels anys 1920 va tenir èxit a curses de motociclisme. Va ser, però, als anys 1980 quan Àngel Nieto va guanyar 3 títols de 125cc consecutius entre 1982 i 1984 que va agafar més fama al nostre país. Els anys 1985, 1986 i 1987 altres corredors també guanyarien el títol de la mà de la marca italiana.*

Crèdits

Edita: Ajuntament de Fortià

Dipòsit Legal: DL GI 1698-2019

Textos: Pol Meseguer Bell

Maquetació: www.factorycomunicacio.com

Impressió: Impremta Pagès

Tirada: 300 exemplars

Primera edició: Octubre 2019

Amb el suport de: CE Fortià

Diputació de Girona

Alchimia

1909 - 2019

EL FUTBOL A FORTIÀ,
una història intermitent

